

การพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

นาอีมะห์ มุดอ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
พ.ศ. 2557

**A Development of Reading Skills for Student Ibtida-iyah II
by Using Word Spelling Exercises in
Malay Standard Language**

Naimah Mudor

**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of
The Requirements for the Master of Education
Majoring in Teaching in Islamic Education
Graduate School**

Yala Rajabhat University

2014

การพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

นาอีมะห์ มุดอ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
พ.ศ. 2557

**A Development of Reading Skills for Student Ibtida-iyah II
by Using Word Spelling Exercises in
Malay Standard Language**

Naimah Mudor

**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of
The Requirements for the Master of Education
Majoring in Teaching in Islamic Education
Graduate School**

Yala Rajabhat University

2014

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ (ภาษาไทย) การพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้น ابتدائية
ปีที่ 2 โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง
ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ (ภาษาอังกฤษ) A Development of Reading Skills for Student Ibtida-iyah
II by Using Word Spelling Exercises in Malay Standard
Language
ชื่อผู้ทำการค้นคว้าอิสระ นาอิมะห์ มุคอ
สาขาวิชา การสอนอิสลามศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหลัก คณะกรรมการการสอบการค้นคว้าอิสระ
.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรรัตน์ ขามาเรียง) (ดร. มุหัมมัดตอลาล แกมะ)
.....กรรมการ
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระร่วม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรรัตน์ ขามาเรียง)
.....กรรมการ
(ดร. ชัมซู สาอุ) (ดร. ชัมซู สาอุ)

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อนุมัติให้ดำเนินการค้นคว้าอิสระฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกสรี ลัดเลีย)
วันที่ ๑๒ เดือน ๓ พ.ศ. ๒๕๖๗

“ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา”

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ การพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอิตดาียะฮ์ปีที่ 2 โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

ชื่อผู้ทำการค้นคว้าอิสระ นาอิมะห์ มุดอ

ชื่อปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การสอนอิสลามศึกษา

ปีการศึกษา 2556

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

1. ผศ.อุไรรัตน์	ยามาเร็ง	ประธานกรรมการ
2. ดร.ซัมซุ	สาอุ	กรรมการ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำรายวิชาภาษามลายู สำหรับนักเรียนชั้นอิตดาียะฮ์ปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นอิตดาียะฮ์ปีที่ 2 โรงเรียนวัฒนธรรมอิสลาม อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้า คือ 1) ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง 2) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษามลายูกลาง 3) แบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำภาษามลายูกลาง และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษามลายูกลาง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนหลัง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติคือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test แบบ Dependent Samples)

ผลการค้นคว้าอิสระพบว่า

- ประสิทธิภาพของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตดาียะฮ์ปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 78.25/ 84.83
- ทักษะการอ่านคำภาษามลายูกลางของนักเรียนชั้นอิตดาียะฮ์ปีที่ 2 โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายู
กลางสำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 ที่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41.0.65$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Abstract

Independent study Title : A Development of Reading Skills for Student Ibtidaiyah II by Using Word Spelling Exercises in Malay Standard Language

Researcher : Naimah Mudor

Degree Sought : Master of Education

Major : Teaching in Islamic Education

Academic year : 2013

Independent study Advisors :

1. Asst. Prof. Uairat	Yamareng	Committee Chairman
2. Dr.Samsoo	Sa-u	Committee

The objectives of this independent study were 1) to develop and determine the efficiency of the Word Spelling Exercises in Malay 2) to compare students' Malay spelling and reading skills between before and after learning through the Word Spelling Exercises in Malay and 3) to evaluate the students' satisfaction towards the Word Spelling Exercises in Malay. The samples were 30 people of 2nd Ibtidaiyah student in Watanatham Islam Poming School, Panare district, Pattani Province. The research instruments comprised of 1) the Word Spelling Exercises in Malay, 2) lesson plans, 3) Malay spelling and reading skills test, and 4) questionnaires on students' satisfaction. The data was collected by quasi experimental research namely one group pretest posttest design and they were analyzed by means, percentage, standard deviation and *t*-test .

The independent study findings were as follows:

1. The developed the Word Spelling Exercises in Malay had an efficiency of 78.25/84.83 which were according to the requirement criteria.
2. The students' Malay spelling and reading skills of 2nd Ibtidaiyah Students after instruction through the Word Spelling Exercises in Malay were higher than before instruction.
3. The students' satisfaction towards the Word Spelling Exercises in Malay was a high level ($\bar{X} = 4.41.0.65$).

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้สำเร็จด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายแห่ง ซึ่งไม่อาจนำมากล่าวได้ทั้งหมด ผู้มีพระคุณท่านแรก คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรรัตน์ ยามาเรียง ประธานกรรมการที่ปรึกษาที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งโดยได้เอาใจใส่ตรวจแก้การค้นคว้าอิสระเพื่อให้สมบูรณ์ที่สุด และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอด ท่านที่สอง คือ ดร.ชมชู สาอุ ซึ่งเป็นที่ปรึกษาอีกท่านหนึ่งที่เสียสละเวลาให้คำปรึกษาและช่วยเหลือให้ข้อคิดแง่มุมต่าง ๆ

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเชษฐ มาห์หมัด ดร.อับลฮาติม เองปียา และนางสาวมาร์ยา สาแม ที่ช่วยตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ พร้อมให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ นายอิบรอฮีม หะ ผู้รับใบอนุญาต นายลาเตะ รีรา ผู้อำนวยการ และนักเรียนชั้นอิตติอาฮะฮ์ปีที่ 2 โรงเรียนวัฒนธรรมอิสลาม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในทดลองเครื่องมือ และทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เก็บข้อมูลจากนักเรียน โดยได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากทุกฝ่าย

นาอีมะห์ มุดอ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าอิสระ	4
ความสำคัญของการค้นคว้าอิสระ	4
ขอบเขตของการค้นคว้าอิสระ	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 สำหรับ โรงเรียนเอกชน	
สอนศาสนาอิสลาม.....	7
การอ่านและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	10
เอกสารเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะ	17
ทฤษฎีในการสร้างชุดฝึก	23
แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามปรัชญาอิสลาม	24
เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ	26
แผนการจัดการเรียนรู้	29
การวัดและประเมินผล	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
กรอบแนวคิดการค้นคว้าอิสระ	39
สมมติฐานการค้นคว้าอิสระ.....	40

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการค้นคว้าอิสระ	41
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
แผนปฏิบัติการค้นคว้าอิสระ	49
บทที่ 4 ผลการศึกษา	50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
สรุปผลการค้นคว้าอิสระ	59
อภิปรายผล	59
ข้อเสนอแนะ	62
บรรณานุกรม	64
ภาคผนวก	69
ภาคผนวก ก สถิติที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ	70
ภาคผนวก ข ค่า IOC ในการค้นคว้าอิสระ	74
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ	80
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการค้นคว้าอิสระ	260
ภาคผนวก จ รายชื่อหน่วยงานที่ให้ทดลองเครื่องมือ	266
ภาคผนวก ฉ รายชื่อหน่วยงานที่ทำการค้นคว้าอิสระ	268
ภาคผนวก ช รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	270
ภาคผนวก ซ ประกาศนียบัตรและบทความทางวิชาการ	272
ประวัติผู้ทำการค้นคว้าอิสระ	290

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ตารางแสดงแบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง แบบ One Group Pre-test Post-test Design	45
2 แผนการปฏิบัติการค้นคว้าอิสระ	49
3 ตารางคะแนนระหว่างเรียนรายชุดฝึกและคะแนนร้อยละระหว่างเรียน และหลังเรียน	53
4 คะแนนทักษะการอ่านภาษามลายูจากการใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำ ภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตาเลียเยปีที่ 2	55
5 ตารางค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงมาตรฐาน (S.D.) ความ พึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำ ภาษามลายูกลางสำหรับนักเรียนชั้นอิตาเลียเยปีที่ 2	57

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1	กรอบแนวคิดของการค้นคว้าอิสระ	39

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความคิดและความเข้าใจที่มนุษย์ติดต่อสื่อสารกันและกัน
ชนชาติหนึ่ง ๆ อาจมีภาษาเดียวหรือหลายภาษาก็ได้ แต่ละคนแต่ละชาติต่างก็ใช้ภาษาในการสื่อ
ความหมายภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและความเข้าใจ เพื่อสื่อ
ความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจหรือติดต่อสื่อสาร ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากจะต้อง
คำนึงถึงความถูกต้องในการถ่ายทอดความคิดของการสื่อสารแล้วยังต้องตระหนักถึงเป้าหมายของ
หลักสูตรที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการพัฒนาการเรียนรู้ การ
ติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ในวิชาการต่างๆให้กว้างขวางลึกซึ้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ
(เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2536 : 13) ภาษามลายูเป็นภาษาที่ใช้ในหลายประเทศของอาเซียนและทาง
ภาคใต้ของไทยและเป็นภาษาสื่อกลาง (Lingua Franca) ของผู้ที่ตั้งถิ่นฐานในบริเวณหมู่เกาะ
มลายูมาตั้งแต่อดีต (รัตติยา สาและ, 2539) อีกทั้งยังเป็นภาษาแม่ (mother tongue language) หรือ
ภาษาที่หนึ่ง (first language : L1) ของประชากรเชื้อสายมลายูในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาษามลายู
ก็มีความสำคัญเพราะมีการบรรจุภาษามลายูในมาตรฐานรายวิชาที่ใช้ในการเรียนการสอนทุก
ระดับชั้นในโรงเรียนที่มีการสอนอิสลามศึกษาอีกด้วย เพื่อให้เกิดการสื่อความที่ตรงกันระหว่างผู้ใช้
ภาษามลายู กอปรกับด้วยสภาพแวดล้อมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีการติดต่อกับประเทศที่มี
ภาษามลายูเป็นภาษาประจำชาติ ถือเป็นสิ่งที่สมควรแล้วที่มีการจัดรายวิชาภาษามลายูขึ้นใน
หลักสูตรอิสลามศึกษาที่ใช้อยู่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

โรงเรียนวัฒนธรรมอิสลามมีการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 และจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษาตามหลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546 และ
ได้เน้นการจัดการเรียนรู้ใน 4 ภาษา คือ ภาษาไทย ภาษามลายู ภาษาอาหรับ และภาษาอังกฤษ ซึ่ง
หลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546 ได้กำหนดหลักการของหลักสูตรไว้ว่าเป็นการศึกษา
เกี่ยวกับอิสลามศึกษาที่มุ่งให้มุสลิมทุกคนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพโดยสังคมมีส่วนร่วมใน
การจัดการศึกษาเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนถือปฏิบัติหลักการอิสลามในการดำรงชีวิตและ
ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความ

สำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างที่ยืดหยุ่น ทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้และเป็นหลักสูตรจัดการศึกษาทุกรูปแบบครอบคลุม ทุกกลุ่มเป้าหมายและสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 3)

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546 ได้กำหนดสาระและ มาตรฐานการเรียนรู้เพื่อเป็นเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 3 สาระใหญ่ ๆ คือ กลุ่มสาระศาสนา อิสลาม กลุ่มสาระสังคมและจริยธรรม และกลุ่มสาระภาษา กลุ่มสาระภาษาประกอบด้วย 2 สาระ คือ สาระภาษาอาหรับและภาษามลายู มาตรฐานการเรียนรู้ภาษามลายูที่ระบุไว้ในหลักสูตรอิสลาม ศึกษา มีเพียง 1 มาตรฐาน ซึ่งได้กำหนดให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังนี้ คือ เข้าใจกระบวนการฟัง ดู พูด อ่าน เขียน เห็นคุณค่าและมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมายและค้นคว้า ความรู้จากแหล่งวิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ , 2546 : 15) ส่วนการจัดการเรียนรู้ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนา ตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด จึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ (กรมวิชาการ, 2546 : 18)

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546 รายวิชาภาษามลายู ชั้นอับดีดาอียะฮ์ปีที่ 2 โรงเรียนวัฒนธรรมอิสลาม อ.ปะนาเระ จ.ปัตตานี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลงทุกปี อันเนื่องมาจากนักเรียนไม่สามารถอ่านหนังสือภาษามลายูได้ เพราะไม่สามารถอ่านสะกดคำได้ ไม่รู้จักออกเสียงสระประสมบางคำ และอ่านสะกดคำผิดเป็น ส่วนมาก นักเรียนไม่มีพื้นฐานการอ่านสะกดคำเลย ซึ่งหากปล่อยให้สภาพดังกล่าวเกิดขึ้นโดยไม่ได้รับ การแก้ไขและป้องกัน ก็จะทำให้ปัญหาหลายๆปัญหาตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการไม่เข้าเรียน ไม่สนใจการเรียนเพราะการเรียนไม่เข้าใจตั้งแต่ต้น และมีความคิดว่าภาษามลายูเป็นภาษาที่ยากต่อ การเรียนรู้ เนื่องจากวิชาที่เรียนในหลักสูตรอิสลามศึกษาส่วนใหญ่ก็ใช้ภาษามลายู แล้วจะเกิดอะไร ขึ้นหากผู้เรียนไม่รู้ ไม่เข้าใจ และไม่สามารถอ่านภาษามลายูได้ กล่าวโดยสรุปคือ ทักษะการอ่าน มีความสำคัญ เนื่องจากการอ่านมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการฟัง การพูด และการเขียนเพราะ ทั้งหมดเป็นแขนงย่อยของภาษา แต่ละแขนงมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน จึงไม่อาจแยกออกจากกัน โดยเด็ดขาด

เมื่อศึกษาถึงสาเหตุของการเกิดปัญหาดังกล่าว พบว่ามีสาเหตุหลาย ๆ อย่างที่ทำให้ นักเรียนขาดทักษะด้านการอ่านภาษามลายู เช่น ขาดสื่อการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสม การ จัดการเรียนการสอนยังใช้วิธีการที่ไม่เหมาะสม เช่น ขาดการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ทำการ สอนทันทีโดยไม่คำนึงถึงความรู้เดิมของนักเรียน สอนโดยให้นักเรียนอ่านตามครูผู้สอนเสียทั้งหมด

และสอนแบบเน้นด้านปริมาณ (สอนได้มาก) แต่ไม่ได้เน้นตรงคุณภาพว่าผู้เรียนมีการพัฒนาขึ้นมากน้อยเพียงใด แม้ว่าหลักสูตรทั้งหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรอิสลามศึกษาจะระบุให้มีการเรียนการสอนวิชาต่างประเทศ แต่จากการศึกษาข้อมูลระบุไว้ว่านักเรียนมีปัญหาด้านภาษาต่างประเทศเป็นจำนวนมากไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง ดู พูด อ่าน เขียน แต่ว่าปัญหาด้านการอ่านจะเป็นพื้นฐานที่ควรจะได้รับ การแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน เนื่องจากการอ่านเป็นบันไดนำไปสู่การเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ และวิชาอื่น ๆ โดยเฉพาะนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่จากการศึกษาและประสบด้วยตนเองพบว่า นักเรียนไม่สามารถอ่านภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษามลายูได้ดีเท่าที่ควร คงไม่เป็นการดีแน่หากยังปล่อยให้ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้น

ปัจจุบันแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาให้มีประสิทธิภาพนั้นมีหลายรูปแบบ ทั้งหลักการจัดการเรียนการสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง หรือการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงงาน การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ การสอนแบบเน้นการสืบสวนสอบสวน และการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นตามสภาพจริง เป็นต้น (ทิสนา แคมมณี, 2553 : 110 - 111) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพในแต่ละครั้งนั้นต้องคำนึงถึงบริบททั้งของนักเรียนและสภาพแวดล้อมด้วย เนื่องด้วยโรงเรียนวัฒนธรรมอิสลาม เป็นโรงเรียนประจำที่นักเรียนทุกคนต้องใช้ชีวิตร่วมกันในหอพักภายในบริเวณโรงเรียน มีการจัดการเรียนรู้ทั้งระบบโรงเรียนและระบบปอเนาะ นอกจากนั้นจะมีการจัดเวลาเพื่อให้นักเรียนเรียนซ่อมเสริมหรือติวหนังสือร่วมกัน ครูที่อาศัยในบริเวณโรงเรียนก็จะมิพบทบทวนในการสอนซ่อมเสริมนักเรียนทั้งในรายวิชาที่ตนเองสอน หรือในรายวิชาภาษามลายู ภาษาไทย ภาษาอาหรับ และภาษาอังกฤษที่ทางโรงเรียนได้เน้นการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนในระดับชั้นอิตติดาอียะฮ์เป็นการปรับพื้นฐานให้กับนักเรียนให้มีพื้นฐานทางภาษา เพื่อความเข้าใจในการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนมีความสนใจที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาการสอนอ่านภาษามลายู ซึ่งได้มีความคิดว่าการสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้แต่ละคนได้ฝึกปฏิบัติจริงและทำกิจกรรมซ้ำ ๆ โดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาและเพื่อนร่วมห้อง การสอนซ่อมเสริมจะเน้นการฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความกระจำในการอ่านที่ถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการอ่านและปรับปรุงความสามารถในด้านการอ่านสะกดคำ เพื่อให้ทักษะการอ่านของนักเรียนดีขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาอื่น ๆ ที่มีหนังสือเรียนเป็นภาษามลายูดีขึ้นอีกด้วย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถบรรลุตามมาตรฐานของหลักสูตร ผู้ค้นคว้าอิสระจึงสนใจที่จะสร้างชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหการอ่านภาษามลายูอักษรกลางของนักเรียนชั้นอิตติดาอียะฮ์

ปีที่ 2 ที่ไม่มีทักษะการอ่านด้านภาษามลายู เพราะชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำ ภาษามลายูกลางเป็นชุดฝึกที่จัดทำขึ้นเพื่อปัญหาการอ่านของนักเรียนโดยเฉพาะ ผู้ค้นคว้าอิสระจึงจัดทำการค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางขึ้น

วัตถุประสงค์การค้นคว้าอิสระ

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางสำหรับนักเรียนชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 โรงเรียนวัดนธรรมอิสลาม
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำรายวิชาภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 ระหว่างก่อนและหลังเรียน
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 โรงเรียนวัดนธรรมอิสลาม

ความสำคัญของการค้นคว้าอิสระ

1. ได้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 จำนวน 4 ชุด สามารถแก้ปัญหาการขาดทักษะการอ่านภาษามลายูของผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสาระการเรียนรู้ภาษามลายูอันจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีในสาระการเรียนรู้ภาษามลายู

ขอบเขตการค้นคว้าอิสระ

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรคือ นักเรียนชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 โรงเรียนวัดนธรรมอิสลาม อำเภอ ปะนาละ จังหวัดปัตตานี ซึ่งมีทั้งหมด 2 ห้อง จำนวน 75 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 โรงเรียนวัดนธรรมอิสลาม อำเภอปะนาละ จังหวัดปัตตานี จำนวน 30 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การพัฒนาชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้น อิบติดาอียะฮ์ปีที่ 2 จำนวน 4 ชุด คือ การสะกดคำที่ประกอบด้วยสระเสียงประสม -ia , -ua , -ai -au เป็นคำ 1 - 2 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกดและ 1 - 2 พยางค์ที่มีตัวสะกด

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ประสิทธิภาพของการสอนโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิบติดาอียะฮ์ปีที่ 2

3.2.2 ทักษะการสะกดคำภาษามลายูกลาง

3.2.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง หมายถึง ชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประกอบด้วยสระเสียงประสม ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 4 ชุด กับ 8 แบบฝึก

การสอนซ่อมเสริม หมายถึง การจัดการเรียนการสอนนอกตารางเรียน เนื่องจากว่าเป็นโรงเรียนประจำที่นักเรียนทุกคนต้องพักในบริเวณโรงเรียน ซึ่งจะจัดการเรียนการสอนในเวลา 19.00 – 20.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นักเรียนคนอื่น ๆ ต้องเรียนกิตาบบนมัสยิดหลังละหมาดมัรริบ

ประสิทธิภาพ หมายถึง สัดส่วนร้อยละของคะแนนประเมินทักษะการอ่าน ระหว่างเรียนหลังเรียนกับร้อยละโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง ตามเกณฑ์มาตรฐาน (E_1/E_2) โดยมีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละเทียบกับเกณฑ์ 80 ของคะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเรียนโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

80 ตัวหลัง (E₂) หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละเทียบกับเกณฑ์ 80 ของคะแนน ที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

ทักษะการอ่านสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการแยกคำให้รู้ว่ามีพยัญชนะ สระ และตัวสะกดอะไรบ้าง จนสามารถอ่านสะกดคำหรือประสมคำได้อย่างถูกต้อง ซึ่งพิจารณาได้จากการใช้แบบทดสอบและแบบฝึกหัดจากเอกสารประกอบการเรียนการสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาการอ่านโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

ความพึงพอใจของผู้เรียน หมายถึง ความรู้สึกพอใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพจนบรรลุผลสำเร็จ เมื่อการจัดการเรียนรู้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง ซึ่งพิจารณาได้จากการให้ผู้เรียนตอบแบบประเมินที่ผู้ค้นคว้าสร้างขึ้น หลังจากการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ หรือทักษะ อันเกิดจากการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากผลการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนซึ่งพิจารณาได้จากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ผู้ค้นคว้าได้สร้างและพัฒนาขึ้น ระหว่างและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอิมติดาอียะฮ์ปีที่ 2 โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง ผู้ค้นคว้าได้ศึกษาจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังต่อไปนี้

หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 สำหรับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
การอ่านและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
เอกสารเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะ
ทฤษฎีในการสร้างชุดฝึก
แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามปรัชญาอิสลาม
เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ
แผนการจัดการเรียนรู้
การวัดและประเมินผล
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กรอบแนวคิดการค้นคว้าอิสระ
สมมติฐานการค้นคว้าอิสระ

หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 สำหรับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

1. หลักการของหลักสูตรอิสลามศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาอิสลามศึกษามีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่กำหนดให้จัดการศึกษาเน้นความรู้คู่คุณธรรม จึงกำหนดหลักการของหลักสูตรอิสลามศึกษาไว้ดังนี้

- 1.1 เป็นการศึกษาเกี่ยวกับอิสลามศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการศึกษาด้านอิสลามศึกษาอย่างมีคุณภาพ โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- 1.2 เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนถือปฏิบัติหลักอิสลามศึกษาในการดำรงชีวิต

- 1.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ
- 1.4 เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างที่ยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลาและการจัดการเรียนรู้
- 1.5 เป็นหลักสูตรจัดการศึกษาทุกรูปแบบครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรอิสลามศึกษา

หลักสูตรอิสลามศึกษา มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อศาสนาอิสลาม โดยปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังนี้

- 2.1 มีความศรัทธาต่ออัลลอฮ์และร่อซูลปฏิบัติตามหลักคำสอนของอิสลามตลอดจนมีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์
- 2.2 สามารถให้ความคิดเห็นและเหตุผลในการวินิจฉัย พิจารณาปัญหาต่าง ๆ โดยปราศจากความงมงาย มีความคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเอง ชุมชน และประเทศชาติ
- 2.3 มีความรู้ความเข้าใจ และทักษะในวิชาศาสนา ภาษาอาหรับ ภาษามลายู และวิทยาการต่าง ๆ สามารถยกระดับความเป็นอยู่ของสังคมมุสลิมให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น
- 2.4 มีความภูมิใจในความเป็นมุสลิมที่ดี มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์สุจริตอดทน และเสียสละเพื่อส่วนรวม
- 2.5 มีความสามัคคี รู้จักทำงานเป็นกลุ่ม สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนมนุษย์ในการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยความสันติสุข
- 2.6 เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักการอิสลาม
- 2.7 รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพ และบุคลิกภาพที่ดี
- 2.8 รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม
- 2.9 มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า

3. โครงสร้างของหลักสูตรอิสลามศึกษา

การกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรอิสลามศึกษามี ดังนี้

1. ระดับช่วงชั้น

กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับการพัฒนาของผู้เรียน ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ระดับอิสลามศึกษาตอนต้น ปีที่ 1 - 3

ช่วงชั้นที่ 2 ระดับอิสลามศึกษาตอนต้น ปีที่ 4 - 6

ช่วงชั้นที่ 3 ระดับอิสลามศึกษาตอนกลาง ปีที่ 1 - 3

ช่วงชั้นที่ 4 ระดับอิสลามศึกษาตอนปลาย ปีที่ 1 - 3

2. สารการเรียนรู้

กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ หรือ กระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนเป็นกลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มศาสนาอิสลาม
2. กลุ่มสังคมศึกษาและจริยธรรม
3. กลุ่มภาษา

4. มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรอิสลามศึกษา

หลักสูตรอิสลามศึกษา กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 3 กลุ่ม ที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมของแต่ละกลุ่ม เพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งกำหนดเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาอิสลามศึกษา เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบ การศึกษาอิสลามศึกษา
2. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น คือ อิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 6 อิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 3 และอิสลามศึกษาตอนปลายปีที่ 3

มาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรอิสลามศึกษา กำหนดไว้เฉพาะมาตรฐานการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกคนเท่านั้น สำหรับมาตรฐานการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ตลอดจนมาตรฐานการเรียนรู้ที่เข้มข้นขึ้นตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ในสถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติม

5. สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษา

สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษามีดังนี้

สาระที่ 1 : ภาษาอาหรับ

มาตรฐาน อม 1.1 เข้าใจกระบวนการฟัง คู พุด อ่าน และเขียน เห็นคุณค่า และมีทักษะในการใช้ภาษาอาหรับเพื่อการเรียนรู้ คั่นคว้า ดีความบทยัญญติอิสลามและสื่อความหมาย

สาระที่ 2 : ภาษามลายู

มาตรฐาน อม 2.1 เข้าใจกระบวนการฟัง คู พุด อ่าน และเขียน เห็นคุณค่า และมีทักษะในใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมายและคั่นคว้า ความรู้จากแหล่งวิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ

สรุปว่า การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรอิสลามศึกษา พ.ศ. 2546 และหลักสูตรสถานศึกษาต้องมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องและใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ สามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งมีความยืดหยุ่น สนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

การอ่านและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ และไม่มีวันสิ้นสุดสามารถฝึกได้เรื่อย ๆ ตามวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน เพราะการอ่านนั้นจะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้ ความคิด และความบันเทิงใจ ช่วยปรับปรุงชีวิตให้สดใสสมบูรณ์ ดังคำกล่าวของ เซอร์ ฟรานซิส เบคอน นักปรัชญาเมธีชาวอังกฤษที่ว่า “การอ่านทำคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์”

บันทึก พุทธะวัน (2532 : 2) ได้สรุปความหมายของการอ่านออก เป็น 3 นัย คือ

1. การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมเสียง เพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด มุ่งให้สะกดตัวผสมคำอ่านเป็นคำ ๆ เป็นการอ่านเพื่ออ่านออกเสียง มุ่งให้อ่านหนังสือได้แตกฉานเท่านั้น ไม่แน่ว่าจะเข้าใจ เรื่องที่อ่านนั้นหรือไม่
2. การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อสารโดยการอ่าน หรือฟังผู้อื่นอ่านแล้วรู้เรื่อง เรียกว่าอ่านได้ ซึ่งมุ่งให้อ่านแล้วรู้เรื่องสิ่งที่อ่าน

3. การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน การอ่านลักษณะนี้เรียกว่า อ่านเป็น ผู้อ่านยอมเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดยอ่านแล้วสามารถประเมินผลสิ่งที่อ่านด้วย

ฉวีวรรณ อุทาภิณันท์ (2542 : 1) ให้ความหมายการอ่านว่า การอ่านเป็นความสามารถของมนุษย์ที่เข้าใจการสื่อความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ เข้าใจในเนื้อเรื่อง และแนวความคิดจากสิ่งที่อ่านไม่ว่าจะเป็นจดหมาย หนังสือ บทความต่าง ๆ หรือจากภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ สิ่งที่ปรากฏบนจอคอมพิวเตอร์ สัญลักษณ์ การโบกธงของทหาร ของนักเดินเรือ รูปภาพ โฆษณาต่าง ๆ ภาพวาด ภาพเขียน แผนที่ แผนที่ และการเล่นต่าง ๆ เป็นต้น

พนิตนันท์ บุญพามี (2542 : 1-2) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การเข้าใจความหมายของคำสัญลักษณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งมนุษย์สามารถรับรู้ แล้วแปลความหมายออกมาได้ ถ้าอ่านไม่เข้าใจ จะถือว่าเป็นการอ่านโดยแท้จริงไม่ได้ เนื่องจากการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

ศรีรัตน์ เจริญจันทร์ (2542 : 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นมาใช้ประโยชน์ ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูด และคำพูดเป็นเพียงที่ใช้แทนของจริงอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ

อัญญาณี คล้ายสุบรรณ (2542 : 187) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่จำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะนำเอาสิ่งที่บันทึกไว้ในหนังสือ และวัสดุการอ่านทุกประเภทมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ชีวิต ทั้งในด้านที่เป็นความรื่นรมย์ และในด้านที่เป็นสาระความรู้ที่จำเป็นในการศึกษาเล่าเรียน การปฏิบัติงานและการดำรงอยู่อย่างมีความสุข ได้รับการยอมรับในสังคม

จริยา จรรย์านุกูล และนิธยา ผิวเหลือง (2544 : 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การรับสารจากลายเขียน จารึก หนังสือ หรือสิ่งพิมพ์ เกิดผลเป็นความเข้าใจและความคิดในเนื้อหาที่อ่านนั้น

สุพรรณิ วราทร (2545 : 4) ให้ความหมายการอ่านว่า การถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารจากข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษรไปสู่จิตใจและความคิดของผู้อ่าน

จากความหมายของการอ่านดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การอ่านหมายถึง กระบวนการแปลสัญลักษณ์หรือการถอดความทางภาษาออกมาเป็นความหมาย ซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนของการสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษร โดยต้องอาศัยกระบวนการทางสมองในการวิเคราะห์สัญลักษณ์ เพื่อให้ผู้เขียนกับผู้อ่านได้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้นไปใช้ประโยชน์ได้

2. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ก่อนจะอ่านหนังสือใด ๆ ก็ตาม ผู้อ่านจะต้องวางเป้าหมายในการอ่าน หรือกำหนดจุดมุ่งหมายไว้ก่อน เพราะผู้อ่านแต่ละคนจะมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันไป ซึ่งนักการศึกษาได้ให้จุดมุ่งหมายของการอ่านในหลายทัศนะ ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 23 - 25) กล่าวว่าวัตถุประสงค์ของการอ่านของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับการศึกษา ความสนใจ และความต้องการอันเป็นพื้นฐาน และความต้องการโดยเฉพาะของมนุษย์ ตลอดจนการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง นอกจากนั้นการเลือกอ่านสื่อแต่ละประเภทหรือแต่ละชนิดก็ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการอ่านอีกด้วย เช่นเดียวกัน ซึ่งแต่ละคนจะมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ได้แก่

1. อ่านเพื่ออยากรู้ อยากเห็น และรู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆ
2. อ่านเพื่อแก้ปัญหา
3. อ่านเพื่อความรู้และเพื่อการศึกษา
4. อ่านเพื่อค้นคว้าและวิจัย
5. อ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ
6. อ่านเพื่อรักษาสุขภาพ
7. อ่านเพื่อปรับปรุงงานอาชีพ
8. อ่านให้เกิดความเพลิดเพลิน
9. อ่านเพื่อแก้เหงา หรืออ่านเพื่อฆ่าเวลา
10. อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

พนิตนันท์ บุญพามี (2542 : 11 - 12) ได้กล่าวว่าโดยทั่วไป จุดมุ่งหมายของการอ่านมี 4 ประการคือ

1. อ่านเพื่อความรู้
2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด
3. อ่านเพื่อความบันเทิง
4. อ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ

จริยา จริยานุกูล และนิตยา ผิวเหลือง (2544 : 20) กล่าวว่า การอ่านในแต่ละครั้งนั้น ผู้อ่านจะต้องมีจุดประสงค์ของการอ่าน ที่เป็นจุดประสงค์หลักอยู่ก่อนแล้วว่าต้องการอะไรจากการอ่าน เพราะจุดประสงค์นี้เอง จะทำให้ผู้อ่านเลือกประเภทของหนังสือ ซึ่งจุดประสงค์ของการอ่านโดยทั่วไป สรุปได้เป็น 4 ประการคือ

1. อ่านเพื่อให้ได้รรถ หรือให้ได้เรื่องราวที่ปรากฏอยู่ในเรื่องราวที่อ่าน
2. อ่านให้ได้รส หรือให้ได้ความไพเราะ และอารมณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
3. อ่านเพื่อแสดงความคิดเห็น หรืออ่านเพื่อพิจารณาหรือวิจารณ์สารที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน

4. อ่านเพื่อประเมินค่า หรือตัดสินหนังสือที่อ่านอย่างเที่ยงธรรม

จากการศึกษาจุดมุ่งหมายของการอ่าน พอสรุปได้ว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน จะต้องมิจุดประสงค์ที่แน่นอน การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ไม่ว่าจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน อ่านเพื่ออยากรู้อยากเห็น และรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ อ่านจับใจความคร่าว ๆ หรือตั้งใจอ่านจริง หรือจนกระทั่งวิเคราะห์ วิจารณ์เรื่องที่อ่าน ก็จะเกิดประโยชน์ต่อตัวผู้อ่านและสังคมในการดำรงชีวิตให้มีความสุข

3. ความสำคัญของการอ่าน

คัมภีร์อัล-กุรอานซูเราะฮ์อัล-อาลัก (96 : 1- 5) มีความว่า

“1. จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าผู้ทรงบังเกิด 2. ทรงบังเกิดมนุษย์ 3. จงอ่าน และพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงใจบุญยิ่ง 4. ผู้ทรงสอนการใช้ปากกา 5. ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้” (สุพล บุญมาเลิศ, 2547 : 96)

จากโองการดังกล่าวสรุปได้ว่า ซูเราะฮ์อัล-อาลักเป็นโองการแรกที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงแก่ท่านศาสดามุฮัมมัด นั้นแสดงว่า อัลลอฮ์ทรงบอกให้กับเราว่า การอ่านมีความสำคัญมากในการที่จะเรียนรู้ จากสิ่งที่เรายังไม่รู้ให้รู้และเข้าใจ จากสิ่งเข้าใจให้ยิ่งเข้าใจอีก และการอ่านเป็นทักษะขั้นแรกที่จะพัฒนาทักษะด้านความคิด และการอ่านซึ่งเป็นปัจจัยหลัก ในการสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้เรียน

บันลือ พุกกะวัน (2532 : 10-11) สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ 8 ประการ คือ

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้การเรียน การสอนย่อมพบอุปสรรคอันใหญ่หลวง ครูจะต้องให้ความช่วยเหลือและแก้ไขการอ่านของนักเรียนทันที
2. เด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียนและเล่นกับกลุ่มเพื่อนได้
3. การอ่านได้อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม โดยเด็กใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ให้แก่ตนได้
4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพและปรับปรุงอาชีพของคนให้ก้าวหน้า เมื่อพ้นวัยประถมศึกษาอาจเรียนรู้จากกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนได้อีกทางหนึ่ง

5. การอ่านเป็นความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองที่จะรับรู้ข่าวสารและเหตุการณ์ของบ้านเมืองในฐานะพลเมือง ที่จะต้องให้ความร่วมมือแก่ทางราชการตามระบบการปกครองได้

6. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการตัดสินใจที่จะเลือกตัวแทนในด้านการเมืองการปกครอง อันเป็นรากฐานสำคัญของระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

7. การอ่านเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทั้งยังได้รับความเพลิดเพลินและพัฒนาจิตใจของผู้อ่านได้อีกด้วย

8. การอ่านทำให้รับทราบข่าวสาร ทราบความเปลี่ยนแปลงของสังคม

ฉวีวรรณ คูหาพิณนันทน์ (2542 : 1) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ตั้งแต่เกิดจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และกระทั่งจนถึงวัยชรา ปัจจุบันการอ่านเป็นสิ่งที่ไม่ได้ การอ่านถือเป็นปัจจัยที่ 5 นอกจากปัจจัยที่ 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่ อาศัยและยารักษาโรค

พนิตนันท์ บุญพามี (2542 : 3) กล่าวว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านวัตถุ วิทยาการและความนึกคิด การอ่านช่วยให้เราสามารถติดตามความเคลื่อนไหว และความก้าวหน้าได้ทัน การอ่านจะช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ ความรู้ ความคิดและวิจารณ์ญาณให้คนเรามีความมองงามทางวุฒิภาวะ วุฒิปัญญา และความสามารถมากยิ่งขึ้น การอ่านส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่านให้เป็นไปในทางที่ดีงามได้โดยตนเอง รวมทั้งสามารถพัฒนาคนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้เป็นอย่างดี การอ่านเปรียบเสมือนสะพานเชื่อมประสานความรู้ ความเข้าใจของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาให้ถึงกัน ให้ประจักษ์ในความจริงอย่างเดียวกัน และให้สามารถประกอบกิจต่าง ๆ อันเป็นคุณประโยชน์ร่วมกันได้เป็นอย่างดี หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า การอ่านนำมนุษย์ผ่านพรมแดนทาง ภูมิประเทศ และวัฒนธรรม ขณะเดียวกัน การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินในชีวิตมากขึ้น เพราะการอ่านวรรณกรรมดี ๆ ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินในยามว่าง

จริยา จรรย์านุกูล และนิตยา ผิวเหลือง (2544 : 4) ได้กล่าวว่า มนุษย์เราเกิดมาเพื่อเรียนรู้ การเรียนรู้ดำเนินเรื่อยมาตั้งแต่เป็นทารกแบบเบาะ จนกระทั่งถึงวินาทีสุดท้ายของชีวิต มนุษย์ต้องเรียนรู้ เพราะต้องการมีชีวิตรอด และต้องอยู่รอดชนิดที่ดีกว่า พัฒนากว่าที่เคยเป็นมาก่อน การเรียนรู้โดยผ่านการอ่านจึงสำคัญมาก เพราะเป็นการรับรู้มากกว่าผ่านประสาทด้านอื่น ซึ่งมนุษย์สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้รวดเร็วจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่ได้ประมวลไว้

สุพรรณิ วราทร (2545 : 4) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นสำหรับทุกคน สามารถอำนวยความสะดวกแก่ผู้อ่านทุกเพศ ทุกวัย และทุกระดับในทุกขอบเขต ตั้งแต่การดำเนินชีวิตประจำวัน การศึกษาหาความรู้ การปฏิบัติงาน ตลอดจนจนถึงการพักผ่อนหย่อนใจ การเสริมสร้างประสบการณ์และความคิด

จากการศึกษาความสำคัญของการอ่าน พอสรุปได้ว่า

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ และรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างรวดเร็วจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่ได้ประมวลไว้
2. การอ่านเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อีกทั้งยังได้รับความเพลิดเพลินในยามว่างและพัฒนาจิตใจของผู้อ่านได้อีกด้วย
3. การอ่านมีความจำเป็นต่อการศึกษาลำเรียน ซึ่งเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้และประกอบอาชีพให้แก่ตนได้อย่างมีความสุข เป็นที่ยอมรับในสังคม

4. องค์ประกอบของการอ่าน

พนิตนันท์ บุญพามี (2542 : 3) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องดุจลูกโซ่ที่จะนำไปสู่การรับรู้ การเรียนรู้ ความเข้าใจในสารที่ส่งจากผู้เขียน มีอยู่ 5 ประการคือ

1. ผู้อ่าน
2. หนังสือหรือตัวอักษร
3. ความหมาย
4. การเลือกความหมาย
5. การนำไปใช้

ศรีรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์ (2542 : 2) กล่าวว่า องค์ประกอบของการอ่านมี 3 ประการ

1. ตัวอักษร หรือกลุ่มอักษร
2. ความตกลงรับรู้ร่วมกันว่า ถ้าพบกลุ่มอักษรชนิดนี้ ให้ออกเสียงว่าอย่างไร
3. ความเข้าใจที่ตรงกันว่า เสียงดังกล่าวนั้นหมายถึงอะไร

จากการศึกษาองค์ประกอบของการอ่าน พอสรุปได้ว่าการอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น ตัวอักษรหรือกลุ่มอักษร ความหมาย และการนำไปใช้เป็นต้น

5. วิธีฝึกฝนและการสอนอ่าน

5.1 แนวทางการฝึกฝนการอ่าน

แม่นมาส ขวาลิต (2546 : 56 - 58) กล่าวว่า แนวทางที่จะฝึกฝนให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ตามธรรมชาติของกระบวนการอ่านอย่างสมบูรณ์นั้น ผู้สอนควรมีหลักการรูปแบบของกระบวนการอ่านเป็นหลัก ไม่จำเป็นต้องยึดติดกับทฤษฎีของนักวิชาการคนใดคนหนึ่งเสมอไป

ผู้สอนอาจสร้างกระบวนการขึ้นมาเองจากประสบการณ์ของท่าน หรือจากการศึกษาสภาพของนักเรียนแต่ละกลุ่มหรือแต่ละคน การสอนหรือการส่งเสริมที่ได้ผลก็จะเกิดขึ้น ดังตัวอย่างแนวทางการฝึกฝนการอ่านแก่ผู้เรียน

1. รู้จักผู้เรียน ครูแต่โบราณส่วนใหญ่รู้จักศิษย์อย่างลึกซึ้ง เพราะจำนวนนักเรียนแต่ละห้องไม่มากนัก ครูกับนักเรียนใกล้ชิดกัน สมัยลูกศิษย์วัดเรียนกับหลวงพ่อยังเป็นการเรียนในอุดมคติทีเดียว กวดขันกันได้เป็นรายตัว รู้ปัญหาส่วนตัว ปัญหาครอบครัวจู้จี้จ๋ายได้เป็นรายตัว แต่สมัยนี้โลกเปลี่ยนไปแล้ว จึงต้องมีการสำรวจผู้เรียน ซึ่งควรทำก่อนเรียน ขณะเรียนและหลังเรียน ไม่ใช่การสอบแล้วสอบเลย ได้คะแนนแล้วก็ไม่รู้ว่าสอบได้เพราะอะไร สอบตกเพราะอะไร

2. หาวิธีการช่วยผู้เรียน วิธีการช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหานั้น เป็นศาสตร์ที่ต้องศึกษาและฝึกฝนมากพอควร จึงจะกล่าวพอเป็นแนวคิดเท่านั้นว่า “แก้ไขให้ถูกจุด” เช่น ถ้าผู้เรียนอ่านหนังสือไม่รู้เรื่อง ครูทบทวนใหม่ว่าตนทำหน้าที่ครูแล้วหรือยัง เช่น ชี้แจงเกี่ยวกับหนังสือนั้นก่อน บอกวัตถุประสงค์ของการนำหนังสือนั้นมาให้อ่าน ครูเตรียมกิจกรรมให้ผู้เรียนทำเพื่อเสริมความเข้าใจหรือไม่เป็นต้น

3. ครูจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมการอ่านให้สอดคล้องกับกระบวนการทางสมองเช่น รู้จักคำ เข้าใจความหมายของคำ วลี และประโยค มีปฏิกิริยาต่อข้อความที่อ่านและมีการบูรณาการ

5.2 วิธีการสอนการอ่านออกเสียง

ทักษิณ ศุภเมธี (2542 : 24) ได้กล่าวว่า หลักสำคัญที่ควรคำนึงในการสอนอ่านมีหลัก ดังนี้

1. ครูควรคำนึงถึงความพร้อมของนักเรียน นักเรียนมีความสามารถในการอ่านต่างกัน อาจมาจากพื้นฐานทางบ้าน สภาพการสอนอ่านในชั้นอนุบาล

2. ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. นักเรียนมีความสนใจในการอ่านต่างกัน บางคนชอบอ่านหนังสือที่แตกต่างกัน

4. ในการอ่าน ครูควรคำนึงถึงสิ่งที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียน มีเจตคติที่ดีในการอ่าน

5. ฝึกในด้านการถือหนังสือ ทำนอง การรู้จักเลือกหนังสืออ่าน

6. ฝึกในด้านความเร็วในการอ่านและอ่านให้ถูกวิธี

7. หลังจากได้มีการฝึกอ่านแล้ว ควรมีกิจกรรมต่อเนื่อง เช่น ให้เขียนแสดงความคิดเห็น ให้ตอบคำถามจากเนื้อหาที่อ่าน

สุนทร ปิยะวสันต์ (2551 : 68) ได้อธิบายวิธีการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียง ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการออกเสียงได้นั้น จะเป็นการออกเสียงใด ๆ ก็ตาม ครูผู้สอนสามารถใช้วิธีการหรือกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ครูผู้สอนอ่านให้นักเรียนฟังทีละคำ แล้วให้นักเรียนอ่านตามพร้อม ๆ กัน
2. ครูผู้สอนอ่านให้นักเรียนฟังทีละคำ แล้วให้นักเรียนอ่านตามทีละคน
3. ครูผู้สอนให้นักเรียนอ่านคนละคำ
4. ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนฝึกอ่านเองโดยอิสระ โดยครูผู้สอนคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำ
5. ครูผู้สอนสุ่มให้นักเรียนทีละคนอ่าน
6. ขั้นการสรุปความหลังจากที่เกิดการคิดอย่างรอบคอบแล้ว

จากวิธีการสอนการอ่านออกเสียงที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า วิธีการสอนทักษะการอ่าน เพื่อฝึกให้นักเรียนเกิดความชำนาญได้เร็วขึ้น จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายคน ควรมีการจัดลำดับขั้นตอนในการฝึก เมื่อเสร็จสิ้นจากการฝึกก็ต้องมีการประเมินและสรุปผล

เอกสารเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะ

1. ความหมาย

ชุดฝึกทักษะ เป็นนวัตกรรมหรือสื่อการสอนชนิดหนึ่ง ซึ่งอาจเรียกได้หลายชื่อเช่น ชุดฝึกทักษะ แบบฝึกทักษะ แบบฝึกเสริมทักษะและแบบฝึกหัด ซึ่งได้มีนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของคำเหล่านี้ไว้ดังนี้ :

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2528 : 128) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกว่า เป็นสิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน มีลักษณะเป็นชุดการฝึกที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงกระทำ อาจกำหนดแยกเป็นหน่วย หรืออาจรวมเล่มก็ได้

วาสนา สุพัฒน์ (2532 : 24) ให้ความหมายของชุดฝึก คือ งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำเพื่อทบทวนความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและเพิ่มทักษะ ซึ่งสามารถนำไปแก้ปัญหาได้

ฉวีวรรณ พลชนะ (2537 : 39) ได้กล่าวว่า แบบฝึกหัดหมายถึง สื่อกลางที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา ทำความเข้าใจและฝึกฝนจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้อง และเกิดทักษะในเรื่องใด

เรื่องหนึ่ง นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ครูทราบว่า ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนมากน้อยเพียงใด

อุมพร รังสิยานนท์ (2546 : 46) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกไว้หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้น เพื่อเสริมสร้างทักษะให้กับนักเรียนและมีลักษณะเป็นชุดการฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนทำ โดยมีการทบทวนสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้วจากบทเรียนให้เกิดความเข้าใจและเป็นการแก้ไขจุดบกพร่องเพื่อให้นักเรียนได้มีทักษะยิ่งขึ้น

Good, Cartor V. (1973, 224) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง งานหรือการบ้านที่ครูมอบหมาย ให้นักเรียนทำหรือทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว และเป็นการฝึกทักษะการใช้กฎหรือสูตรต่าง ๆ ที่เรียนไป

จากความหมายของชุดฝึกทักษะ ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าชุดฝึก หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำ เพื่อฝึกทักษะและทบทวนความรู้ที่ได้แล้วให้เกิดความชำนาญและถูกต้อง จนสามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาได้

2. ความสำคัญของการฝึก

การสร้างเด็กให้มีทักษะทางการอ่านภาษามลายูที่ด้นนั้นต้องให้เรียนรู้ภาษาผ่านชุดฝึก เพราะชุดฝึกเป็นการฝึกฝนจนทำให้เกิดความชำนาญ ความคล่องแคล่วแม่นยำ และยังช่วยพัฒนาการทางภาษาของเด็กได้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น ดังที่มีผู้กล่าวถึงคุณค่าของการใช้ชุดฝึกไว้ ดังนี้

พรธิดา อ่อนแสง (2532 : 44) ได้กล่าวโดยสรุปว่า แบบฝึกมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาทักษะทางการอ่านโดยเฉพาะทักษะการอ่านออกเสียงให้ดีขึ้นแบบฝึกไม่เพียงแต่เป็นแบบฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่างเดียว แต่ยังสามารถกระตุ้นความสนใจให้เกิดขึ้นซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะและความสามารถในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น

ประยงค์ งามจิต (2533 : 41) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญ แม่นยำในบทเรียนนั้น ๆ และจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2540 : 98) ได้ให้ความสำคัญของแบบฝึกว่า เป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนที่นักเรียนต้องเรียนและเป็นโครงการที่ต้องทำให้เสร็จ โดยคำถามให้นักเรียนทบทวนความรู้จากบทเรียนที่ผ่านมาทำให้ทราบได้ว่านักเรียนทำอะไรและทำให้สำเร็จผลอะไรในบทเรียนซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งในโรงเรียนและที่บ้าน

เกศินี มีคุณ (2547 : 29) กล่าวว่า แบบฝึกมีความสำคัญในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีพัฒนาการ และมีความชำนาญการในเนื้อหานั้น ๆ ช่วยให้ผู้ครูประสบความสำเร็จในการสอน

จากความสำคัญของการใช้แบบฝึกที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ชุดฝึกมีความจำเป็นต่อการเรียนภาษาอย่างยิ่ง เพราะทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญและแม่นยำในบทเรียนนั้น ๆ การฝึกนั้นมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันด้วยจุดเริ่มต้นของการอ่าน รวมทั้งยังช่วยเสริมสร้างทักษะด้านการอ่านของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยแบ่งเบาภาระในการสอนของครูได้อีกด้วย

3. ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะด้านต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้น โดยยึดหลักความหลากหลายของกิจกรรมและความเหมาะสมกับตัวผู้เรียน ถือเป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก ดังที่

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538 : 54) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะทางภาษาได้ดีขึ้น
3. ช่วยเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จใน

จิตใจมาก

4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียน หลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่างๆของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในเวลาเรียน
9. ช่วยให้นักเรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสะกดคำ

วิเชียร เกษประทุม (2545 : 36) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น และแบบฝึกช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง

ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 21) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัด แบบฝึกเสริมทักษะดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะการอ่าน การคิด การวิเคราะห์และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้ สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551 : 88-89) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของชุดการฝึก/ชุดฝึกทักษะคือ

1. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย เด็กแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน การให้ผู้เรียนได้จัดทำชุดการฝึกเหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน ใช้เวลาที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ นอกจากนั้นยังเป็นการซ่อมเสริมผู้เรียนที่เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. ชุดการฝึกช่วยเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่คงทน ชุดการฝึกสามารถให้ผู้เรียนได้ฝึกทันทีหลังจากจบบทเรียนนั้น ๆ หรือให้มีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อความแม่นยำในเรื่องที่ต้องการฝึก หรือเน้นย้ำให้นักเรียนทำชุดการฝึกเพิ่มเติมเฉพาะในเรื่องที่ผิด
3. ชุดการฝึกสามารถเป็นเครื่องมือในการวัดผลหลังจากที่ผู้เรียนเรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความรู้ความสามารถของตนเองได้และเมื่อไม่เข้าใจและทำผิดในเรื่องใด ๆ ผู้เรียนก็สามารถซ่อมเสริมตนเองได้ จัดได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าทั้งของครูผู้สอนและผู้เรียน ผู้เรียนไม่มีปมด้อยที่ตนทำผิดและสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของตน
4. เป็นสื่อที่ช่วยเสริมบทเรียนหรือหนังสือเรียนหรือคำแนะนำของครูผู้สอน ชุดการฝึกที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้ นอกเหนือจากความรู้ในหนังสือเรียนหรือบทเรียน เช่น ชุดฝึกทักษะการคิดในรูปแบบต่าง ๆ เป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นผู้ที่รู้จักคิดเป็นนำไปสู่การแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตต่อไป
5. ชุดการฝึกรายบุคคลผู้เรียนสามารถนำไปฝึกเมื่อไรก็ได้ ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกได้ตามความต้องการของตน โดยมีครูผู้สอนคอยกระตุ้นหรือเร้าใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง
6. ลดภาระการสอนของครูผู้สอน ไม่ต้องฝึกทบทวนความรู้ให้แก่ผู้เรียนตลอดเวลา ไม่ต้องตรวจงานด้วยตนเองทุกครั้ง นอกจากกรณีที่ชุดการฝึกนั้นเป็นการฝึกทักษะการคิดที่ไม่มีเฉลยตามตัวหรือมีแนวเฉลยที่หลากหลาย

7. เป็นการฝึกความรับผิดชอบของผู้เรียน การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการทำชุดการฝึกตามลำพังโดยมีภาระให้ทำตามที่มีมอบหมาย จัดได้ว่าเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์การทำงานให้ผู้เรียนได้นำไปประยุกต์ปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

8. ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ การที่ผู้เรียนได้ทำชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลายจะทำให้ผู้เรียนสนุกและเพลิดเพลิน เป็นการท้าทายให้ลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามชุดการฝึก

จากประโยชน์ของชุดฝึกที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าชุดฝึกเป็นสื่อและอุปกรณ์อย่างหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระการสอนของครู

3. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาที่คงทน และฝึกทักษะการใช้ภาษาได้ดีขึ้น

4. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเองและได้ฝึกทักษะอย่างเต็มที่

5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียน หลังจากเรียนบทเรียนแล้ว

4. ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี

ในการทำแบบฝึกหัดให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นต้องอาศัยลักษณะของแบบฝึกหัดที่หลากหลายแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับทักษะที่เราจะฝึก ดังที่มื่อนักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดี ดังนี้

สมจิตต์ ธนาคุณ (2530 : 27) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับแบบฝึกหัดที่ดีต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องเกี่ยวกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

2. ต้องง่ายต่อการทำความเข้าใจของนักเรียน

3. เหมาะสมต่อการแก้ไขจุดบกพร่องในการอ่าน

4. มีหลายรูปแบบที่สนใจ และมีประเด็นให้นักเรียนเกิดการตอบสนองอย่างเต็มที่

วิชัย เพชรเรือง (2531 : 77) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดีไว้ ดังนี้

1. แบบฝึกหัดต้องมีเอกภาพและความสมบูรณ์ในตัวเอง

2. เกิดจากความต้องการของผู้เรียนและสังคม

3. ครอบคลุมหลายลักษณะวิชาและบูรณาการให้เข้ากับการอ่าน

4. ใช้แนวคิดใหม่ในการใช้กิจกรรม
5. สนองความสนใจใคร่รู้ และความสามารถของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเต็มที่
6. คำนึงถึงการพัฒนา และวัยของเด็ก
7. เน้นการแก้ปัญหา
8. แบบฝึกควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจ คือ เป็นสิ่งที่มีความแปลกใหม่พอสมควร เป็นสิ่งซึ่งสมองสามารถปรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของเด็กได้

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551 : 90) กล่าวว่า ในการสร้างชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ที่ดี นั้น ผู้สร้างชุดฝึกควรคำนึงในเรื่องต่อไปนี้ คือ

1. ควรมีแบบฝึกทักษะหลาย ๆ แบบในชุดฝึกทักษะ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และควรมีรูปแบบที่เร้าความสนใจผู้เรียนได้ลองความสามารถของตน
2. ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนมาตอบในชุดฝึกทักษะหรือนำมาประยุกต์ใช้ในการตอบในแบบฝึกทักษะ
3. สำนวนภาษาง่าย เหมาะกับวัยของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง
4. ชุดฝึกทักษะแต่ละชุดนั้นควรคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล
5. ชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ควรฝึกความสามารถของผู้เรียนหลาย ๆ ด้าน
6. ควรฝึกทักษะการเรียนรู้ในด้านความคิดหลาย ๆ รูปแบบ เช่น คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า ชุดฝึกที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. ไม่ยากหรือไม่ง่ายจนเกินไป
2. ควรเรียงจากง่ายไปหายาก
3. หลัทธิทยาและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
4. ควรมีการฝึกและประเมินความชำนาญในทักษะนั้น ๆ
5. ต้องเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน
6. ควรมีหลายรูปแบบเพื่อเร้าความสนใจ

ทฤษฎีในการสร้างชุดฝึก

ทศนา แหมมณี (2553 : 52) ในการสร้างชุดฝึกสิ่งที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงคือ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นได (Thorndike) ซึ่งนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) คือ การให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียน จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจในการเรียน

1.2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) คือ การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดมาก ๆ จะทำให้เกิดความคล่องและชำนาญ การสร้างแบบฝึก จึงช่วยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกที่เสริมจากแบบฝึกในบทเรียนและมีหลายรูปแบบ

1.3 กฎแห่งผล (Law of Effect) คือ แบบฝึกต้องมีเนื้อหาที่สนใจของผู้เรียน ความยากง่ายที่เหมาะสมกับวัยและสติปัญญา มีสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนพอใจในการเรียน การประเมินผลควรกระทำอย่างรวดเร็ว หลังจากที่ยุเรียนทำเสร็จแล้ว

จะเห็นได้ว่า ธอร์นไดให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเริ่มกระทำด้วยตนเอง คือการลองผิดลองถูก เพราะการทำซ้ำๆ หรือการลองผิดลองถูกจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากสิ่งผิดพลาดจะทำให้เขาได้ลงมือทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง ยิ่งรวมเข้ากับการฝึกหัดบ่อยๆ จนเกิดความพึงพอใจอันจะนำไปสู่ความพร้อม

ลำลี รักสุทธิ (2553 : 35) ได้นำหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก มาเป็นกรอบแนวคิด ดังนี้

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ (Gagne) ซึ่งมีความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้น และผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก แนวคิดของกาเย่มีว่า

“ การเรียนรู้มีลำดับขั้นตอน ดังนั้นก่อนที่จะสอนเด็กแก้ปัญหาได้นั้น เด็กจะต้องเรียนรู้ความคิดรวบยอดหรือหลักเกณฑ์มาก่อน ซึ่งในการสอนให้เด็กได้ความคิดรวบยอดหรือกฎเกณฑ์นั้นจะทำให้เด็กเป็นผู้สรุปความคิดรวบยอดด้วยตัวเองแทนที่ครูจะเป็นผู้บอก ” การสร้างแบบฝึกควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ของ โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) เขาเชื่อว่าบุคคลมีเชาว์ปัญญาแตกต่างกัน แต่ละคนจะมีความสามารถแตกต่างกัน คนหนึ่งอาจเรียนรู้ดนตรีได้ง่าย อีกคนเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ดี ขณะที่อีกคนเรียนภาษาได้ง่าย เป็นต้น ครูควรคำนึงถึงนักเรียนแต่ละคน ว่ามีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจที่แตกต่างกัน ดังนั้นการสร้างแบบฝึกควรพิจารณาถึงความเหมาะสมกับบุคคล ไม่ยากและไม่ง่ายเกินไป ควรมีหลากหลายแบบ การจูงใจผู้เรียนสามารถทำได้ โดยการทำแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไป และทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ในการทำแบบฝึกควรเป็นแบบสั้นๆ จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย

จากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ในการสร้างแบบฝึกนั้น ควรคำนึงถึงความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ไม่ยากและไม่ง่ายเกินไป ควรฝึกตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก แบบฝึกควรเป็นแบบสั้น ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย

4. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเป็นทฤษฎีทางจิตวิทยา

มยุเรศ รัตนานิกม (2542 : 68) ประเภทพฤติกรรมตอบสนองกับสิ่งกระตุ้นหรือสิ่งเร้า (Stimulus - Response) นำโดย สกินเนอร์ (Skinner) เขาเชื่อว่า พฤติกรรมทางภาษาเป็นการตอบสนองอย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถอธิบายด้วยกฎการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งกระตุ้นกับการตอบสนอง และกล่าวว่ามนุษย์เรียนภาษาแรก จากการพูดซ้ำ การเลียนแบบและถูกวางเงื่อนไขโดยมีรางวัล หรือสิ่งล่อใจให้พูดถูกต้องใกล้เคียงกับภาษาที่สังคมใช้อยู่จนเรียนรู้ภาษาได้ในที่สุด

จากทฤษฎีดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ต้องให้ความสำคัญกับการเสริมแรงหรือให้รางวัลเมื่อนักเรียนกระทำพฤติกรรมที่ต้องการ จะช่วยปรับปรุงหรือปลุกฝังในสิ่งที่ครูต้องการได้

แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามปรัชญาอิสลาม

1. แนวคิดทางการศึกษาของอิบน์ สีน่า ท่านได้ให้ความสำคัญกับการฝึกฝนเด็กใน ขณะที่พวกเขาอายุยังน้อย ท่านเชื่อว่าการฝึกฝนทางสติปัญญาจะเริ่มปฏิบัติได้เมื่อร่างกายของเด็กเริ่มแข็งแรง เริ่มพูดได้ดีและพร้อมที่จะรับการสั่งสอน ซึ่งการฝึกฝนทางสติปัญญานั้นควรเริ่มด้วยการศึกษาอัลกุรอาน นอกจากนี้ก็ควรศึกษาภาษาอาหรับ หลักการทางศาสนาและกวีนิพนธ์ ดังนั้นท่านจึงได้แนะนำให้เด็ก ๆ ท่องจำ อายะฮ์ต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งท่องจำกวีนิพนธ์อาหรับก็สามารถที่จะกลับสติปัญญาของเด็กได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ที่เป็นบิดามารดา ที่จะปลุกฝังนิสัยที่ดีแก่

เด็ก ๆ ก่อนที่เขาจะถูกครอบงำจากการกระทำที่ชั่ว โดยฝึกฝนให้เด็กมีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด ส่วนการปลูกฝังนิสัยที่ดีแก่เด็ก ๆ นั้น อิบน์ สีน่าไม่เห็นด้วยกับการลงโทษที่รุนแรง อย่างไรก็ตาม ท่านไม่ได้ปฏิเสธการลงโทษอย่างสิ้นเชิง แต่การลงโทษควรปฏิบัติในกรณีที่เด็กทำความผิดที่รุนแรง (อิบราฮีม ฌรังก์รักษาเขต, 2551:134 - 138)

2. แนวคิดทางการศึกษาของอิบน์ มิสกะวัยฮฺ ท่านมีทัศนะว่าการศึกษาของเด็ก ๆ ควรเป็นดังนี้

- 2.1 ควรสอนให้เด็กเดินสายกลาง
- 2.2 เด็กไม่ควรแต่งกายด้วยสีสดฉูดฉาดหรือมีลวดลายมากเกินไป
- 2.3 ให้เด็กฝึกท่องหะดีษ และบทกวี ๆ ให้หลีกเลียงบทกวีที่ไร้สาระ
- 2.4 เริ่มฝึกเด็ก ๆ เกี่ยวกับมารยาทของเด็กในการรับประทานอาหารและการดูแล

สุขภาพอนามัย

2.5 ฝึกอย่าให้เด็ก ๆ นอนมากเกินไป เพราะการนอนมากเกินไปนั้นจะทำให้สติปัญญาเฉื่อยชา

- 2.6 ไม่ควรให้เด็กเคยชินกับความหิวหรือน้ำ
- 2.7 ฝึกให้เด็ก ๆ พูดแต่น้อย ๆ
- 2.8 ฝึกให้เด็กเป็นคนที่เข้มแข็ง
- 2.9 ฝึกให้เชื่อฟังพ่อแม่ (อิบราฮีม ฌรังก์รักษาเขต, 2551 : 131 - 132)

3. แนวคิดทางการจัดการเรียนรู้ของอัลมาวัรดี ซึ่งท่านเชื่อว่าการที่จะบรรลุถึงเป้าหมายของการศึกษานั้น มนุษย์ต้องได้รับการฝึกฝนทางสติปัญญา เนื่องจากมนุษย์มีสติปัญญา อัลลอฮ์จึงทรงบัญชาให้มนุษย์ปฏิบัติในสิ่งที่ดีและหลีกเลี่ยงในสิ่งที่ชั่วร้าย สติปัญญาไม่เพียงแต่จะยกระดับของความเป็นมนุษย์ แต่ด้วยสติปัญญานี้เองที่ทำให้มนุษย์แตกต่างไปจากสัตว์โลกทั้งหลาย แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามทัศนะของอัลมาวัรดี พอจะสรุปได้ดังนี้ (อิบราฮีม ฌรังก์รักษาเขต, 2551 : 136 - 137)

- 3.1 ผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 3.2 ผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนให้เหมาะสม
- 3.3 ผู้สอนต้องสอนจากเรื่องทั่ว ๆ ไปสู่เรื่องเฉพาะ
- 3.4 ผู้สอนต้องคำนึงถึงความรู้สึกรักของผู้เรียน

4. แนวคิดทางการศึกษาของอัลฆะซาลี ท่านมีทัศนะว่า ครูที่ดีต้องรู้จริงในเนื้อหาที่จะสอน และการสอนทุกครั้งต้องมีการเตรียมแผนการสอนล่วงหน้า มิฉะนั้นแล้วการเรียนการสอนก็จะไม่มีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นท่านยังเชื่ออีกว่าผู้สอนที่ไม่มีการเตรียมล่วงหน้า เขาผู้นั้นได้

ปฏิบัติในสิ่งที่เป็นธรรมชาติต่อผู้เรียน และท่านยังได้เสนออีกว่าการเรียนการสอนนั้นจะต้องเริ่มจากสิ่งที่ย่อยไปสู่ที่ยาก และให้ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอน (อับราฮัม ฌร่งครักษาเขต, 2551 : 139)

5. แนวคิดทางการศึกษาของอัล บัษดาดี พอสรุปได้ดังนี้ คือ

- 5.1 ท่านได้ให้ความสำคัญกับสื่อการสอนของครูว่าต้องสอดคล้องกับผู้เรียน
- 5.2 ท่านได้เสนอวิชาการสอนแบบอภิปรายกับแบบทบทวน
- 5.3 ควรมีการลงโทษและเสริมแรงตามแต่กรณี (อับราฮัม ฌร่งครักษาเขต, 2552 :

137)

จากแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามปรัชญาอิสลามดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรมีลักษณะดังนี้

1. ให้ความสำคัญกับความรู้สึกละและความแตกต่างระหว่างผู้เรียน
2. ควรหลีกเลี่ยงการลงโทษที่รุนแรง
3. ต้องมีการเสริมแรง เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
4. ควรเริ่มการฝึกฝนทางสติปัญญาด้วยการท่องจำอัลกุรอาน

เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจตรงกับภาษาอังกฤษว่า Satisfaction ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตสถาน กล่าวว่า เป็นสภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุขความอิ่มเอมใจ เมื่อความต้องการหรือแรงจูงใจของตนได้รับการตอบสนอง ความพึงพอใจตามพจนานุกรมด้านจิตวิทยา หมายถึง ความเป็นความรู้สึกในขั้นแรกเมื่อบรรลุวัตถุประสงค์ และความรู้สึกขั้นสุดท้ายเมื่อบรรลุถึงจุดหมาย โดยมีแรงกระตุ้น ซึ่งมีนักวิชาการหลายคนได้ศึกษาและให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

กิตติมา ปริดีติลล (2529 : 21) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจในการทำงานไว้ว่าเป็นเรื่องของความรู้สึกที่ดีชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจต่อการทำงานที่กำลังปฏิบัติอยู่และผู้ปฏิบัติงานนั้นได้รับการตอบสนองความต้องการ ส่วนความไม่พอใจในการทำงานนั้นจะมีผลต่อการปฏิบัติงานในทางตรงข้าม

ปรียาพร วงษ์อนุตรโรจน์ (2535 : 143) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทนคือผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึก

กระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการทำงานรวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

บุญมั่ง ธนศุภวัฒน์ (2537 : 158) ความพึงพอใจ หมายถึง เจตคติทางบวกของบุคคลที่มีต่องานหรือกิจกรรมที่เขาทำซึ่งเป็นผลให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นจะทำงาน มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานซึ่งจะนำมาซึ่งความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

อุไรวรรณ ปราบบริปู (2543 : 31) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจเกิดจากความต้องการของบุคลากรในองค์กร บางคนพอใจเนื่องจากผลงานที่ทำสำเร็จ บางคนพอใจเพราะลักษณะงานที่ปฏิบัติ แต่บางคนพอใจเพราะเพื่อนร่วมงาน

ชวลิต ชูกำแพง (2550 : 118) ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน ที่มีต่องานและปัจจัยหรือองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น ๆ จนสามารถตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานทั้งด้านร่างกายและจิตใจตลอดจนสามารถลดความเครียดของผู้ปฏิบัติงานให้ต่ำลงได้

อุทัยวรรณ สุระทิพย์ (2551 : 37) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึงความรู้สึกพอใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพจนบรรลุผลสำเร็จ

เดวิส (Davis, Kaith., 1967 : 81) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นพฤติกรรม ความพึงพอใจของมนุษย์ คือความพยายามของมนุษย์ที่จะขจัดความตึงเครียด หรือความกระวนกระวายหรือภาวะไม่ได้คุณภาพในร่างกาย เมื่อมนุษย์สามารถจัดสิ่งต่างๆ ดังกล่าวได้แล้วมนุษย์ก็จะได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ

กู๊ด (Good. Cartor V., 1973 : 320) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจหมายถึง สภาพ คุณภาพ หรือระดับความพึงพอใจซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคล มีต่อสิ่งที่ทำอยู่

วูลแมน (Woalman, Thomus E., 1973 : 384) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ความต้องการหรือแรงจูงใจ

จากความหมายของความพึงพอใจที่ได้กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของแต่ละบุคคลที่มีต่อการทำงาน กิจกรรม โครงการ ที่จะทำให้

บุคคลคนหนึ่งเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความเต็มใจหรือไม่เต็มใจ อันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานนั้น ๆ เป็นต้น

2. วิธีการวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบกับระดับความรู้สึกมีความสุขในสิ่งที่ต้องการ ดังนั้นในการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ กระทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

สาโรจน์ ไสยสมบัติ (2534 : 39) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจจะเกิดขึ้นหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบกับระดับความรู้สึกของนักเรียน ดังนั้นในการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ กระทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้มากอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง
2. การสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นวิธีที่ต้องอาศัยเทคนิค และความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะช่วยให้ผู้ตอบคำถามตามข้อเท็จจริง
3. การสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมทั้งก่อนการปฏิบัติกิจกรรม ขณะปฏิบัติกิจกรรมและหลังการปฏิบัติกิจกรรม

อัญชลี โพธิ์ทอง และสมศักดิ์ คงเที่ยง (2542 : 161 - 162) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจ ซึ่งอาจกระทำดังนี้

1. การใช้แบบสอบถามเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย โดยการขอความร่วมมือกับกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามที่ถามถึงความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ที่หน่วยงานกำลังให้บริการอยู่ เช่น ลักษณะการให้บริการ สถานที่บริการ ระยะเวลาที่ให้บริการ บุคคลที่ให้บริการ เป็นต้น
2. การสัมภาษณ์เป็นอีกวิธีหนึ่งที่วัดถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะช่วยให้ผู้ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง วิธีนี้ประหยัดและมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง
3. การสังเกต ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการโดยวิธีการสังเกต ดูพฤติกรรมก่อนมารับบริการ ขณะรับบริการและหลังรับบริการแล้ว เช่น การสังเกตสีหน้าท่าทางการพูด การวัดความพึงพอใจวิธีนี้ต้องทำอย่างจริงจัง จึงจะสามารถประเมินถึงความพึงพอใจของผู้มารับบริการได้อย่างถูกต้อง จะเห็นได้ว่าการวัดความพึงพอใจต่อการรับบริการนั้นสามารถทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสมตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัดด้วย จะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพหรือน่าเชื่อถือได้

Stromborg, M.F. (1984) การวัดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการนั้น จะวัดในเรื่องใดนั้นย่อมแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่จะศึกษา แต่มีวิธีที่นิยมกันใช้

1. การสัมภาษณ์ วิธีนี้ผู้ศึกษาจะมีแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถาม ซึ่งได้รับการทดสอบหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ข้อดีของวิธีนี้คือ ผู้สัมภาษณ์อธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่อ่านเขียนหนังสือไม่ได้ แต่มีข้อเสียคือการสัมภาษณ์ต้องใช้เวลามากและอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อความหมาย

2. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด มีลักษณะเป็นคำถามที่ได้ทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหรือเติมคำ ข้อดีของวิธีนี้คือ ได้คำตอบที่มีความหมายแน่นอน มีความสะดวกรวดเร็วในการสำรวจ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ ข้อเสียคือ ผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ และมีความสามารถในการคิดเป็น ความพึงพอใจเป็นสภาวะที่มีความต่อเนื่อง ไม่สามารถบอกจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุดของความพึงพอใจได้ แบบสอบถามจึงนิยมสร้างเป็นแบบมาตรฐาน

จากวิธีการวัดความพึงพอใจที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า วิธีการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้สามารถที่จะวัดได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายของการวัดด้วย จึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษามลายู

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 1) ได้ให้ความหมายว่า แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549 : 58) กล่าวว่าแผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการเตรียมการสอนหรือการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์จะให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้ใด และจะประเมินผลอย่างไร

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 205 - 206) แผนการสอนคือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ปัจจุบันหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะใช้คำว่า “แผนการจัดการเรียนรู้” โดยวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชา รายปี หรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดเป็นแผนการเรียนรู้

ธนธิป พรกุล (2551 : 241) ได้ให้ความหมายของการวางแผน คือ กระบวนการที่ผู้สอนตัดสินใจเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีที่สุดให้กับผู้เรียน โดยผู้สอนและผู้เรียนบรรลุเป้าหมายและมีความพึงพอใจร่วมกัน

จากความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้คือ การวางแผนการจัดกิจกรรมที่เป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าอย่างละเอียด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2553 : 79) แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นการกำหนดขั้นตอนและรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งนั้นๆว่าจะจัดการเรียนรู้ให้เกิดผลอะไรกับผู้เรียน ด้วยวิธีการใดอย่างเป็นระบบ แผนการจัดการเรียนรู้จึงเปรียบเสมือนความสำเร็จที่ผู้สอนคาดหวังไว้

สุพล วังสินธ์ (2536 : 5) ได้เสนอความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
2. ช่วยให้ผู้สอนมีคู่มือการสอนที่ทำด้วยตนเองล่วงหน้า ทำให้ครูมีความมั่นใจการสอนได้ตามเป้าหมาย
3. ส่งเสริมให้ครูผู้สอน ใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลประเมินผล
4. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้
5. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลที่ถูกต้อง เทียบตรง เป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษา
6. เป็นผลงานทางวิชาการแสดงความชำนาญการและความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำ

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 2) ความสำคัญของแผนการเรียนการสอนมี ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการสอน การเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยี และจิตวิทยาในการจัดการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อ การวัดและประเมินผลตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น

3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูผู้สอนที่สอนแทนนำไปใช้ในการปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ

4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549 : 58) ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดีที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา

2. ช่วยให้ผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย

3. ช่วยให้ผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่า จะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดและประเมินผลอย่างไร

4. ส่งเสริมให้ผู้สอนเฝ้าศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ จะจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล

5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอน (จัดการเรียนรู้) แทนได้

7. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อการศึกษาศึกษา

8. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน สำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น

จิริฐติกาล ไชยวัช (2549 : 26) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผน และการเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการสอนการเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยีและจิตวิทยาการเรียนการสอน โดยผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม
2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอน ทำการค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร และเทคนิคการเรียนการสอน
3. การเลือกใช้สื่อ การวัดผลประเมินผล ตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและจำเป็น
4. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูที่สอนแทน นำไปใช้ในการปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ
5. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนต่อไป
6. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการเสนองานทางวิชาการ

จากการศึกษาแนวคิดของนักศึกษาข้างต้น แผนการจัดการเรียนรู้นั้นเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ทำให้ครูมีความมั่นใจในการสอน
2. ช่วยให้ครูดำเนินการสอนได้ตามเป้าหมายและทันตามกำหนดเวลา
3. ช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และการประเมินผลไว้อย่างเด่นชัด เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านของเด็ก
4. เป็นคู่มือสำหรับครูนำไปใช้สอนแทนกันทันทีในกรณีผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนได้
5. ช่วยให้ครูใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น
6. ช่วยให้เด็กได้ความรู้ถูกต้องแน่นอน และช่วยจัดการสอนอย่างพิถีพิถันของครูให้หมดสิ้นไป
7. ส่งเสริมให้ครูไปศึกษาหาความรู้ ทั้งหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลประเมินผล
8. ใช้เป็นหลักฐานแสดงผลงานทางวิชาการแสดงความชำนาญการและความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำ

3. ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

สมนึก ภัททิยธนี (2546 : 5) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแผนต้องมีขั้นตอน ดังนี้

1. เนื้อหาต้องเขียนเป็นรายคาบ หรือรายชั่วโมงตารางสอน โดยเขียนให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องให้อยู่ในโครงการสอน และเขียนเฉพาะเนื้อหาสาระสำคัญพอสังเขป (ไม่ควรบันทึกแผนการสอนอย่างละเอียดมาก ๆ เพราะจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย)
2. ความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักการสำคัญ ต้องเขียนให้ตรงกับเนื้อหาที่จะสอนส่วนนี้ถือว่าเป็นหัวใจของเรื่อง ครูต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนจนสามารถเขียนความคิดรวบยอดได้อย่างมีคุณภาพ
3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ต้องเขียนให้สอดคล้อง กลมกลืนเข้ากันกับความคิดรวบยอด มิใช่เขียนตามอำเภอใจ มิใช่เขียนสอดคล้องเฉพาะเนื้อหาที่จะสอนเท่านั้นเพราะจะได้เฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ความจำ สมรรถนะหรือการพัฒนาของนักเรียนจะไม่ได้ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร
4. กิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดเทคนิคการสอนต่างๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้
5. สื่อที่ใช้ควรเลือกให้สอดคล้องกับเนื้อหา สื่อดังกล่าวต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในหลักการได้ง่าย
6. วัดผลโดยคำนึงถึงเนื้อหา ความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและช่วงที่ทำการวัด (ก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน) เพื่อตรวจสอบว่าการสอนของครูบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549 : 59) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน
2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจนและนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง
3. กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน
4. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน
5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้
7. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินอยู่

8. แปลความได้ตรงกัน กล่าวคือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน เขียนให้อ่านเข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจและใช้ได้ตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้

9. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน

10. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้ในชีวิตจริงกับการเรียนในเรื่องต่อไป

จากการศึกษาลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้น พอสรุปได้ว่า เนื้อหาต้องเขียนเป็นรายคาบ หรือรายชั่วโมง สอดคล้องกับชื่อเรื่อง เขียนเฉพาะเนื้อหาสาระสำคัญ เขียนหลักการสำคัญให้ตรงกับเนื้อหาที่จะสอน เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกลมกลืนกับหลักการสำคัญ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดเทคนิคการสอนต่าง ๆ เลือกใช้สื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหา และต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในหลักการได้ง่าย วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและช่วงที่ทำการวัด (ก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน) เพื่อตรวจสอบว่าการสอนของครูบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

4. ส่วนประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549 : 63) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ส่วนนำหรือหัวแผนการจัดการเรียนรู้

เป็นส่วนประกอบที่แสดงให้เห็นภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้ ว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ใช้กับผู้เรียนระดับชั้นใด เรื่องอะไร ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมนานเท่าใด

ส่วนที่ 2 ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ (องค์ประกอบที่สำคัญ)

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ตัวชี้วัด
3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 4.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 4.2 จุดประสงค์นำทาง

5. สารการเรียนรู้/เนื้อหา
6. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้
7. สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้
8. ร่องรอยหลักฐาน (ภาระงาน/ชิ้นงาน)
9. การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย
 - 9.1 วิธีการประเมิน
 - 9.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
 - 9.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
10. เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้
11. บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ส่วนท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

ประกอบด้วยบันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้สอนบันทึกข้อสังเกตที่พบจากการนำไปใช้ เช่น ปัญหาและแนวทางแก้ไข กิจกรรมเสนอแนะ และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในการนำไปใช้ครั้งต่อไป อีกส่วนหนึ่งของท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน ได้แก่ ใบงาน แบบทดสอบที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้น ๆ เป็นต้น

การวัดและประเมินผล

เป้าหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละวิชา ล้วนต้องการพัฒนา นักเรียนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความคิด มีค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และมีความสามารถในการทำงานหรือการปฏิบัติตนที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยใช้เนื้อหาของวิชาต่าง ๆ เป็นเครื่องกระตุ้นให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะดังกล่าว หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ครูผู้สอนจำเป็นต้องทำการวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อประเมินว่าลูกศิษย์ของตนมีคุณลักษณะเหล่านั้นครบถ้วนหรือยัง

ความหมายของการวัดและประเมินผล

สมบุรณ์ ดันยะ (2545 : 10 - 11) ได้ให้ความหมายการวัดผลการศึกษา (Educational Measurement) ว่า “การวัดผลการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการกำหนดหรือหาจำนวน ปริมาณ อันดับ หรือรายละเอียดของคุณลักษณะ หรือพฤติกรรมความ สามารถ ของบุคคล โดยใช้

เครื่องมือเป็นหลักในการวัด กระบวนการดังกล่าวจะทำให้ได้ตัวเลขหรือข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ที่ใช้แทนจำนวนและลักษณะที่เกิดขึ้น”

สมนึก ภัททิยธนี (2546 : 3 - 4) ได้ให้ความหมายคำว่า การวัดผลการศึกษาว่า “การวัดผลการศึกษาหมายถึง กระบวนการหาปริมาณความสามารถเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ต้องการ อันสืบเนื่องจากการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือทางการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งมาวัด ผลจากการวัดจะออกมาเป็นจำนวน (คะแนน) หรือ สัญลักษณ์หรือข้อมูล ส่วนการประเมินผลการศึกษา หมายถึง การตัดสิน หรือวินิจฉัยสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการวัดผลการศึกษา โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่ง”

พิชญ์ พงศรี (2551 : 2) ได้ให้ความหมายของคำว่า การประเมิน ไว้ดังนี้ “การประเมิน (Evaluation) หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยนำสารสนเทศหรือผลจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ส่วนคำว่า การวัด (Measurement) นั้น หมายถึง การกำหนดค่าเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์ให้กับสิ่งหนึ่งสิ่งใดตามวิธีการหรือเครื่องมือที่กำหนดขึ้นทั้งในเชิงปริมาณโดยตรง เช่น การนับจำนวนและความถี่ของสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือการใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ เช่น ดัลบิเมตร เครื่องชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง น้ำหนัก ฯลฯ หรือใช้เครื่องมือทางสังคมศาสตร์ เช่น แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบทดสอบ ไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายให้ออกมาเป็นตัวเลข กล่าวโดยสรุป การวัด คือ การให้ตัวเลขกับสิ่งที่วัดนั่นเอง”

จากความหมายของการวัดและประเมินผลทางการศึกษา ที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การวัดผลการศึกษาจะต้องเกิดขึ้นก่อน โดยอาศัยเครื่องมือ เพื่อให้ได้มาซึ่งตัวเลข จำนวน หรือปริมาณ แล้วจึงทำการประเมินผลเพื่อตัดสินคุณค่า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการใช้ชุดฝึกทักษะการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตติยาธิปไตยปีที่ 2 มีดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

อดุลย์ ภูปลื้ม (2539 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสุขไพวัน อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึก สามารถทำแบบฝึกหัดทบทวนท้ายแบบฝึกแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ที่

กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 87.40 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนด้วยแบบฝึกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80

วีรชาติ ชัยเนต (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อ (1) สร้างบทเรียนเสริมทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานพื้นบ้านสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ 75 / 75 (2) นำบทเรียนนิทานพื้นบ้านไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนให้ดีขึ้น (3) ศึกษาแนวทางการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในระดับ มัธยมศึกษาผลการวิจัยปรากฏว่า (1) บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน พื้นบ้านที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 76.68 / 79.31 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและ หลังการใช้บทเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) หลังการใช้บทเรียน แล้ว นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษและบทเรียนนิทานพื้นบ้านไทยแปลเป็นภาษาอังกฤษ ดีขึ้น (4) การสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ดีและประสบผลสำเร็จ มากเหมาะสำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษา

จักรพรรดิ คงนะ (2550 : บทคัดย่อ) โดยสรุปได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบ ฝึกการอ่านภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของวัยรุ่นตอนต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหลวงพ่อแหม่มวัดตาก้องอนุสรณ์ จังหวัดนครปฐม เพื่อพัฒนาแบบฝึกการอ่าน ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 26 คน เป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1 ห้องเรียน ที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ ใช้คือ แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกเสริมการอ่าน ผลการวิจัยโดยสรุปพบว่าแบบฝึกเสริมการ อ่านมีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ดี เห็นได้จาก ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนดีกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ

จิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการทดลองใช้แบบ ฝึกเสริมทักษะ วิชาภาษาไทย ท31101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง การเขียนสะกดคำ พบว่า (1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบฝึกเสริมทักษะ วิชาภาษาไทย ท31101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง การเขียนสะกดคำ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะ วิชาภาษาไทย 31101ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง การเขียนสะกดคำ ในระดับมากที่สุด (3) แบบฝึกเสริมทักษะ วิชาภาษาไทย ท31101 ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 เรื่อง การเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพ 81.45/82.53 สอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนด

กล่าวโดยสรุปคือ จากการศึกษางานวิจัยที่ค้นพบ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนต้องมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน และสอดคล้องกับหลักสูตร ดังนั้นชุดฝึกซ่อมเสริมทักษะการอ่านสะกดคำภาษามลายูเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการใช้แก้ปัญหาการอ่านไม่ออกของนักเรียนได้ เนื่องจากงานวิจัยที่ค้นพบส่วนใหญ่เมื่อนักเรียนมีความสามารถทางการอ่านหรือมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนดีกว่าก่อนเรียนเมื่อใช้นวัตกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

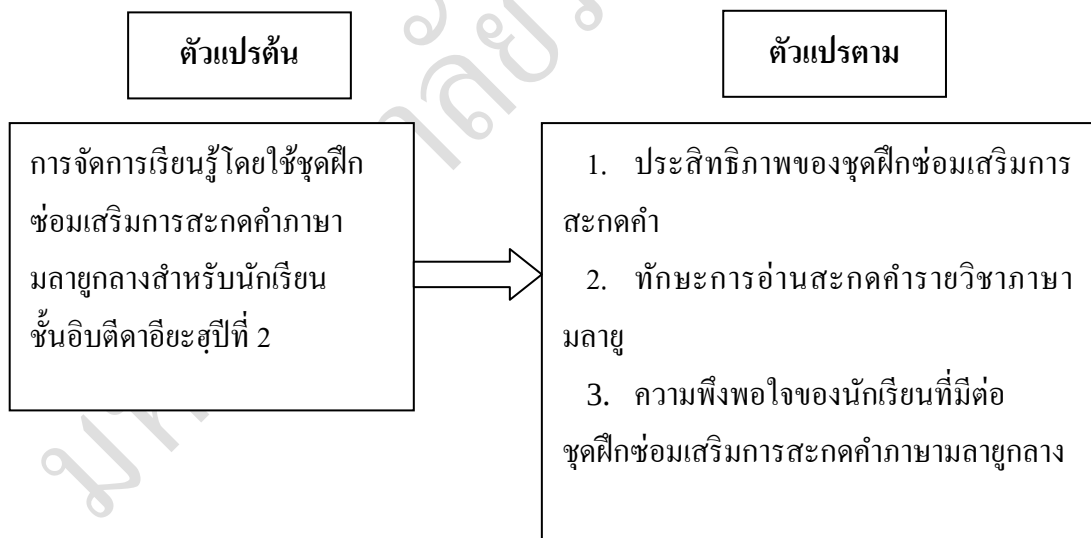
ริช (2002 : ไม่ปรากฏเลขหน้า; อ้างถึงในจักรพรรดิ คงนะ, 2550 : 66) ได้ศึกษาการพัฒนาภาษาแม่และการอ่านภาษาที่สองในการเรียนแบบสองภาษา จุดประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาของภาษาแม่และการอ่านภาษาที่สองในการเรียนแบบสองภาษาและประเมินผลกระทบของรูปแบบการสอนอ่านเบื้องต้น กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน เกรด 1 โดยเปรียบเทียบรูปแบบการสอนอ่านเบื้องต้น กลุ่มแรกเป็นโรงเรียนสอนภาษานานาชาติฝรั่งเศส ซึ่งสอนภาษาอังกฤษ 50 % โดยการใช้ภาษาอังกฤษเป็นรูปแบบในการสอนอ่านเบื้องต้น อีกกลุ่มเป็นโรงเรียนฝรั่งเศส ซึ่งสอนภาษาอังกฤษ 50 % ฝรั่งเศส 50 % โดยการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และสอนรูปแบบการอ่านเบื้องต้นเป็นภาษาฝรั่งเศส พบว่าหากไม่คำนึงถึงรูปแบบการสอนอ่านเบื้องต้น ความสามารถในการอ่านของเด็กพัฒนาทั้ง 2 ภาษา เด็กรู้สึกสะดวกสบายในการอ่าน ความแตกต่างในความสามารถในการอ่านทั้งสองกลุ่มมาจาก ความจำกัดของความรู้ภาษาที่สองมากกว่ารูปแบบการสอนอ่านเบื้องต้น และเด็กที่สอนรูปแบบอ่านเบื้องต้นในภาษาที่สอง ง่ายต่อการประยุกต์ความสามารถในการอ่านไปใช้ในการอ่านเป็นภาษาแม่ของตนเอง

คิลลอน (2003 : ไม่ปรากฏเลขหน้า; อ้างถึงในจักรพรรดิ คงนะ, 2550 : 66 - 67) ได้ทำการวิจัยเรื่องแบบทดสอบการอ่านแบบเน้นเนื้อหาในโรงเรียนขนาดกลาง 5 โรงเรียนในรัฐฟลอริดา การวิจัยมุ่งเน้นศึกษาว่า มีการจัดกิจกรรมอะไรบ้างในโรงเรียน งานวิจัยทำการสำรวจใน 4 หัวข้อ คือ 1) ทักษะของครูต่อการสอนแบบเน้นเนื้อหา 2) ครูฝึกการสอนอ่าน 3) การรวบรวมแผนการพัฒนการสอนอ่านในโรงเรียน 4) ผู้บริหารได้เชื่อมวัฒนธรรมให้เข้ากับการสอนเชิงเนื้อหาสาระอย่างไร การวิจัยนี้เป็นแบบบรรยาย ใช้คำถามในการสำรวจผู้บริหาร 5 คนและแผนการพัฒนแบบทดสอบในแต่ละโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่ที่ให้ข้อมูลมีทัศนคติทางบวกต่อการสอนแบบเน้นเนื้อหาสาระและมีส่วนร่วมในการสอน จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและแผนการพัฒนโรงเรียนชี้ให้เห็นถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการอ่านและความต้องการในการสนับสนุนครูผู้สอน

สตอลล์ (2001 : 5270 - B; อ้างถึงในอุทัยวรรณ สุระทิพย์, 2551 : 40) ได้ทำการวิจัยสำรวจประสิทธิภาพของการใช้การ์ตูนประกอบการเรียนการสอน เรื่อง การใช้การ์ตูนประกอบการสอนเรื่องคำที่มีหลายความหมาย โดยใช้ประชากรที่มีอายุระหว่าง 8 – 10 ปี จำนวน 23 คน ผลการทดลองพบว่า 1. การสอนโดยใช้การ์ตูนประกอบกับการสอนโดยวิธีปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การ์ตูนประกอบมีความสามารถด้านการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การ์ตูนประกอบมีความสนใจในการอ่านหนังสือเปลี่ยนไปจากเดิม

งานวิจัยในต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเนื้อหาหรือเน้นเนื้อหา วิธีใช้ในการอ่านและทัศนคติที่มีต่อการอ่านเนื้อหานั้น ซึ่งสามารถช่วยพัฒนาทักษะอ่านของผู้เรียนได้ดีขึ้นและผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนอ่านเนื้อหาสาระ ผู้วิจัยยังค้นพบอีกว่าการจะจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพต้องอาศัย การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เนื้อหาสาระเหมาะสมกับวัย ความรู้ และพัฒนาการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

กรอบแนวคิดในการค้นคว้าอิสระ

ภาพที่ 1 : กรอบแนวคิดในการค้นคว้าอิสระ

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
2. ทักษะการอ่านสะกดคำของผู้เรียนโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษามลายูอยู่ในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง โดยมีการดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 โรงเรียนวัฒนธรรมอิสลาม อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี จำนวน 30 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 โรงเรียนวัฒนธรรมอิสลาม อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี จำนวน 30 คน เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

1. ลักษณะเครื่องมือ
 - 1.1 ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง
 - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษามลายูกลาง
 - 1.3 แบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำภาษามลายูกลาง (ก่อนและหลังเรียน)
 - 1.4 เกณฑ์การประเมินผลทักษะการอ่านสะกดคำภาษามลายูกลาง (Rubrics Scoring)
 - 1.5 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษามลายูกลาง
2. วิธีการสร้างเครื่องมือ
 - 2.1 วิธีการสร้างและหาคุณภาพของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง มีดังนี้

2.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 ในกลุ่มสาระภาษามลายู ชั้นอิตติดาอียะฮ์ปีที่ 2

2.1.2 วิเคราะห์ตัวชี้วัดให้ตรงกับเนื้อหาวิชาภาษามลายู

2.1.3 ศึกษาวิธีการทำชุดฝึกที่ดี

2.1.4 จัดทำชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูให้สอดคล้องกับจำนวน 4 ชุด ให้สอดคล้องกับเนื้อหา ดังนี้ ชุดที่ 1 การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ชุดที่ 2 การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ชุดที่ 3 การอ่านคำที่ประสมสระเสียงประสม -ai ชุดที่ 4 การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au

2.1.5 หาคุณภาพของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง โดยผู้เชี่ยวชาญ 2.1.6 นำชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางไปทดลองใช้ก่อนเรียน

2.1.6 นำข้อมูลจากการทดลองใช้ปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาเพื่อให้ได้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับชั้นอิตติดาอียะฮ์ปีที่ 2 ที่สมบูรณ์

2.2 วิธีการสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษามลายูกลาง มีดังนี้

2.2.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 ในกลุ่มสาระภาษามลายูชั้นอิตติดาอียะฮ์ปีที่ 2

2.2.2 ศึกษาตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษามลายูกลางชั้นอิตติดาอียะฮ์ปีที่ 2

2.2.3 ศึกษาแนวทางการจัดทำและองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

2.2.4 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษามลายูกลางชั้นอิตติดาอียะฮ์ปีที่ 2

2.2.5 ร่างแผนการเรียนรู้ 8 แผน รวม 8 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนประกอบด้วย สาระสำคัญ/คำสำคัญ ชิ้นงาน/ภาระงาน การประเมินผล เครื่องมือวัดและประเมินผล และจำนวนเวลาที่สอน

2.2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

2.2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ตรวจสอบและหาคุณภาพแล้วมาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาให้สมบูรณ์

2.2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้วไปใช้ฝึกการอ่านสะกดคำกับนักเรียน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นอิตติดาอียะฮ์ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนวัฒนธรรมอิสลาม อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้การอ่านภาษามลายูกลาง

2.3 วิธีการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำภาษามลาญกลางมีดังนี้

2.3.1 ศึกษาเอกสารแนวทางการจัดทำแบบประเมินทักษะการอ่านสะกดคำ

2.3.2 สร้างแบบประเมินการอ่านสะกดคำภาษามลาญกลาง โดยเลือกคำศัพท์จากชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลาญกลาง ทั้งหมด 4 ชุด จำนวน 80 คำ

2.3.3 นำแบบประเมินการอ่านสะกดคำภาษามลาญกลางให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

2.3.4 นำแบบประเมินการอ่านสะกดคำภาษามลาญที่ตรวจสอบแล้ว ไปปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาให้สมบูรณ์

2.4 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเกณฑ์การประเมินผลทักษะการอ่านสะกดคำภาษามลาญ (Rubrics Scoring) มีดังนี้

2.4.1 ศึกษาหลักการสร้างเกณฑ์การประเมินผลทักษะการอ่านสะกดคำแบบ (Rubrics Scoring)

2.4.2 กำหนดประเด็นที่จะนำมาประเมินซึ่งสามารถบ่งบอกได้ว่าเป็นคุณภาพของผู้เรียนตามตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้

2.4.3 กำหนดจำนวนระดับของเกณฑ์

2.4.4 กำหนดเกณฑ์การผ่านและไม่ผ่านพร้อมคำอธิบาย

2.4.5 จัดทำเกณฑ์การประเมินการอ่านสะกดคำภาษามลาญกลาง

2.4.6 ตรวจสอบความชัดเจนและคุณภาพของเกณฑ์การประเมินผลการอ่านสะกดคำภาษามลาญกลาง โดยผู้เชี่ยวชาญ

2.4.7 นำเกณฑ์การประเมินผลทักษะการอ่านสะกดคำภาษามลาญกลางที่ถูกรตรวจสอบและหาคุณภาพแล้วมาปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาให้สมบูรณ์

2.5 วิธีการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลาญกลาง มีดังนี้

2.5.1 ศึกษาทฤษฎีการวัดความพึงพอใจ เกณฑ์การวัดความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลาญกลาง

2.5.2 สร้างแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบประเมินของลิเคิร์ต (Likert) และกำหนดเกณฑ์การวัดความพึงพอใจ แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ ได้แก่

ระดับ	5 =	พอใจมากที่สุด
ระดับ	4 =	พอใจมาก
ระดับ	3 =	พอใจปานกลาง
ระดับ	2 =	พอใจน้อย
ระดับ	1 =	พอใจน้อยที่สุด

สำหรับการให้ความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายได้จากแนวคิดของการให้ความหมาย โดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและเป็นรายข้อ ดังนี้

1.00 – 1.50	หมายถึง ความพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.51 – 2.50	หมายถึง ความพอใจอยู่ในระดับน้อย
2.51 – 3.50	หมายถึง ความพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
3.51 – 4.50	หมายถึง ความพอใจอยู่ในระดับมาก
4.51 – 5.00	หมายถึง ความพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

2.5.3 กำหนดประเด็นที่จะนำมาสอบถามซึ่งสามารถบ่งบอกได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับใดต่อวิชาภาษามลายูกลาง

2.5.4 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

2.5.5 ตรวจสอบความชัดเจนและคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง โดยผู้เชี่ยวชาญ

2.5.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางที่ถูกต้องตรวจสอบและหาคุณภาพแล้วมาปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาให้สมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนของการทดลองในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design ซึ่งผู้วิจัยจะทำการศึกษาและเก็บข้อมูล ตามตารางและขั้นตอนดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงแบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
ทดลอง	T1	X	T2

จากตารางสามารถอธิบายได้ดังนี้

T1 แทนการทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

T2 แทนการทดสอบหลังการใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

X แทนการใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

1. ทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนด้วยแบบประเมินทักษะการสะกดคำภาษามลายูกลาง จำนวน 40 คำ แล้วรวบรวมคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน
2. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษามลายูกลางก่อนเรียนแล้วรวบรวมคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน
3. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับชั้นอิตติดาอียะฮ์ปีที่ 2 จำนวน 4 ชุด
4. ทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนด้วยแบบประเมินทักษะการสะกดคำภาษามลายูกลางฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน ประเมินผลคะแนนโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลทักษะการสะกดคำ (Rubrics Scoring) และรวบรวมคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังเรียน
5. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษามลายูกลางก่อนเรียนแล้วรวบรวมคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังเรียน
6. นำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ IOC ของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับชั้นอิตติดาอียะฮ์ปีที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษามลายู และแบบประเมินทักษะการอ่านภาษามลายู

1.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนที่ได้จากการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นอิตาอียะสุ ปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

1.3 วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษามลายูตามเกณฑ์ 80/80

1.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นอิตาอียะสุปีที่ 2 ที่ใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง โดยใช้สถิติ t – test แบบ Dependent Samples

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 หาคะแนนเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนที่ได้จากการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางสำหรับชั้นอิตาอียะสุปีที่ 2

หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน โดยใช้สูตรดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$$\frac{(\sum X)^2}{N} \text{ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง}$$

N แทน จำนวนนักเรียน

หาค่าร้อยละ (Percentage) ของคะแนน ใช้สูตรดังนี้

(บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 104)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน ความถี่ทั้งหมด

2.2 ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางสำหรับชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงจำนวน 4 ชุด แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษามลายูจำนวน 8 แผน และแบบประเมินทักษะการอ่านภาษามลายู โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC ดังนี้ (พิสนุ ฟองศรี, 2551 : 287)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาวิชาและข้อสอบ

R แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.3 การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางสำหรับชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยการวิเคราะห์จากสูตรคำนวณหาค่า E_1/E_2 ดังนี้ (สำลี รักสุทธี, 2553 : 167)

$$E_1 = \frac{\sum X/N}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทดสอบระหว่างเรียน

N แทน จำนวนนักเรียน

A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน
$E_2 = \frac{\sum Y/N}{B} \times 100$		
เมื่อ	E_2	แทน ประสิทธิภาพของการทดสอบหลังเรียน
	$\sum Y$	แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทดสอบภายหลังเรียน
	N	แทน จำนวนนักเรียน
	B	แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

2.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางสำหรับชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 โดยใช้สถิติ t - test แบบ Dependent Samples มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 112 และ พิสนุ พองศรี, 2551 : 282)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤต
	D	แทน	ผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

แผนปฏิบัติการค้นคว้าอิสระ

แผนปฏิบัติการค้นคว้าอิสระจะต้องดำเนินการระหว่างเดือน ม.ค. 2555 – ก.พ. 2556 ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงกิจกรรมที่ปฏิบัติในการค้นคว้าอิสระ

ลำดับที่	กิจกรรมที่ปฏิบัติในการค้นคว้าอิสระ	วันเดือนปี
1	ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ - ศึกษาปัญหา - ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ม.ค. 55 – เม.ย. 55
2	ขั้นที่ 2 พัฒนาเอกสาร - สร้างเครื่องมือ - พัฒนาสื่อ - พัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผล - เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบปรับปรุงแก้ไข	พ.ค. 55 – ส.ค. 55
3	ขั้นที่ 3 ขนึ้นำไปใช้ - นำคู่มือการสอนไปทดลองใช้ - ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนและหลังแบบ One Group Pre-test Post-test Design	ก.ย. 55 – พ.ย. 55
4	ขั้นที่ 4 ขั้นวิเคราะห์และสรุปผล - บันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูล - นำคะแนนจากการทดสอบมาวิเคราะห์และสรุปผล - นำผลการวิเคราะห์มาเขียนรายงานการค้นคว้าอิสระ - นำรายงานการค้นคว้าอิสระให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ	ธ.ค. 55 – ก.พ. 56

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ ปีที่ 2 โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางผู้ค้นคว้าอิสระขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มประชากร
$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
X_1	แทน	คะแนนก่อนเรียน
X_2	แทน	คะแนนหลังเรียน
D	แทน	คะแนนความแตกต่างระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียน = $X_2 - X_1$
D^2	แทน	กำลังสองของคะแนนความแตกต่างระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียน

ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ค้นคว้าอิสระได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทักษะการอ่านภาษามลายูจากการใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำเสริมทักษะภาษาอามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80

1. การพัฒนาชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางสำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2

การพัฒนาชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางในครั้งนี้ผู้ค้นคว้าอิสระได้พัฒนาชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2 โดยมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับมาตรฐานและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายูชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2 จากหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 สำหรับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามซึ่งมีจำนวน 4 ชุด ดังนี้

1. ชุดที่ 1 การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ia
2. ชุดที่ 2 การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ua
3. ชุดที่ 3 การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ai
4. ชุดที่ 4 การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-au

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีทั้งหมด 8 แผน ซึ่งแต่ละชุดฝึกประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 2 แผน ดังนี้

ชุดฝึกที่ 1 ประกอบด้วย 2 แผน ดังนี้

- (1) แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ia
- (2) แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ia

ชุดฝึกที่ 2 ประกอบด้วย 2 แผน ดังนี้

- (1) แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ua
- (2) แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ua

ชุดฝึกที่ 3 ประกอบด้วย 2 แผน ดังนี้

- (1) แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ai
- (2) แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ai

ชุดฝึกที่ 4 ประกอบด้วย 2 แผน ดังนี้

(1) แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-au

(2) แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-au

แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้

ส่วนที่ 1 ส่วนต้นของแผนประกอบด้วยชื่อแผนการเรียนรู้ ชื่อเรื่อง ชั้นที่ทำการจัดการเรียนรู้ ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการสอน

ส่วนที่ 2 ส่วนเนื้อหาของแผนการเรียนรู้ ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

มาตรฐานการเรียนรู้

ตัวชี้วัด

(1) สาระสำคัญ

(2) สาระการเรียนรู้

(3) จุดประสงค์การเรียนรู้

(4) ผลงานหรือภาระงานของผู้เรียน

(5) สื่อและแหล่งการเรียนรู้

(6) การวัดและประเมินผล

(7) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ชั้นใหญ่ๆ ดังนี้

ชั้นที่ 1 ขั้นนำ

ชั้นที่ 2 ขั้นสอน

ชั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ส่วนที่ 3 ส่วนท้ายแผน ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

(1) ลงชื่อผู้สอน

(2) ความคิดเห็นและการลงนามของผู้บริหาร

(3) ผลการจัดการเรียนรู้

(4) การปรับปรุงและพัฒนา

(5) ลงชื่อผู้สอน

(6) ความคิดเห็นและการลงนามของผู้บริหาร

2. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางสำหรับนักเรียนชั้นอิตติยาธิยะฮ์ปีที่ 2 โดยหาค่าร้อยละของคะแนนจากแบบฝึกหัดของแต่ละชุดฝึกในชุดฝึกทั้ง 4 ชุด และค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบการอ่านหลังเรียนของนักเรียนจำนวน 30 คน ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงคะแนนระหว่างเรียนรายชุดฝึกและคะแนนร้อยละระหว่างเรียนและหลังเรียน

ชุดที่	คะแนนแบบฝึกgrayชุด					คะแนนหลังเรียน
	1	2	3	4	รวม	
คนที่คะแนนเต็ม	10	10	10	10	40	40
1	6	8	7	8	29	31
2	7	8	7	8	30	31
3	8	8	8	9	33	36
4	8	7	8	8	31	33
5	8	7	7	8	30	34
6	8	7	8	8	31	33
7	8	9	8	9	34	36
8	7	9	8	9	33	35
9	8	7	8	8	31	34
10	7	9	8	8	32	35
11	9	9	9	8	35	37
12	6	7	8	8	29	34
13	9	9	8	7	33	36
14	8	7	8	8	31	34
15	6	7	7	7	27	30
16	9	9	8	9	35	36
17	7	8	7	8	30	33
18	7	7	6	8	28	31
19	8	9	8	8	33	35
20	9	8	9	8	34	36
21	7	6	7	8	28	33
22	7	8	8	8	31	35
23	7	8	8	7	30	34
24	9	9	8	8	34	36
25	8	8	8	8	32	35
26	7	8	8	8	31	34
27	6	6	7	7	26	29
28	8	9	8	8	33	35

ตารางที่ 3 (ต่อ) แสดงคะแนนระหว่างเรียนรายชุดฝึกและคะแนนร้อยละระหว่างเรียนและหลังเรียน

ชุดที่	คะแนนแบบฝึกหัดรายชุด					คะแนนหลังเรียน
	1	2	3	4	รวม	
คนที่คะแนนเต็ม	10	10	10	10	40	40
29	8	8	9	8	33	34
30	8	9	8	7	32	33
รวม	228	238	234	239	939	1018
ค่าเฉลี่ย	7.6	7.9	7.8	8	31.3	33.93
ร้อยละ	76	79	78	80	78.25	84.83

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนจำนวน 30 คน ทำคะแนนแบบฝึกหัด (ใบงาน) รายชุดได้คะแนนเฉลี่ย 31.3 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.25 และทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 33.93 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.83 ผลปรากฏว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลาญกลางสำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 ในชั้นทดลองภาคสนาม E1/E2 เท่ากับ $78.25 / 84.83$ ดังนั้น ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลาญกลางสำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของชุดฝึกเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 จึงถือว่าชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลาญกลางสำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทักษะการอ่านภาษามลาญจากการใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำเสริมทักษะภาษามลาญกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริมจำนวน 30 คน โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษามลาญก่อนและหลังการทดลองซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันและมีคะแนนเต็ม 40 คะแนน จากนั้นจึงหาผลต่างของคะแนน (D) จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษามลาญกลางของกลุ่มตัวอย่างผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดเพิ่มเติมแสดงไว้ในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 4 คะแนนทักษะการอ่านภาษามลายูจากการใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตติยาธิปไตยปีที่ 2

ที่	X_1	X_2	D	D^2	t
1	17	33	16	256	
2	19	32	13	169	
3	22	37	15	225	
4	14	33	19	361	
5	21	37	16	256	
6	17	33	16	256	
7	24	37	13	169	
8	18	35	17	289	
9	16	34	18	324	
10	23	35	12	144	
11	25	37	12	144	
12	15	32	17	289	
13	14	36	22	484	
14	17	34	17	289	
15	14	30	16	256	
16	13	36	23	529	
17	15	33	18	324	
18	18	32	14	196	
19	17	35	18	324	
20	19	36	17	289	
21	16	33	17	289	
22	20	35	15	225	
23	13	34	21	441	
24	15	36	21	441	
25	19	37	18	324	
ยกไป	441	862	421	7,293	

ตารางที่ 4 (ต่อ) คะแนนทักษะการอ่านภาษามลายูจากการใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำ
ภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2

ที่	X_1	X_2	D	D^2	t
ชกมา	441	862	421	7,293	
26	14	34	20	400	
27	15	32	17	289	
28	18	36	18	324	
29	17	35	18	324	
30	16	35	19	361	
Σ	521	1,034	513	8,991	34.11*

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่าค่า t ที่ $t(0.01,29)$ จากการคำนวณ มีค่าเท่ากับ 34.11 ซึ่งเมื่อเปิดตารางที่ $t(0.01,29)$ จะได้เท่ากับ 2.462 ซึ่งค่า ที่ จากการคำนวณจะมีค่ามากกว่าค่าที่จากตาราง แสดงว่าทักษะการอ่านภาษามลายูจากการใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2

เพื่อตอบจุดประสงค์ข้อที่ 3 ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คน ทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยการ ใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นในด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบ ด้านกิจกรรม และด้านประโยชน์จำนวน 12 ข้อ หลังจากเรียนโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2 จากนั้นนำค่าระดับคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตติดาอียะฮ์ปีที่ 2

รายละเอียด	($\bar{X}$)	(S.D.)
ด้านเนื้อหา		
1. เนื้อหามีความน่าสนใจและเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน	4.60	0.50
2. เนื้อหาเรียงลำดับจากยากไปหาง่าย	4.40	0.67
3. เนื้อหาสามารถแก้ปัญหาคำอ่านไม่ออกของนักเรียน	4.30	0.47
4. คำอธิบายชัดเจนเข้าใจได้ง่าย	4.33	0.66
รวมเฉลี่ย	4.41	0.57
ด้านการออกแบบบทเรียนหรือชุดฝึก		
5. ชุดฝึกมีความสัมพันธ์กับปัญหาการวิจัย	4.50	0.68
6. มีภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหาและช่วยเพิ่มความเข้าใจได้มากขึ้น	4.47	0.63
7. แบบฝึกหัดเหมาะสมกับชุดฝึกแต่ละชุด	4.67	0.55
รวมเฉลี่ย	4.54	0.62
ด้านกิจกรรม		
8. คำสั่งคำอธิบายแต่ละกิจกรรมเข้าใจง่ายปฏิบัติตามได้ถูกต้อง	4.27	0.94
9. กิจกรรมในระหว่างเรียนทำให้ข้าพเจ้ามีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น	4.50	0.68
รวมเฉลี่ย	4.38	0.81
ด้านประโยชน์		
10. ชุดฝึกช่วยเพิ่มความสามารถด้านการอ่าน	4.57	0.50
11. จากการเรียนโดยใช้ชุดฝึกข้าพเจ้าสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	4.27	0.64
12. การเรียนโดยใช้ชุดฝึกช่วยเพิ่มความกล้าแสดงออกให้แก่ข้าพเจ้า	4.13	0.63
รวมเฉลี่ย	4.32	0.59
ค่าระดับเฉลี่ยรวม	4.41	0.65

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลาญกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 โดยรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาด้านการออกแบบบทเรียนหรือชุดฝึกด้านกิจกรรมและด้านประโยชน์อยู่ในระดับมากโดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.65) จึงสรุปได้ว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากต่อการเรียนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลาญกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านด้านที่มีค่าระดับความพึงพอใจโดยเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการออกแบบบทเรียนหรือชุดฝึกโดยมีค่าระดับความพึงพอใจเท่ากับ 4.54 ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือด้านเนื้อหาโดยมีค่าระดับความพึงพอใจเท่ากับ 4.41 ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.57) ส่วนด้านที่มีค่าระดับความพึงพอใจโดยเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านประโยชน์โดยมีค่าระดับความพึงพอใจเท่ากับ 4.32 ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.59)

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว ข้อที่มีค่าระดับความพึงพอใจโดยเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อที่ 7. แบบฝึกหัดเหมาะสมกับชุดฝึกแต่ละชุดโดยมีค่าระดับความพึงพอใจเท่ากับ 4.67 ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.55) รองลงมาคือข้อที่ 1. เนื้อหาที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนโดยมีค่าระดับความพึงพอใจเท่ากับ 4.60 ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55) และข้อที่ 10. ชุดฝึกช่วยเพิ่มความสามารถด้านการอ่าน โดยมีค่าระดับความพึงพอใจเท่ากับ 4.57 ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.50) ส่วนข้อที่มีค่าระดับความพึงพอใจโดยเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อที่ 12. การเรียนโดยใช้ชุดฝึกช่วยเพิ่มความกล้าแสดงออกให้แก่ข้าพเจ้าโดยมีค่าระดับความพึงพอใจเท่ากับ 4.13 ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.63)

โดยสรุปแล้ว ค่าระดับความพึงพอใจ โดยเฉลี่ยที่นักเรียนมีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลาญระดับพื้นฐานมีค่าเท่ากับ 4.41 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับสูง หมายความว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลาญกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าอิสระเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษามลายูกลางสำหรับนักเรียนชั้น
อิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา
ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางสำหรับนักเรียนชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 เพื่อศึกษา
ผลการใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 และ
เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับ
นักเรียนชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 สามารถสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการค้นคว้าอิสระ

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอิตีดาอียะฮ์
ปีที่ 2 โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สามารถสรุปผล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียน
ชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 78.25 / 84.83
2. ทักษะการอ่านคำภาษามลายูกลางของนักเรียนชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 โดยใช้ชุดฝึก
ซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.01
3. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายู
กลางสำหรับนักเรียนชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 ที่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41.0.65$)

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการค้นคว้าอิสระนี้จะนำเสนอการอภิปรายตามสรุปผล ดังนี้

1. ผลการพัฒนาชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้น
อิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 มีทั้งหมด 4 ชุดฝึก เกี่ยวกับการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia สระ -ua
สระ -ai และสระ -au โดยแต่ละชุดฝึกประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 แผนรวม

ทั้งหมด 8 แผน แต่ละชุดฝึกมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ซึ่งแสดงว่า ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำ ภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตติอายะฮ์ปีที่ 2 สามารถนำไปใช้เป็นชุดฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษามลายูกลางให้กับนักเรียนชั้นอิตติอายะฮ์ปีที่ 2 ได้ และสามารถแก้ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อดุลย์ ภูปลี (2539) ได้สร้างแบบฝึกคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนโรงเรียนสุขไพบวัน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ในระดับปานกลาง ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึก สามารถทำแบบฝึกหัดพบทวนท้าย แบบฝึกแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 87.40 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 และสอดคล้องกับจักรพรรดิ คงนะ (2550 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหลวง พอแก้ววัดตาก้องอนุสรณ์ โดยการเรียนรู้ผ่านแบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของแบบ ฝึกการอ่านภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.84/75.12 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ และยังสอดคล้องกับ วีระชาติ ชัยเนต (2541 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้บทเรียนเสริมทักษะผลการวิจัยปรากฏว่าบทเรียนเสริมทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานพื้นบ้านที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 76.68 / 79.31 ทั้งนี้เพราะ

1.1 ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษามลายูกลางที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นชุดฝึกที่พัฒนามา จากการวิเคราะห์ปัญหาที่ประสบ หลักสูตรอิสลามศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้เป็นต้น โดยมีขั้นตอน ในการสร้างชุดฝึก คือ ระบุปัญหาของผู้เรียน สำรวจความเหมาะสมของภาษา เนื้อหา แนวทางการ สร้างชุดฝึก กิจกรรม รูปแบบ วิธีการและการประเมินชุดฝึก นอกจากนั้นยังศึกษาจากตัวอย่าง แบบเรียน ตำรา และงานวิจัยทั้งภายในและต่างประเทศ จากการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ภาษามลายู ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 และได้ผ่านการทดลอง ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ได้แบบฝึกที่มีความเหมาะสม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ทักษะพื้นฐานทางภาษามลายูที่ดี เข้าร่วมกิจกรรม สามารถถ่ายโอนความรู้เพื่อใช้ในระดับสูงได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษามลายูกลางที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีเนื้อหาที่เริ่มจากง่าย ไปหาเนื้อหาที่ยาก โดยยึดจากความเหมาะสมกับระดับความสามารถและสติปัญญาของนักเรียน ซึ่ง สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของสุคนธ์ สินธพานนท์ (2551 : 90) ได้สรุปลักษณะของชุดฝึกที่ดี คือ มีสำนวนภาษาง่าย เหมาะกับวัยของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองและสามารถ นำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนมาประยุกต์ใช้ในการตอบในแบบฝึกทักษะได้ ในส่วนของแผนการจัด

การจัดการเรียนรู้แต่ละแผนมืองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วน ตรงตามที่ ชนาธิป พรกุล (2551 : 86) ได้สรุปองค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามี 7 ประการ ดังนี้ 1) เรื่องและเวลาที่ใช้สอน 2) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สารสำคัญ 4) เนื้อหา(สาระ) 5) กิจกรรมการเรียนรู้(กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน) 6) สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้(สื่อการเรียนการสอน) 7) การวัดและประเมินผล ผลการค้นคว้าอิสระมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรพรรดิ คงนะ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกและเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษมีค่า 75.84/75.12 ถือว่ามีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับปัญหาของวัยรุ่นตอนต้น

2. ผลการศึกษาทักษะการอ่านภาษามลายูสำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2 โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางที่สร้างขึ้น ผลปรากฏว่านักเรียนมีทักษะการอ่านภาษามลายูกลางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับงานวิจัยของจักรพรรดิ คงนะ (2550 : บทคัดย่อ) ในผลการวิจัยข้อที่ 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ วิชาภาษาไทย ท31101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง การเขียนสะกดคำ ผลปรากฏว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2 ที่สร้างขึ้น พบว่า ข้อที่มีค่าระดับความพึงพอใจเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ข้อที่ 7. แบบฝึกหัดเหมาะสมกับชุดฝึกแต่ละชุด โดยมีค่าระดับความพึงพอใจเท่ากับ 4.67 ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.55) อาจเป็นเพราะแบบฝึกหัดในแต่ละชุดฝึกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีสำนวนภาษาง่าย เหมาะกับวัยของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองและสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนมาประยุกต์ใช้ในการตอบในแบบฝึกทักษะได้ ส่วนข้อที่มีค่าระดับความพึงพอใจเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ข้อที่ 12. การเรียนโดยใช้ชุดฝึกช่วยเพิ่มความกล้าแสดงออกให้แก่ข้าพเจ้า โดยมีค่าระดับความพึงพอใจเท่ากับ 4.13 ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.63) อาจเป็นเพราะกิจกรรมใน

ระหว่างเรียนยังไม่ได้มุ่งเน้นในเรื่องของความกล้าแสดงออก หรือการมีส่วนร่วมแต่เน้นเพียงแค่ให้อ่านภาษามลายูกลางได้ ทำให้สิ่งเหล่านี้ยังไม่ได้รับการปลูกฝังจากการเรียนซ่อมเสริมในครั้งนี้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง ผู้ค้นคว้ามีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 ไปใช้

1.1 ครูผู้สอนหรือผู้ที่สนใจจะนำชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 ไปใช้ ควรศึกษาเกี่ยวกับคำชี้แจง จุดประสงค์ เนื้อเรื่องของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 ก่อนนำไปใช้จริง เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความพร้อมในการนำไปใช้จริง และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนในการแก้ไขปัญหาทางด้านทักษะการอ่านสะกดคำภาษามลายู

1.2 ครูผู้สอน ควรอธิบายและแนะนำให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความรู้เบื้องต้นในเนื้อหาการเรียนการสอนด้วยชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ ปีที่ 2 เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีความสุขในการเรียน

1.3 ในการทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ ครูผู้สอนควรแจ้งผลให้ผู้เรียนได้ทราบผลทุกครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบผลถึงความก้าวหน้าของตนเอง มีความภาคภูมิใจ และความต้องการพัฒนาตนเองต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการค้นคว้าอิสระในครั้งต่อไป

2.1 ในการสร้างชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง ควรเพิ่มกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติได้ทุกคนและหลาย ๆ ครั้งต่อเวลา 1 คาบ

2.2 การสร้างชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง ควรหาคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและสามารถนำไปใช้เพื่อให้เกิดทักษะคงทน

บรรณานุกรม

- กิตติมา ปรีดีดิถก. (2529). **ทฤษฎีบริหารองค์การ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชนะการพิมพ์.
- เกศินี มีคุณ. (2547). **การสร้างแบบฝึกการแก้โจทย์ปัญหาทศนิยม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **หลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546 สำหรับ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม**.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **เอกสารประกอบหลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546, กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา. สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และ กระทรวงศึกษาธิการ**.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปัตตานี เขต 1, ม.ป.ท. : ม.ป.ท.**
- จิรัฐติกาล ไชยธวัช. (2549). **การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 9 คำถาม**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จักรพรรดิ คงนะ. (2550). **การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับปัญหาของตอนต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหลวงพ่อเข้มวัดตาก้องอนุสรณ์ จังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม. (2550). **รายงานการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ วิชาภาษาไทย 31101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการเขียนสะกดคำ**. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเข่งเทรา เขต 1.
- จริยา จริยานุกูล และนิตยา ผิวเหลือง. (2544). **การอ่านและพิจารณาหนังสือ**. ตาวันพับลิชชิง : กรุงเทพมหานคร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **การอ่านและส่งเสริมการอ่าน**. ศิลปบรรณาการ : กรุงเทพมหานคร.
- ฉวีวรรณ พลสนะ. (2537). **การสร้างและการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย**. ภาควิชาประถมศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2540). **การบริหารการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริม กรุงเทพมหานคร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2528). **ชุดการสอนในระดับประถมศึกษา**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ชวลิต ชูคำแพง. (2550). **การประเมินการเรียนรู้**. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). **นวัตกรรมการศึกษาชุด**. แบบฝึกหัด – แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการ อาจารย์ 3 (ครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญและครูเชี่ยวชาญพิเศษ และบุคลากรทางการศึกษา). กรุงเทพมหานคร : ธารอักษร.
- ทิสนา แคมมณี. (2553). **ศาสตร์การสอน**. องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ทัศนีย์ สุขเมธี. (2542). **การสอนภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร. สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ธนธิป พรกุล. (2551). **การออกแบบการสอน การบูรณาการการอ่านคิดวิเคราะห์และการเขียน**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บันลือ พุกกะวัน. (2532). **มิติใหม่ในการสอนอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- บุญมั่ง ธนสุวัฒน์. (2537). **การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือนิทานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : อักษรไทย.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). “**แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก**”. สารพัฒนาหลักสูตร 14, 121 (เมษายน– มิถุนายน) 53 - 56.
- ประยงค์ งามจิต. (2533). **การสร้างแบบฝึกอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี**. ปรินิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). **จิตวิทยาการบริหารบุคคล**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริม.
- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). **เทคนิคการอ่านเบื้องต้น**. นครราชสีมา : สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พรรณธิดา อ่อนแสง. (2532). การเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นลาว ในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มการสอนโดยใช้ชุดฝึกเสริมสร้าง กระบวนการคิดอย่างมีระบบกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไปในโรงเรียนนครไทยพิทยาคม อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2551). การประเมินทางการศึกษา : แนวคิดสู่การปฏิบัติ พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.
- แม่นมาศ ชาลิต. (2546). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว : กรุงเทพมหานคร.
- มยุเรศ รัตนานิคม. (2542). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษา. สกลนคร : สถาบันราชภัฏสกลนคร
- รัตติยา สาและ. (2539). ภาษามลายูกับความเป็นมาตรฐานของระบบการสะกดและการออกเสียง. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- วาสนา สุพัฒน์. (2532). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนตามคู่มือครูโดยการทำแบบฝึกหัดปรนัยชนิดเลือกตอบกับการทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบเรียน. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: แอล ที เพรส จำกัด.
- วิชัย เพชรเรือง. (2531). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่น ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทั่วไปของโรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.
- วิเชียร เกษประทุม. (2545). แบบฝึกการอ่านออกเสียง ร-ล และคำควบกล้ำ. กรุงเทพมหานคร : พัฒนา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วีรชาติ ชัยเนตร. (2541). การสร้างบทเรียนเสริมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิต
 วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรีรัตน์ เจิงกลิ่นจันทร์. (2542). การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพมหานคร : ไทย
 โรงพิมพ์พัฒนาพาณิชย์จำกัด.
- สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิต
 วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. พิมพ์
 ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เทคนิค ปริ้นติ้ง.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2543). การสร้างแบบฝึก. ชัยนาท. ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบ
 กฎหมาย.
- สุพรรณิ วราทร. (2545). การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ. คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 : กรุงเทพมหานคร.
- สุพล บุญมาเลิศ. (2547). อัล-กุรอาน พร้อมความหมายภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : ประสานมิตร.
- สุพล วังสินธุ์. (2536). การจัดทำแผนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. สารพัฒนาหลักสูตร. 114(12) :
 3 - 14, เมษายน-พฤษภาคม.
- สุวิทย์ มูลคำและคณะ. (2549). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพมหานคร :
 การพิมพ์.
- สุนทร ปิยะวสันต์. (2551). การสอนอัล-กุรอาน โดยใช้ระบบกีรออาตี. ปัตตานี : มหาวิทยาลัย
 อิสลามยะลา.
- สมบูรณ์ ต้นยะ. (2545). การประเมินผลทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาสน์.
- สมจิตต์ ธนาคุณ. (2530). ศึกษาความก้าวหน้าในการออกเสียง การผันวรรณยุกต์ หลังการสอน
ซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัด
สุรินทร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมนึก กัททิชณี. (2546). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม. : โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.
- สำลี รักสุทธี. (2553). คู่มือการจัดทำสื่อ นวัตกรรม และแผนฯ ประกอบสื่อ นวัตกรรม. สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา : กรุงเทพมหานคร.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2536). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3. กรุงเทพมหานคร : ประยูรวงศ์พรินต์ติ้ง.
- อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดทำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดทำละคำ.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- อัญชลี โพธิ์ทอง และสมศักดิ์ คงเที่ยง. (2542). หลักการและทฤษฎีการบริหารประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัญญาณี คล้ายสุบรรณ. (2542). วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กาญจนบุรี : สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- อิมรอนเอ็ม ณรงค์รักษาเขต. (2551). ปรัชญาการศึกษาอิสลาม. สงขลา : หาดใหญ่กราฟิก.
- อุทัยวรรณ สุระทิพย์. (2551). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หนังสือนิทานชาดกฉบับภาษาอังกฤษ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุมาพร รังสิยานนท์. (2546). การศึกษาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และคิดแก้ปัญหาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้ชุดฝึกความคิดแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิโรฒ.
- อุไรวรรณ ปราบบริปู. (2543). การใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่มีนิทานเป็นองค์ประกอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการทางการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Davis, Kaith. (1967). **Human relation at Work**. New York : McGraw – Hill Book Company.
- Good, Cartor V. (1973). **Dictionary of education**. New York : McGraw – Hill Book Company.
- Woalman, Thomus E. (1973). **Education and Organization Leadership in Elementary School, Englewood Cliffs, (New Jersay : Prentice – Hall,1973).**
- Stromborg, M.F. (1984). **Selecting an instrument to measureQuality of line**. On cology Nursing forum.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
สถิติที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

2. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

3. หาค่าร้อยละ (Percentage) ของคะแนน ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 104)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	p	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	ความถี่ทั้งหมด

4. สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC ดังนี้ (พิสนุ พองศรี, 2551: 287)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชาและข้อสอบ
	R	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

5. สูตรการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยการวิเคราะห์จากสูตรคำนวณค่า E_1/E_2 ดังนี้ (สำลี รักสุทธี, 2553 : 167)

$$E_1 = \frac{\sum X/N}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทดสอบระหว่างเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน

$$E_2 = \frac{\sum Y/N}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของการทดสอบหลังเรียน
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทดสอบภายหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

6. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2 โดยใช้สถิติ t - test แบบ Dependent Samples มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 112 และ พิสนุ ฟองศรี, 2551 : 282)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤต
	D	แทน	ผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ภาคผนวก ข
ค่า IOC ในการค้นคว้าอิสระ

ผลการประเมินความเหมาะสมแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญ

ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูสำหรับ นักเรียนชั้นอิตีดาอียะฮ์ปีที่ 2

ประเด็น	รายการประเมิน	ผลความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	การ แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
วัตถุประสงค์	1. บอกจุดประสงค์การใช้ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2. จุดประสงค์การใช้เหมาะสมกับเนื้อหาในบทเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
เนื้อหา	3. สอดคล้องกับสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	4. เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	5. ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	6. ความสอดคล้องเหมาะสมกับธรรมชาติวิชา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	7. ช่วยเสริมแรงจูงใจผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	8. จัดเส้นใต้หรือใช้อักษรทึบที่ข้อความสำคัญ	0	+1	+1	0.66	ใช้ได้
	9. แจ้งว่าเนื้อหาส่วนไหนเกี่ยวเนื่องกัน	+1	0	+1	0.66	ใช้ได้
	10. ความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาทักษะการอ่านต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	11. มีการสรุปท้ายบท	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ประเด็น	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	การแปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
กิจกรรม ประกอบ บทเรียน	12. สอดคล้องกับจุดประสงค์ของ บทเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	13. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจใน บทเรียนและนำไปปฏิบัติได้	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้
	14. ใช้คำอธิบายหรือคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	15. ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมที่ เหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	16. เขียนเป็นข้อ ๆ หรือเป็น ขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	17. กิจกรรมครอบคลุมเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	18. กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้
	19. กิจกรรมมีความหลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	20. แบบฝึกหัดมีความหลากหลาย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	21. มีภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ เหมาะสม	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้
	22. ความสอดคล้องเหมาะสม ระหว่างเนื้อหากับระยะเวลา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	23. การจัดวางข้อความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
รูปเล่ม	24. ขนาดของเล่มเหมาะสมกับวัย ผู้อ่าน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ประเด็น	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	การแปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
องค์ประกอบ ที่เกี่ยวข้อง	25. ขนาดของตัวหนังสือ เหมาะสมกับวัยของ ผู้อ่าน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	26. การพิมพ์ถูกต้อง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	27. ภาพประกอบให้ ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	28. ภาพประกอบก่อให้เกิด อารมณ์ร่วมกับเนื้อหาที่ นำเสนอ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	29. การจัดวางภาพประกอบ และข้อความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
อื่นๆ	30. ความมีคุณภาพใน ภาพรวม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

**คะแนนและคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
วิชาภาษามลายูชั้นอิตติคาถะปีที่ 2**

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	การแปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียน ดำเนินอยู่	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7. สื่อความหมายได้ตรงกัน เขียนให้อ่านเข้าใจ ง่าย	0	+1	+1	0.66	ใช้ได้
8. กิจกรรมการเรียนการสอนยึดผู้เรียนเป็น สำคัญ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้
10. เป็นแผนการสอนที่มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียน เป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นผู้ คอยชี้แนะ ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ ผู้เรียนดำเนินการไปตามความมุ่งหมาย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

**คะแนนและคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณภาพของแบบประเมินทักษะการอ่าน
ภาษามลายู (แบบประเมินก่อนและหลังเรียน)**

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย IOC	การแปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. จุดประสงค์การใช้เหมาะสมกับเนื้อหาใน บทเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. สอดคล้องกับสาระ มาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ความยากง่ายเหมาะกับระดับชั้น	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องเหมาะสมกับธรรมชาติวิชา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ความเหมาะสมกับนวัตกรรม	+1	0	+1	0.66	ใช้ได้
6. ความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาทักษะ การอ่านต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7. ใช้ศัพท์ถูกต้อง	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้
8. ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9. ขนาดตัวหนังสือเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10. ความมีคุณภาพในภาพรวม	+1	0	+1	0.66	ใช้ได้

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

**คู่มือการใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง
สำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2**

นาอีมะห์ มุดอ

**โรงเรียนวัฒนธรรมอิสลามฟ้อมิ่ง
ตำบลฟ้อมิ่ง อำเภอบะนาระ จังหวัดปัตตานี**

คำนำ

เอกสารคู่มือชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางนี้ มีจุดประสงค์ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษามลายู สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านภาษามลายู เนื้อหาของเอกสารประกอบด้วย 4 บท ได้แก่ บทที่ 1 บทนำ เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับที่มาและความสำคัญของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำ วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี หลักการและกรอบแนวคิด เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้ในการพัฒนาชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำ แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามปรัชญาอิสลาม เอกสารเกี่ยวกับชุดฝึก เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ และแผนการจัดการเรียนรู้ บทที่ 3 วิธีการดำเนินการ เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการสอน และบทที่ 4 สื่อและเครื่องมือประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำเป็นส่วนที่เกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือการวัดและประเมินผล นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างของชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำ แผนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอ่านสะกดคำอีกด้วย ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรรัตน์ ยามาเร้ง ที่ให้คำแนะนำ ชี้แนะ จนทำให้เอกสารนี้สำเร็จลุล่วงไป

หวังว่าเอกสารนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษามลายู และผู้สนใจทั่วไปอย่างดี หากผู้อ่านพบข้อผิดพลาดและประสงค์จะให้คำแนะนำ ผู้เขียนขอน้อมรับไว้ด้วยความขอบคุณอย่างสูง

นาอิมะห์ มุดอ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	ก
สารบัญ.....	ข
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี หลักการและกรอบแนวคิด	3
หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546	3
ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้ในการพัฒนาชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำ	5
แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามปรัชญาอิสลาม.....	8
เอกสารเกี่ยวกับชุดฝึก	9
เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ	15
แผนการจัดการเรียน.....	18
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการ	26
บทที่ 4 สื่อและเครื่องมือประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริม	
การสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับชั้นอับตาดียะฮ์ปีที่ 2	28
ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง.....	28
แผนการจัดการเรียนรู้	29
สื่อและแหล่งการเรียนรู้	31
เครื่องมือการวัดและประเมินผล	31
บรรณานุกรม.....	32
ภาคผนวก.....	36
ภาคผนวก ก ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง.....	37
ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้.....	132
ภาคผนวก ค เครื่องมือการวัดและประเมินผล.....	165

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาบาลี ได้กำหนดให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังนี้

1. เข้าใจกระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน
2. เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาบาลี.
3. มีทักษะการใช้ภาษาบาลีเพื่อการเรียนรู้
4. มีทักษะในการใช้ภาษาบาลีเพื่อค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับอิสลามอย่างสร้างสรรค์

(คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2546 : 15)

แต่จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาบาลีชั้นอิสลามศึกษาตอนต้น พบว่าผู้เรียนยังมีคุณลักษณะไม่เป็นไปตามที่พึงประสงค์ คือ ขาดทักษะด้านการอ่าน เพราะขาดความรู้ ความเข้าใจเรื่องสระและพยัญชนะในภาษาบาลี ขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาบาลี ซึ่งหากปล่อยให้สภาพดังกล่าวเกิดขึ้นโดยไม่ได้รับการแก้ไข ป้องกัน ก็จะทำให้ปัญหาหลาย ๆ ปัญหาตามมา เมื่อศึกษาถึงสาเหตุการเกิดปัญหาการขาดทักษะในการอ่าน พบว่ามีหลายสาเหตุเช่น ครูอ่านคนเดียว ขาดสื่อการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม ไม่มีเทคนิคในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะสร้างความยุ่งยากต่อการที่จะเข้าใจเนื้อหาสาระ และที่สำคัญคือ การที่ไม่มีนวัตกรรมมาแก้ปัญหาสิ่งที่เกิดขึ้นดังกล่าว

ซิมป์สัน (Simpson, 1972, อ้างถึงใน ทิสนา แคมมณี 2553 : 244) กล่าวว่า ทักษะปฏิบัตินี้สามารถพัฒนาได้โดยการฝึกฝน ซึ่งหากได้รับการฝึกฝนที่ดีแล้ว จะเกิดความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญชำนาญการและความคงทน ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความรวดเร็ว ความแม่นยำในการจัดการ

แฮร์โรว์ (Harrow, 1972 : 96 - 99, อ้างถึงใน ทิสนา แคมมณี 2553 : 245) ได้จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางด้านทักษะปฏิบัติไว้ 5 ขั้น โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปถึง

ระดับที่มีความซับซ้อนมาก ลำดับขึ้นดังกล่าว ได้แก่ การเลียนแบบ การลงมือกระทำตามคำสั่ง การกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ การแสดงออกและการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ

เดวิส (Davies, 1971 :50 - 56, อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี 2553 : 246) ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบ ด้วยทักษะย่อยๆจำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยๆเหล่านั้นได้ก่อน แล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น

เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถบรรลุตามมาตรฐานของหลักสูตร ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงหาวิธี การแก้ไขปัญหาดังกล่าว และเห็นว่าการใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางในช่วงโมงซ่อมเสริมเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหการอ่านภาษามลายูอักษรโรมันได้ เพราะชุดฝึกที่ได้จัดทำขึ้นนั้นเพื่อแก้ ปัญหาด้านการอ่านของนักเรียน โดยเฉพาะ เพราะโดยธรรมชาติของชุดฝึกแล้วชุดฝึกเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมทักษะด้านต่างๆให้แก่ นักเรียน และช่วยแก้ปัญหาสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนในช่วงโมงเรียน รวมทั้งช่วยเสริมสร้างทักษะด้านการอ่านของผู้เรียนให้มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น การฝึกเป็นการกระทำนั้นๆ ทำซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง ทำในสิ่งที่ยากไปหายาก สิ่งที่ซับซ้อนน้อยๆไปหาสิ่งที่ซับซ้อนมากจนสามารถกระทำได้อย่างคล่องแคล่ว

วัตถุประสงค์

ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังนี้

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia, -ua, -ai, -au
2. มีความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia,-ua,-ai,-au
3. มีความพึงพอใจต่อการอ่านสะกดคำ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การที่ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการอ่านสะกดคำ และมีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษามลายูนั้น จะทำให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ผู้เรียนสามารถอ่านหนังสือที่สะกดด้วยสระเสียงประสม -ia, -ua, -ai, -au ได้ถูกต้อง
2. ผู้เรียนมีพื้นฐานที่จะศึกษาวิชาอื่น ๆ ได้ดีขึ้น
3. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการอ่านหนังสือนอกเหนือจากตำราเรียนได้ และมีพื้นฐานที่จะศึกษาวิชาอื่น ๆ ได้ดีขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี หลักการและกรอบแนวคิด

การพัฒนาชุดฝึกซ่อมเสริมการอ่านสะกดคำนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาดังนี้

หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546

1. การจัดการเรียนตามหลักสูตร

มาตรฐานที่ ก.2.1.เข้าใจและใช้กระบวนการฟัง ดู พูด อ่านและเขียน เห็นคุณค่า และมีทักษะการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย และค้นคว้าความรู้จากแหล่งวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ

สรุปว่า การจัดการเรียนรู้อตามหลักสูตรอิสลามศึกษา พ.ศ. 2546 ต้องเน้นการอ่านเป็นสำคัญ เพราะการที่จะ ฟังเข้าใจ ดูรู้ พูดได้ มีทักษะในการสื่อความ ค้นคว้าหาความรู้ตลอดจนเห็นคุณค่าของภาษามลายูนั้นต้องเริ่มจากการอ่านเป็นลำดับแรก

2. ตารางการวิเคราะห์หลักสูตร

มาตรฐานการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล
เข้าใจกระบวนการฟัง ดู พูด อ่านและเขียน เห็นคุณค่า และมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย และค้นคว้าความรู้จาก	รู้และเข้าใจกระบวนการฟัง พูด อ่านและเขียน คำ นะ สระพยัญชนะ โยค และเนื้อหาภายในภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้และสื่อ	การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน	การสะกด การปฏิบัติ การนำไปใช้	การสังเกตจากการปฏิบัติ การทดสอบ

2. ตารางวิเคราะห์หลักสูตร (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี	สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล
แหล่งวิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ	ความหมายในชีวิตประจำวัน			
	ตระหนักถึงคุณค่าในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย และค้นคว้าความรู้จากแหล่งวิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม	คำ การประสมคำ ประเภทของคำ	การบรรยาย การปฏิบัติ การนำไปใช้	การสังเกต จากการปฏิบัติ การทดสอบ
	มีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย และค้นคว้าความรู้จากแหล่งวิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม			

หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 ในสาระการเรียนรู้ภาษามลายู มีมาตรฐานการเรียนรู้ว่า เข้าใจกระบวนการฟัง ดู พูด อ่านและเขียน เห็นคุณค่าและมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย และค้นคว้าความรู้จากแหล่งวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการสร้างผู้เรียนให้มีทักษะการอ่านที่ดี ย่อมจะส่งผลให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมอื่นๆที่หลักสูตรกำหนดไว้ หากต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะทางการอ่านภาษามลายูที่ดี ก็ต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาผ่านชุดฝึก ซึ่งจะช่วยในเรื่องของการเสริมสร้างทักษะการ

อ่าน และการที่จะดำเนินการให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดีได้นั้น ก็ต้องเริ่มต้นจากการมีทักษะการอ่านขั้นพื้นฐานที่ดี เช่น การรู้จักอักษร รู้จักสระ รู้จักคำ รู้จักการผสมอักษรให้กลายเป็นคำ แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นเสียงที่เรียกว่า การอ่าน

สรุปว่า การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 ต้องเน้นให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษามลายู มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะและมารยาทในการฟัง พูด อ่านและเขียน นำความรู้ทางภาษาไปแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ประกอบอาชีพและสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้องเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้

ทฤษฎีการเรียนรู้ในการพัฒนาชุดฝึกซ่อมเสริมการอ่านสะกดคำ

ในการสร้างชุดฝึกซ่อมเสริมทักษะการสะกดคำภาษามลายูกลางที่เหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องนำหลักจิตวิทยาและหลักการสอนมาเป็นพื้นฐานในการจัดทำซึ่งการพัฒนาชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีของนักจิตวิทยาและนักการศึกษามาเป็นข้อคิดในการจัดการดังนี้

1. ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connectionism) ของธอร์นไดค์ (Thorndike)

ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงแนวทางในการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้ (ปริยาพร วงศ์อนุโรจน์ 2546 : 62 - 64)

1.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ

1.2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้จะไม่คงทนถาวร และในที่สุดอาจลืมได้

1.3 กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้จะเกิดขึ้น หากได้มีการนำไปใช้บ่อย ๆ หากไม่มีการนำไปใช้อาจมีการลืมเกิดขึ้นได้

1.4 กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อยากจะเรียนรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้

หลักการจัดการเรียนการสอนทางการศึกษาตามแนวคิดของธอร์นไดค์มีดังนี้

1. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนแบบลองผิดลองถูกบ้าง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในวิธีการแก้ปัญหา จดจำการเรียนรู้ได้ดี และเกิดความภาคภูมิใจในการทำสิ่งต่างๆด้วยตนเอง
2. การสำรวจความพร้อมหรือสร้างความพร้อมของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นต้องการก่อนการสอนบทเรียน เช่นการสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ เพื่อที่ว่าผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนบทเรียนต่อไปหรือไม่
3. หากต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในเรื่องใด จะต้องช่วยให้เขาเกิดความเข้าใจในเรื่องนั้นอย่างแท้จริง แล้วให้ฝึกฝนโดยกระทำสิ่งนั้นบ่อย ๆ แต่ควรระวังอย่าให้ถึงกับซ้ำซาก จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย
4. เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้ว ควรให้ผู้เรียนฝึกนำการเรียนรู้ไปใช้บ่อย ๆ
5. การให้ผู้เรียนได้รับผลที่ตนพึงพอใจ จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ การศึกษาว่าสิ่งใดเป็นสิ่งเร้าหรือรางวัลที่ผู้เรียน

จากทฤษฎีดังกล่าวจะเห็นได้ว่า Thorndike ให้ความสำคัญกับการสำรวจความพร้อมหรือสร้างความพร้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ อย่างถ่องแท้ และให้ผู้เรียนฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลองผิดลองถูกด้วยตนเอง จะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหา โดยสามารถจดจำผลจากการเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งเกิดความภาคภูมิใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้ว ควรให้ผู้เรียนฝึกนำการเรียนรู้ไปใช้ และการให้ผู้เรียนได้รับผลที่น่าพึงพอใจ จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ

2. ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบโอเปอเรนต์ (Operant Conditioning) สกินเนอร์ (B.F.Skinner)

ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้ได้ดังนี้ (ทิสนา เขมมณี, 2548 : 57 - 58)

- 2.1 การกระทำใดๆถ้าได้รับการเสริมแรง จะมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นอีก ส่วนการกระทำที่ไม่มีการเสริมแรงแนวโน้มที่ความถี่ของการกระทำนั้นจะลดลงไปในที่สุด
- 2.2 การเสริมแรงที่แปรเปลี่ยนทำให้การตอบสนองคงทนกว่าการเสริมแรงที่ตายตัว
- 2.3 การลงโทษทำให้เรียนรู้ได้เร็วและลืมเร็ว
- 2.4 การให้รางวัลเมื่ออินทรีย์กระทำพฤติกรรมที่ต้องการจะช่วยปรับนิสัยที่ต้องการได้

หลักการจัดการเรียนการสอนทางการศึกษาตามแนวคิดของสกินเนอร์

1. ในการสอนการให้การเสริมแรงหลังการตอบสนองที่เหมาะสมของเด็ก จะช่วยเพิ่มอัตราการตอบสนองที่เหมาะสมนั้น
2. การเว้นระยะการเสริมแรงอย่างไม่เป็นระบบหรือเปลี่ยนรูปแบบการเสริมแรง จะช่วยให้การตอบสนองของผู้เรียนคงทนถาวร
3. การลงโทษที่รุนแรงเกินไปมีผลเสียมาก ผู้เรียนอาจไม่ได้เรียนรู้หรือจำสิ่งที่เรียนได้เลย ควรใช้วิธีการงดการเสริมแรง เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เมื่อไม่มีใครตอบสนอง ผู้เรียนจะหยุดพฤติกรรมนั้นไปได้ในที่สุด
4. หากต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรือปลูกฝังนิสัยให้แก่ผู้เรียน การแยกแยะขั้นตอนของปฏิกิริยาตอบสนองออกเป็นลำดับขั้น โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน สิ่งสำคัญประการแรกคือ ต้องนำพฤติกรรมที่ต้องการมาจำแนกเป็นพฤติกรรมย่อยให้ชัดเจนต่อไปจึงพิจารณาแรงเสริมที่จะให้แก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์

จากทฤษฎีดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่ได้นั้นมีดังนี้

1. ผู้สอนควรมีการเสริมแรงในการจัดการเรียนการสอน เพราะการเสริมแรงเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการมากกว่าการลงโทษและความล้มเหลว
2. พฤติกรรมการเรียนรู้ใหม่ๆ มักจะเกิดขึ้นจากการเลียนแบบจากการวางเงื่อนไข
3. ผู้สอนควรสร้างแรงจูงใจภายในให้กับผู้เรียน เพราะเป็นสิ่งที่น่าพึงปรารถนามากกว่าแรงจูงใจภายนอกและก่อให้เกิดผลดีต่อการเรียนรู้
4. การเชื่อมโยงการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี หากผู้เรียนได้ค้นพบความสัมพันธ์ของความรู้ใหม่กับความรู้เดิม และมีโอกาสได้ใช้การเชื่อมโยงความรู้นั้น

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีข้างต้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้เรียนรู้ด้วยตนเองโดยได้รับผลตอบแทนทันที และให้ผู้เรียนได้เรียนไปที่ละขั้นตอนอย่างเหมาะสมตามความต้องการและความสามารถของตน

3. การสอนด้วยสื่อตามแนวคิดของกานเย่ (Gagne)

3.1 เราความสนใจ มีโปรแกรมที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น ใช้ การ์ตูน หรือ กราฟิกที่ดึงดูดสายตา ความอยากรู้อยากเห็นจะเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียน การตั้งคำถามก็เป็นอีกสิ่งหนึ่ง

3.2 บอกวัตถุประสงค์ ผู้เรียนควรทราบถึงวัตถุประสงค์ ให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนเพื่อให้ทราบว่าบทเรียนเกี่ยวกับอะไร

3.3 กระตุ้นความจำผู้เรียน สร้างความสัมพันธ์ในการโยงข้อมูลกับความรู้ที่มีอยู่ก่อน เพราะสิ่งนี้สามารถทำให้เกิดความทรงจำในระยะยาวได้เมื่อได้โยงถึงประสบการณ์ผู้เรียน โดยการตั้งคำถาม เกี่ยวกับแนวคิด หรือเนื้อหาอื่นๆ

3.4 เสนอเนื้อหา ขั้นตอนนี้จะเป็นการอธิบายเนื้อหาให้กับผู้เรียน โดยใช้สื่อชนิดต่างๆ ในรูป กราฟฟิก เสียง หรือวิดีโอ

3.5 การยกตัวอย่าง การยกตัวอย่างสามารถทำได้โดยยกกรณีศึกษา การเปรียบเทียบ เพื่อให้เข้าใจได้ซาบซึ้ง

3.6 การฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดทักษะหรือพฤติกรรม เป็นการวัดความเข้าใจว่าผู้เรียน ได้เรียนถูกต้องเพื่อให้เกิดการอธิบายซ้ำเมื่อรับสิ่งที่ผิด

3.7 การให้คำแนะนำเพิ่มเติม เช่น การทำแบบฝึกหัด โดยมีคำแนะนำ

3.8 การสอบ เพื่อวัดระดับความเข้าใจ

3.9 การนำไปใช้กับงานที่ทำการทำสื่อควรมีเนื้อหาเพิ่มเติมหรือหัวข้อ ที่ควร จะรู้เพิ่มเติม (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนบ้านไทยสมบูรณ์ (กรป.กลางอุทิศ, ม.ป.ป : 1 - 2)

จะเห็นว่า กาเย่ ให้ความสำคัญกับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน พัฒนานักเรียนทางด้านความจำระยะสั้นและระยะยาว การนำประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้ และการปฏิบัติกิจกรรม เพราะต้องการให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น จนนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียน

จากทฤษฎีการเรียนรู้ดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ควรมีลักษณะ ดังนี้

1. การสำรวจความพร้อมหรือการสร้างความพร้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน
2. การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน
3. การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทน

ถาวร

4. การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมที่ช่วยเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
5. การพัฒนาทางด้านสติปัญญาและร่างกาย

แนวคิดทางการศึกษาตามปรัชญาอิสลาม

1. แนวคิดทางการศึกษาของอิบน์ สีน่า ท่านได้ให้ความสำคัญกับการฝึกฝนเด็กใน ขณะที่พวกเขายัง年幼 ท่านเชื่อว่าการฝึกฝนทางสติปัญญาจะเริ่มปฏิบัติได้เมื่อร่างกายของเด็ก

เริ่มแข็งแรง เริ่มพูดได้ดีและพร้อมที่จะรับการสั่งสอน ซึ่งการฝึกฝนทางสติปัญญานั้นควรเริ่มด้วยการศึกษาอัลกุรอาน นอกจากนี้ก็ควรศึกษาภาษาอาหรับ หลักการทางศาสนาและกวีนิพนธ์ ดังนั้นท่านจึงได้แนะนำให้เด็กๆ ท่องจำ อายะฮ์ต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งท่องจำกวีนิพนธ์อาหรับก็สามารถที่จะดับสติปัญญาของเด็กได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ที่เป็นบิดามารดา ที่จะปลูกฝังนิสัยที่ดีแก่เด็ก ๆ ก่อนที่เขาจะถูกครอบงำจากการกระทำที่ชั่ว โดยฝึกฝนให้เด็กมีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด ส่วนการปลูกฝังนิสัยที่ดีแก่เด็ก ๆ นั้น อิบну สีนานี้ไม่เห็นด้วยกับการลงโทษที่รุนแรง อย่างไรก็ตาม ท่านไม่ได้ปฏิเสธการลงโทษอย่างสิ้นเชิง แต่การลงโทษควรปฏิบัติในกรณีที่เด็กทำความผิดที่รุนแรง (อิบราฮีม ฌรณครักษาเขต, 2551 : 134 - 138)

2. แนวคิดทางการศึกษาของอิบну มิสกะวียุ ท่านมีทัศนะว่าการศึกษาของเด็ก ๆ ควรเป็นดังต่อไปนี้

- 2.1 ควรสอนให้เด็กเดินสายกลาง
- 2.2 ให้เด็กฝึกท่องหะดีษ และบทกวีดี ๆ ให้หลีกเลียงบทกวีที่ไร้สาระ
- 2.3 เริ่มฝึกเด็ก ๆ เกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหารและการดูแลสุขภาพ
- 2.4 ฝึกอย่าให้เด็ก ๆ นอนมากเกินไปเพราะการนอนมากเกินไปจะทำให้สติปัญญา

เฉื่อยชา

- 2.5 ไม่ควรให้เด็กชินกับความหรรษา
- 2.6 ฝึกให้เด็ก ๆ พูดแต่น้อย ๆ
- 2.7 ฝึกให้เด็ก ๆ เป็นคนที่เข้มแข็ง
- 2.8 ฝึกให้เชื่อฟังพ่อแม่ (อิบราฮีม ฌรณครักษาเขต, 2551 : 131 - 132)

จากแนวคิดทางการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การฝึกฝนทางสติปัญญาของเด็ก ๆ นั้น ควรเริ่มด้วยการท่องจำอัล – กุรอาน, หะดีษ และกวีนิพนธ์ภาษาอาหรับ เป็นต้น

เอกสารเกี่ยวกับชุดฝึก

1. ความหมายของชุดฝึก

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2528 : 128) ได้ให้ความหมายของชุดฝึก ว่าเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน มีลักษณะเป็นชุดการฝึกที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงกระทำ อาจกำหนดแยกเป็นหน่วย หรืออาจรวมเล่มก็ได้

วาสนา สุพัฒน์ (2532 : 24) ให้ความหมายของชุดฝึก คือ งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำเพื่อทบทวนความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและเพิ่มทักษะ ซึ่งสามารถนำไปแก้ปัญหาได้

ฉวีวรรณ พลชนะ (2537 : 39) ได้กล่าวว่า แบบฝึกหัดหมายถึง สื่อกลางที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา ทำความเข้าใจและฝึกฝนจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้อง และเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ครูทราบว่า ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนมากน้อยเพียงใด

อุมพร รังสิยานนท์ (2546 : 46) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกไว้หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้กับนักเรียน และมีลักษณะเป็นชุดการฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนทำ โดยมีการทบทวนสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้วจากบทเรียน ให้เกิดความเข้าใจและเป็นการฝึก การแก้ไข จุดบกพร่องเพื่อให้นักเรียนได้มีทักษะยิ่งขึ้น

กู๊ด (Good, Cartor V., 1973 : 224) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า เป็นงานหรือการบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำหรือทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว และเป็นการฝึกทักษะการใช้กฎหรือสูตรต่าง ๆ ที่เรียนไป

จากความหมายของชุดฝึกทักษะ ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดฝึกหมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำ เพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะ และทบทวนความรู้ที่ได้แล้วให้เกิดความชำนาญและถูกต้อง จนสามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาได้

2. ความสำคัญของการฝึก

การสร้างเด็กให้มีทักษะทางการอ่านภาษามลายูที่ดীনต้องให้เรียนรู้ภาษาผ่านชุดฝึก เพราะชุดฝึกเป็นการฝึกฝนจนทำให้เกิดความชำนาญ ความคล่องแคล่วแม่นยำ และยังช่วยพัฒนาการทางภาษาของเด็กได้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น ดังที่มีผู้กล่าวถึงคุณค่าของการใช้ชุดฝึกไว้ ดังนี้

พรรธิกา อ่อนแสง (2532 : 44) ได้กล่าวโดยสรุปว่า แบบฝึกมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาทักษะทางการอ่านโดยเฉพาะทักษะการอ่านออกเสียงให้ดีขึ้นแบบฝึกไม่เพียงแต่เป็นแบบฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่างเดียว แต่ยังสามารถกระตุ้นความสนใจให้เกิดขึ้นซึ่งจะช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะและความสามารถในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น

ประยงค์ งามจิต (2533 : 41) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญ แม่นยำในบทเรียนนั้นๆ และจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2540 : 98) ได้ให้ความสำคัญของแบบฝึกว่า เป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนที่นักเรียนต้องเรียนและเป็นโครงการที่ต้องทำให้เสร็จ โดยคำถามให้นักเรียนทบทวน

ความรู้จากบทเรียนที่ผ่านมาทำให้ทราบได้ว่านักเรียนทำอะไรและทำให้สำเร็จผลอะไรในบทเรียน ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งในโรงเรียนและที่บ้าน

เกสินี มีคุณ (2547 : 29) กล่าวว่า แบบฝึกมีความสำคัญในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีพัฒนาการ และมีความชำนาญการในเนื้อหานั้นๆ ช่วยให้ผู้ครูประสบความสำเร็จในการสอน

จากความสำคัญของการใช้แบบฝึกที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ชุดฝึกมีความจำเป็นต่อการเรียนภาษาอย่างยิ่ง เพราะทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญและแม่นยำในบทเรียนนั้น ๆ การฝึกนั้นมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันด้วยจุดเริ่มต้นของการอ่าน รวมทั้งยังช่วยเสริมสร้างทักษะด้านการอ่านของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ประโยชน์ของชุดฝึก

ชุดฝึกทักษะด้านต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้น โดยยึดหลักความหลากหลายของกิจกรรมและความเหมาะสมกับตัวผู้เรียน ถือเป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก ดังนี้

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538 : 54) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะทางภาษาได้ดีขึ้น
3. ช่วยเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

ในจิตใจมาก

4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียน หลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในเวลาเรียน
9. ช่วยให้นักเรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสะกดคำ

วิเชียร เกษประทุม (2545 : 36) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น และแบบฝึกช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง

ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 21) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะการอ่าน การคิด การคิดวิเคราะห์และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

สุคนธ์ ลินธพานนท์ (2551 : 88-89) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการฝึก/ชุดฝึกทักษะไว้คือ ชุดฝึกทักษะด้านต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้น โดยยึดหลักความหลากหลายของกิจกรรมและความเหมาะสมกับตัวผู้เรียน ถือเป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างมากดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย เด็กแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน การให้ผู้เรียนได้จัดทำชุดการฝึกเหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคนใช้เวลาที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ นอกจากนั้นยังเป็นการซ่อมเสริมผู้เรียนที่เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

1. 2.ชุดการฝึกช่วยเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่คงทนและชุดการฝึกสามารถให้ผู้เรียนได้ฝึกทันทีหลังจากจบบทเรียนนั้น ๆ หรือให้มีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อความแม่นยำ
2. ขำในเรื่องที่ต้องการฝึก หรือเน้นย้ำให้นักเรียนทำชุดการฝึกเพิ่มเติมเฉพาะในเรื่องที่ผิด

3. ชุดการฝึกสามารถเป็นเครื่องมือในการวัดผลหลังจากที่ผู้เรียนเรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความรู้ความสามารถของตนเองได้และเมื่อไม่เข้าใจและทำผิดในเรื่องใด ๆ ผู้เรียนก็สามารถซ่อมเสริมตนเองได้ จัดได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าทั้งของครูผู้สอนและผู้เรียน ผู้เรียนไม่มีปมด้อยที่ตนทำผิดและสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของตน

4. เป็นสื่อที่ช่วยเสริมบทเรียนหรือหนังสือเรียนหรือคำสอนของครูผู้สอน ชุดการฝึกที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้ นอกเหนือจากความรู้ในหนังสือเรียนหรือบทเรียน เช่น ชุดฝึกทักษะการคิดในรูปแบบต่าง ๆ เป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นผู้ที่รู้จักคิดเป็นนำไปสู่การแก้ปัญหาต่างๆ ในการดำเนินชีวิตต่อไป

5. ชุดการฝึกรายบุคคลผู้เรียนสามารถนำไปฝึกเมื่อไรก็ได้ ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกได้ตามความต้องการของตน โดยมีครูผู้สอนคอยกระตุ้นหรือเร้าใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

6. ลดภาระการสอนของครูผู้สอน ไม่ต้องฝึกทบทวนความรู้ให้แก่ผู้เรียนตลอดเวลา ไม่ต้องตรวจงานด้วยตนเองทุกครั้ง นอกจากกรณีชุดการฝึกนั้นเป็นการฝึกทักษะการคิดที่ไม่มีเฉลยตามตัวหรือมีแนวเฉลยที่หลากหลาย

7. เป็นการฝึกความรับผิดชอบของผู้เรียน การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการทำชุดการฝึกตามลำพังโดยมีภาระให้ทำตามที่มีมอบหมาย จัดได้ว่าเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์การทำงานให้ผู้เรียนได้นำไปประยุกต์ปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

8. ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ การที่ผู้เรียนได้ทำชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลายจะทำให้ผู้เรียนสนุกและเพลิดเพลิน เป็นการท้าทายให้ลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามชุดการฝึก

จากประโยชน์ของชุดฝึกที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าชุดฝึกเป็นเครื่องมือและอุปกรณ์อย่างหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระการสอนของครู

3. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาที่คงทน และฝึกทักษะการใช้ภาษาได้ดีขึ้น

4. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเองและได้ฝึกทักษะอย่างเต็มที่

5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียน หลังจากเรียนบทเรียนแล้ว

4. ลักษณะของชุดฝึก

ในการทำแบบฝึกหัดให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นต้องอาศัยลักษณะของแบบฝึกที่หลากหลายแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับทักษะที่เราจะฝึก ดังที่มิ้นักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

อัญชลี แจ่มเจริญ (2526 : 45) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า การจัดทำแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะทางภาษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้นต้องเหมาะสมสอดคล้องกับทักษะที่จะฝึก ซึ่งควรคำนึงถึงคุณลักษณะดังนี้

1. ควรใช้หลักจิตวิทยาและกระบวนการจัดการเรียนรู้

2. ควรสร้างขึ้นเพื่อสิ่งที่จะสอนและเกี่ยวข้องกับนักเรียน

3. คำพูดและเนื้อหาควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็น

4. สิ่งที่ฝึกแต่ละครั้ง ควรเป็นแบบฝึกสั้นๆ และเข้าใจง่ายไม่น่าเบื่อ และที่สำคัญ

จะกระตุ้นให้เด็กได้สนใจใคร่ฝึก

สมจิตต์ ธนาคุณ (2530 : 27) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับแบบฝึกที่ดีต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องเกี่ยวกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

2. ต้องง่ายต่อการทำความเข้าใจของนักเรียน

3. เหมาะสมต่อการแก้ไขจุดบกพร่องในการอ่าน
 4. มีหลายรูปแบบที่สนใจและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการตอบสนองอย่างเต็มใจ
- วิชัย เพชรเรือง (2531 : 77) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ ดังนี้
1. แบบฝึกต้องมีเอกภาพและความสมบูรณ์ในตัวเอง
 2. เกิดจากความต้องการของผู้เรียนและสังคม
 3. ครอบคลุมหลายลักษณะวิชาและบูรณาการให้เข้ากับการอ่าน
 4. ใช้แนวคิดใหม่ในการใช้กิจกรรม
 5. สนองความสนใจใคร่รู้และความสามารถของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเต็มที่

6. คำนึงถึงการพัฒนา และวัยของเด็ก
 7. เน้นการแก้ปัญหา
 8. แบบฝึกควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจ คือ เป็นสิ่งที่มีความแปลกใหม่พอสมควรเป็น
- สิ่งซึ่งสมองสามารถปรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของเด็กได้

สุคนธ์ ลิขิตพานนท์ (2551 : 90) กล่าวว่า ในการสร้างชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ที่ดี นั้น ผู้สร้างชุดฝึกควรคำนึงในเรื่องต่อไปนี้ คือ

1. ควรมีแบบฝึกทักษะหลาย ๆ แบบในชุดฝึกทักษะ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และควรมีรูปแบบที่เร้าความสนใจผู้เรียนได้ลองความสามารถของตน
2. ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนมาตอบในชุดฝึกทักษะหรือนำมาประยุกต์ใช้ในการตอบในแบบฝึกทักษะ
3. สำนวนภาษาง่าย เหมาะกับวัยของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง

4. ชุดฝึกทักษะแต่ละชุดนั้นควรคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล
5. ชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ควรฝึกความสามารถของผู้เรียนหลาย ๆ ด้าน
6. ควรฝึกทักษะการเรียนรู้ในด้านความคิดหลาย ๆ รูปแบบ เช่น คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า ชุดฝึกที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. ไม่ยากหรือไม่ง่ายจนเกินไป
2. ควรเรียงจากง่ายไปหายาก
3. หลักวิทยาและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
4. ควรมีการฝึกและประเมินความชำนาญในทักษะนั้น ๆ

5. ต้องเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน
6. ควรมีหลายรูปแบบเพื่อสร้างความสนใจ

เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจตรงกับภาษาอังกฤษว่า Satisfaction ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตสถาน กล่าวว่า เป็นสภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความอิ่มเอมใจ เมื่อความต้องการหรือแรงจูงใจของตนได้รับการตอบสนอง ความพึงพอใจตามพจนานุกรมด้านจิตวิทยา หมายความว่า เป็นความรู้สึกในขั้นแรกเมื่อบรรลุวัตถุประสงค์ และความรู้สึกขั้นสุดท้ายเมื่อบรรลุถึงจุดหมาย โดยมีแรงกระตุ้น ซึ่งมีนักวิชาการหลายคนได้ศึกษาและให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

กิตติมา ปริศิติก (2529 : 21) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจในการทำงานไว้ว่าเป็นเรื่องของความรู้สึกที่ดีชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์กรประกอบและสิ่งจูงใจต่อการทำงานที่กำลังปฏิบัติอยู่และผู้ปฏิบัติงานนั้นได้รับการตอบสนองความต้องการ ส่วนความไม่พอใจในการทำงานนั้นจะมีผลต่อการปฏิบัติงานในทางตรงข้าม

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 143) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทนคือผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการทำงานรวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

บุญมั่ง ชนสุภวัฒน์ (2537 : 158) ความพึงพอใจ หมายถึง เจตคติทางบวกของบุคคลที่มีต่องานหรือกิจกรรมที่เขาทำซึ่งเป็นผลให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นจะทำงาน มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานซึ่งจะนำมาซึ่งความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

อุไรวรรณ ปราบบริปู (2543 : 31) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจเกิดจากความต้องการของบุคลากรในองค์กร บางคนพอใจเนื่องจากผลงานที่ทำสำเร็จ บางคนพอใจเพราะลักษณะงานที่ปฏิบัติ แต่บางคนพอใจเพราะเพื่อนร่วมงาน

ชวลิต ชูกำแพง (2550 : 118) ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน ที่มีต่องานและปัจจัยหรือองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น ๆ จนสามารถ

ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานทั้งด้านร่างกายและจิตใจตลอดจนสามารถลดความเครียดของผู้ปฏิบัติงานให้ต่ำลงได้

อุทัยวรรณ สุระทิพย์ (2551 : 37) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึงความรู้สึกพอใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพจนบรรลุผลสำเร็จ

เดวิส (Davis, Kaith., 1967 : 81) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็น พฤติกรรม ความพึงพอใจของมนุษย์ คือความพยายามของมนุษย์ที่จะขจัดความตึงเครียด หรือความกระวนกระวายหรือภาวะไม่ได้คุณภาพในร่างกาย เมื่อมนุษย์สามารถขจัดสิ่งต่างๆ ดังกล่าวได้แล้ว มนุษย์ก็จะได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ

กู๊ด (Good, Cartor V., 1973 : 320) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจหมายถึง สภาพ คุณภาพ หรือระดับความพึงพอใจซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจต่างๆ และทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งที่ทำอยู่

วูลแมน (Wolman, Thomus E., 1973 : 384) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ความต้องการ หรือแรงจูงใจ

จากความหมายของความพึงพอใจที่ได้กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของแต่ละบุคคลที่มีต่อการทำงาน กิจกรรม โครงการที่จะทำให้บุคคลคนหนึ่งเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความเต็มใจหรือไม่เต็มใจ อันจะส่งผลต่อ ประสิทธิภาพในการทำงานนั้น ๆ เป็นต้น

2. วิธีการวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบกับระดับความรู้สึกมีความสุขในสิ่งที่ต้องการ ดังนั้นในการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ กระทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

สาโรจน์ ไสยสมบัติ (2534 : 39) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจจะเกิดขึ้นหรือไม่ นั้นขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบกับระดับความรู้สึกของนักเรียน ดังนั้นในการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ กระทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้มากอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง

2. การสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นวิธีที่ต้องอาศัยเทคนิค และความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะช่วยให้ผู้ตอบคำถามตามข้อเท็จจริง

3. การสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมทั้งก่อนการปฏิบัติกิจกรรม ขณะปฏิบัติกิจกรรมและหลังการปฏิบัติกิจกรรม

อัญชลี โพธิ์ทอง และสมศักดิ์ คงเที่ยง (2542 : 161-162) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจ ซึ่งอาจกระทำได้ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถามเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย โดยการขอความร่วมมือกับกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบอิสระโดยคำถามที่ถามถึงความพึงพอใจในด้านต่างๆที่หน่วยงานกำลังให้บริการอยู่ เช่น ลักษณะการให้บริการ สถานที่บริการ ระยะเวลาที่ให้บริการ บุคคลที่ให้บริการ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์เป็นอีกวิธีหนึ่งที่วัดถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะช่วยให้ผู้ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง วิธีนี้ประหยัดและมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง

3. การสังเกต ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการโดยวิธีการสังเกต ดูพฤติกรรมก่อนมารับบริการ ขณะรับบริการและหลังรับบริการแล้ว เช่นการสังเกตสีหน้าท่าทางการพูด การวัดความพึงพอใจวิธีนี้ต้องทำอย่างจริงจัง จึงจะสามารถประเมินถึงความพึงพอใจของผู้มารับบริการได้อย่างถูกต้อง จะเห็นได้ว่าการวัดความพึงพอใจต่อการรับบริการนั้นสามารถทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสมตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัดด้วย จะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพหรือน่าเชื่อถือได้

Stromborg, M.F. (1984) การวัดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการนั้น จะวัดในเรื่องใดนั้นย่อมแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่จะศึกษา แต่มีวิธีที่นิยมกันใช้

1. การสัมภาษณ์ วิธีนี้ผู้ศึกษาจะมีแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถาม ซึ่งได้รับการทดสอบหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ข้อดีของวิธีนี้คือ ผู้สัมภาษณ์อธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่อ่านเขียนหนังสือไม่ได้ แต่มีข้อเสียคือการสัมภาษณ์ต้องใช้เวลาและอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อความหมาย

2. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด มีลักษณะเป็นคำถามที่ได้ทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหรือเติมคำ ข้อดีของวิธีนี้คือ ได้คำตอบที่มีความหมายแน่นอน มีความสะดวกรวดเร็วในการสำรวจ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ ข้อเสียคือ ผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ และมีความสามารถในการคิดเป็น ความ

พึงพอใจเป็นสภาวะที่มีความต่อเนื่อง ไม่สามารถบอกจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุดของความพึงพอใจได้ แบบสอบถามจึงนิยมสร้างเป็นแบบมาตรอันดับ

จากวิธีการวัดความพึงพอใจที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า วิธีการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้สามารถที่จะวัดได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายของการวัดด้วย จึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษามลายู

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 1) ได้ให้ความหมายว่า แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549 : 58) กล่าวว่าแผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการเตรียมการสอนหรือการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้ใด และจะประเมินผลอย่างไร

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 205 - 206) แผนการสอนคือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ปัจจุบันหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะใช้คำว่า “แผนการจัดการเรียนรู้” โดยวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชารายปีหรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่จัดทำกำหนดเป็นแผนการเรียนรู้

ธนธิป พรกุล (2551 : 241) การวางแผน คือ กระบวนการที่ผู้สอนตัดสินใจเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีที่สุดให้กับผู้เรียน โดยผู้สอนและผู้เรียนบรรลุเป้าหมายและมีความพึงพอใจร่วมกัน

จากความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้คือ การวางแผนการจัดกิจกรรมที่เป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าอย่าง

ละเอียด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2553 : 79) แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นการกำหนดขั้นตอนและรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งนั้นๆว่าจะจัดการเรียนรู้ให้เกิดผลอะไรกับผู้เรียน ด้วยวิธีการใดอย่างเป็นระบบ แผนการจัดการเรียนรู้จึงเปรียบเสมือนความสำเร็จที่ผู้สอนคาดหวังไว้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 2) ความสำคัญของแผนการเรียนการสอนมี ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการสอนการเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยี และจิตวิทยาในการจัดการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมต่างๆ
2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อ การวัดและประเมินผล ตลอดจนประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องจำเป็น
3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูผู้สอนที่สอนแทนนำไปใช้ในการปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ
4. เป็นหลักฐานเพื่อแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป
5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549 : 58) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษาต่อไป
2. ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย
3. ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่า การสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่า จะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดและประเมินผลอย่างไร
4. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้จะจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล

5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอน (จัดการเรียนรู้) แทนได้

6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษา

7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน สำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น

จิริฐติกา ไชยวัช (2549 : 26) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้าเป็นการนำเทคนิควิธีการสอนการเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยีและจิตวิทยาการเรียนการสอน โดยผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม

2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอน ทำการค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร และเทคนิคการเรียนการสอน

3. การเลือกใช้สื่อ การวัดผลประเมินผล ตลอดจนประเด็นต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและจำเป็น

4. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูที่สอนแทน นำไปใช้ในการปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ

สุพล วังสินธ์ (2536 : 5) ได้เสนอความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา

2. ช่วยให้ผู้สอนมีคู่มือการสอนที่ทำด้วยตนเองล่วงหน้า ทำให้ครูมีความมั่นใจการสอนได้ตามเป้าหมาย

3. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนไปศึกษาหาความรู้ทั้งด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลประเมินผล

4. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้

5. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลที่ถูกต้อง เทียบตรง เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษา

6. เป็นผลงานทางวิชาการแสดงความชำนาญการและความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำ
จากการศึกษาความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ พอสรุปได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้สอนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เพื่อประกอบการเขียนแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน ในการประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด สำหรับผู้ปฏิบัติการสอนแทน สามารถ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสาระที่กำหนดได้อย่างเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบตามขั้นตอนที่กำหนดไว้และยังเป็นเครื่องมือวัดประสิทธิภาพการจัดการการเรียนรู้เพื่อทราบความเหมาะสมของกิจกรรมในแต่ละเนื้อหา และยังเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนากิจกรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

สมนึก ภัททิยธนี (2546 : 5) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแผนต้องมีขั้นตอน ดังนี้

1. เนื้อหาต้องเขียนเป็นรายคาบ หรือรายชั่วโมงตารางสอน โดยเขียนให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องให้อยู่ในโครงการสอน และเขียนเฉพาะเนื้อหาสาระสำคัญพอสังเขป (ไม่ควรบันทึกแผนการสอนอย่างละเอียดมาก ๆ เพราะจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย)
2. ความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักการสำคัญ ต้องเขียนให้ตรงกับเนื้อหาที่จะสอนส่วนนี้ถือว่าเป็นหัวใจของเรื่อง ครูต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนจนสามารถเขียนความคิดรวบยอดได้อย่างมีคุณภาพ
3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ต้องเขียนให้สอดคล้อง กลมกลืนเข้ากันกับความคิดรวบยอด มิใช่เขียนตามอำเภอใจ มิใช่เขียนสอดคล้องเฉพาะเนื้อหาที่จะสอนเท่านั้นเพราะจะได้เฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ความจำ สมองหรือการพัฒนาของนักเรียนจะไม่ได้ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร
4. กิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้
5. สื่อที่ใช้ควรเลือกให้สอดคล้องกับเนื้อหา สื่อดังกล่าวต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในหลักการได้ง่าย
6. วัดผลโดยคำนึงถึงเนื้อหา ความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและช่วงที่ทำการวัด (ก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน) เพื่อตรวจสอบว่าการสอนของครูบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546 : 216) ได้กล่าวถึงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ ส่งเสริม กระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการเป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบด้วยตัวเองโดยผู้สอน ลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบ มาเป็นผู้คอยกระตุ้นคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนได้คิดแก้ไขหรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมด้วยตนเอง

3. เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนรับรู้ และเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการและสามารถนำกระบวนการไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

4. เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนได้ใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และผู้เรียน

5. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวัสดุอุปกรณ์ แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ศุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549 : 59) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน
2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจนและนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง
3. กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน
4. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน
5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้
6. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินอยู่
7. แปลความได้ตรงกัน กล่าวคือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน เขียนให้อ่านเข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้ สามารถเข้าใจและใช้ได้ตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้
8. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน
9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้ในชีวิตจริงกับการเรียนในเรื่องต่อไป

จากการศึกษาลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้น พอสรุปได้ว่า เนื้อหาต้องเขียนเป็นรายคาบ หรือรายชั่วโมง สอดคล้องกับชื่อเรื่อง เขียนเฉพาะเนื้อหาสาระสำคัญ เขียนหลักการสำคัญให้ตรงกับเนื้อหาที่จะสอน เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกลมกลืนกับ

หลักการสำคัญ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดเทคนิคการสอนต่างๆ เลือกใช้สื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหา และต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในหลักการได้ง่าย วัดผลโดยคำนึงถึงเนื้อหา ความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและช่วงที่ทำการวัด (ก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน) เพื่อตรวจสอบว่าการสอนของครูบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

4. ส่วนประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549 : 63) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ส่วนนำหรือหัวแผนการจัดการเรียนรู้

เป็นส่วนประกอบที่แสดงให้เห็นภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ใช้กับผู้เรียนระดับชั้นใด เรื่องอะไร ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมนานเท่าใด

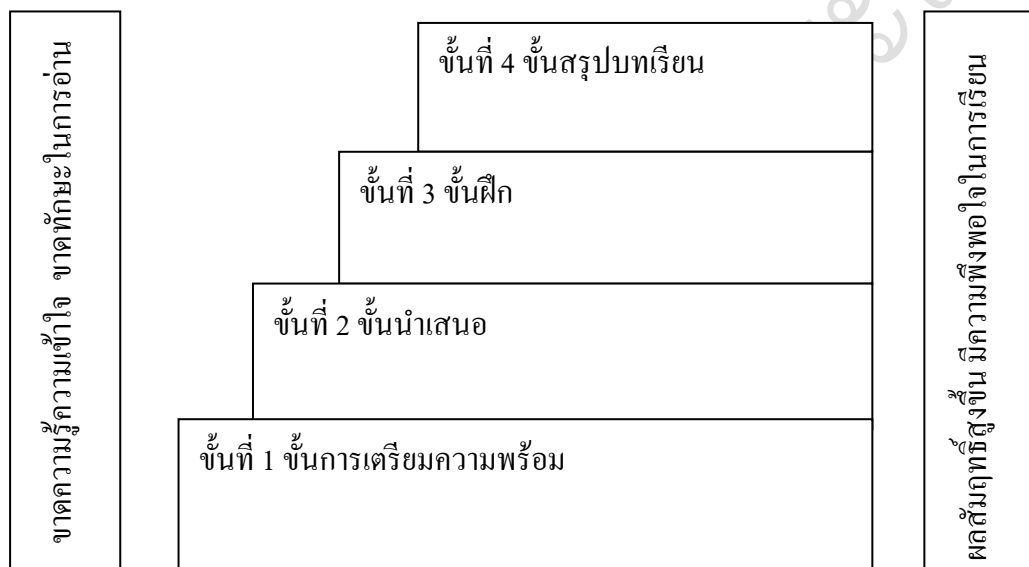
ส่วนที่ 2 ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ (องค์ประกอบที่สำคัญ

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ตัวชี้วัด
3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 4.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 4.2 จุดประสงค์นำทาง
5. สาระการเรียนรู้/เนื้อหา
6. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้
7. สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้
8. ร่องรอยหลักฐาน (ภาระงาน/ชิ้นงาน)
9. การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย
 - 9.1 วิธีการประเมิน
 - 9.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
 - 9.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
10. เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้
11. บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ส่วนท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

ประกอบด้วยบันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้สอนบันทึกข้อสังเกตที่พบจากการนำไปใช้ เช่น ปัญหาและแนวทางแก้ไข กิจกรรมเสนอแนะ และข้อมูลอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในการนำไปใช้ครั้งต่อไป อีกส่วนหนึ่งของท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน ได้แก่ ใบงาน แบบทดสอบที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้น ๆ เป็นต้น

จากแนวคิด ทฤษฎี หลักการดังกล่าว ทำให้ได้กรอบแนวคิดในการพัฒนาชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลาญกลาง

ชุดฝึกที่ 1	แบบฝึกที่ 1-2	คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia 1-2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด
	แบบฝึกที่ 3-4	คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia 1-2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด
ชุดฝึกที่ 2	แบบฝึกที่ 1-2	คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua 1-2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด
	แบบฝึกที่ 3-4	คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua 1-2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด
ชุดฝึกที่ 3	แบบฝึกที่ 1-2	คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai 1-2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

	แบบฝึกที่ 3-4	คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai 1-2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด
ชุดฝึกที่ 4	แบบฝึกที่ 1-2	คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au 1-2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด
	แบบฝึกที่ 3-4	คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au 1-2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการ

สำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลาญกลาง นั้น มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม

เป็นขั้นที่ผู้สอนจะเรียกสมาธิให้ผู้เรียนหันมาสนใจในสิ่งที่ผู้สอนจะนำเสนอ โดยการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว เพื่อสร้างความเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่จะเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ

เป็นขั้นที่ผู้สอนได้กำหนดสิ่งที่จะนำเสนอด้วยวิธีการดังเช่น การชูบัตรคำที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะเรียนชั่วโมงนี้ จากนั้นให้ผู้เรียนลองสะกด ใครคนใดสะกดถูกต้องจะมีคะแนนเป็นรางวัล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก

เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องดำเนินการฝึกเป็นกลุ่ม จากนั้นผู้สอนจะเลือกสุ่มเป็นรายบุคคล ซึ่งขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ผ่านการเรียนรู้มาแล้ว เพียงแต่จะทบทวนด้วยการฝึกสะกดคำ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่คงทน โดยที่ผู้สอนมีหน้าที่คอยแนะนำ

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปบทเรียน

เป็นขั้นที่ผู้สอนทบทวนเนื้อหาเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลาญกลางนั้น มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ฝึกอ่านสะกดคำ 1 พยางค์ ไม่มีตัวสะกด โดยสระที่นำมาฝึกคือ สระ -ia, -ua, -ai, -au

ผู้สอนให้นักเรียนอ่าน A - Z พร้อม ๆ กันแล้วช่วยกันผันสระที่ปรากฏอยู่บนบัตรคำ ผู้สอนอธิบายวิธีการผันสระประสมที่ถูกต้อง จากนั้นให้นักเรียนอ่านสะกดคำตามผู้สอนพร้อม ๆ กันจากกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อยและเป็นรายบุคคล ซึ่งคำที่อ่านนั้นปรากฏอยู่ในชุดฝึก ผู้สอนให้นักเรียนขึ้นเป็นวงกลมแล้วให้นักเรียนอ่านสะกดคำที่ผสมด้วยสระประสมทีละคน โดยที่ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดพยัญชนะในบัตรคำ

ขั้นตอนที่ 2 ฝึกอ่านสะกดคำ 2 พยางค์ ไม่มีตัวสะกด โดยสระที่นำมาฝึกคือ สระ -ia, -ua, -ai, -au

ให้นักเรียนอ่านสะกดคำตามผู้สอน ซึ่งในแต่ละคำนั้นผู้สอนจะเน้นให้นักเรียนฝึกสะกดซ้ำ ๆ จาก 1 คำ เพิ่มเป็น 3 คำ แล้วก็เพิ่มเป็น 5 คำ จากนั้นก็ให้ฝึกสะกดเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล ผู้สอนให้นักเรียนเข้าแถวเป็นกลุ่มเล่นเกม โดยที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดคำให้แก่วางหน้ากลุ่มแล้วให้หัวหน้าสะกดคำกระซิบบอกคนที่ 2 แล้วก็บอกต่อๆกันไปเสร็จแล้วก็ให้คนที่อยู่หางแถวออกมารายงานกับผู้สอนว่าเขาได้สะกดคำอะไร สำหรับกลุ่มที่สะกดได้ถูกต้องมากที่สุดก็จะได้คะแนนสะสมเพื่อรับรางวัล จากนั้นให้แต่ละกลุ่มไปหาคำที่ผสมสระประสม 2 พยางค์ ไม่มีตัวสะกด มาให้ได้มากที่สุด เพื่อที่จะสะสมคะแนนต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกอ่านสะกดคำ 1 พยางค์ มีตัวสะกด โดยสระที่นำมาฝึกคือ สระ-ia, -ua, -ai, -au

ผู้สอนสุ่มนักเรียน 5 คน ให้อ่านสะกดคำ 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด โดยผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดพยัญชนะและสระประสม จากนั้นก็สอนวิธีการสะกดคำ 1 พยางค์ ที่มีตัวสะกด และให้นักเรียนอ่านตามพร้อมๆกัน ฝึกสะกดอยู่ 2-3 ครั้ง จากนั้นก็ให้สะกดตามแถวที่นั่ง แถวละ 2 รอบ แล้วก็ป็นรายบุคคลซึ่งผู้สอนจะเรียกชื่อตามลำดับพยัญชนะเช่น ใครที่มีชื่อนำหน้าด้วยพยัญชนะ A, B, C...ถึง Z ให้อ่านสะกดคำที่ผู้สอนกำหนด จากนั้นให้นักเรียนไปหาคำที่ผสมสระประสม 1 พยางค์ มีตัวสะกด คนละ 5 คำ เป็นการบ้านมาส่งในคาบต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 ฝึกอ่านสะกดคำ 2 พยางค์ มีตัวสะกด โดยสระที่นำมาฝึกคือ สระ-ia, -ua, -ai, -au

ผู้สอนให้นักเรียนลองยกตัวอย่างคำที่ผสมสระประสม 2 พยางค์ ไม่มีตัวสะกด ใครสามารถบอกได้ก็คำก็จะได้คะแนนเท่าจำนวนคำที่บอกไป จากนั้นผู้สอนจึงอธิบายวิธีสะกด เมื่อคำเหล่านี้มีตัวสะกด แล้วผู้สอนก็ให้นักเรียนฝึกสะกดตามพร้อมๆกันซึ่งคำเหล่านี้จะปรากฏอยู่ในชุดฝึก จากที่ให้อ่านพร้อมๆกันก็ให้อ่านเป็นกลุ่มเล็กๆ ฝึกสะกดซ้ำๆจนเห็นว่านักเรียนสามารถสะกดได้แล้วจึงให้สะกดเป็นรายบุคคล จากนั้นให้นักเรียนจัดกลุ่มๆละ 10 คนแล้วให้นักเรียนลองนึกดูว่าเคยได้ยินคำ 2 พยางค์ที่มีตัวสะกดใหม่ แล้วลองเขียนลงในกระดาษแล้วครูมีรางวัลให้เลย สำหรับกลุ่มที่ทำได้

บทที่ 4

สื่อและเครื่องมือประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2

ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง มีทั้งหมด 4 ชุด ได้แก่

ชุดฝึกที่ 1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ประกอบด้วย

- แบบฝึกที่ 1 ฝึกอ่านคำ 1 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกด
- แบบฝึกที่ 2 ฝึกอ่านคำ 1 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่มีตัวสะกด
- แบบฝึกที่ 3 ฝึกอ่านคำ 2 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกด
- แบบฝึกที่ 4 ฝึกอ่านคำ 2 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่มีตัวสะกด

ชุดฝึกที่ 2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ประกอบด้วย

- แบบฝึกที่ 1 ฝึกอ่านคำ 1 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่ไม่มี

ตัวสะกด

- แบบฝึกที่ 2 ฝึกอ่านคำ 1 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกด
- แบบฝึกที่ 3 ฝึกอ่านคำ 2 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่ไม่มี

ตัวสะกด

- แบบฝึกที่ 4 ฝึกอ่านคำ 2 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกด

ชุดฝึกที่ 3 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ประกอบด้วย

- แบบฝึกที่ 1 ฝึกอ่านคำ 1 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกด
- แบบฝึกที่ 2 ฝึกอ่านคำ 1 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่มีตัวสะกด
- แบบฝึกที่ 3 ฝึกอ่านคำ 2 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกด
- แบบฝึกที่ 4 ฝึกอ่านคำ 2 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่มีตัวสะกด

ชุดฝึกที่ 4 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ประกอบด้วย

- แบบฝึกที่ 1 ฝึกอ่านคำ 1 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มี

ตัวสะกด

- แบบฝึกที่ 2 ฝึกอ่านคำ 1 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่มีตัวสะกด

- แบบฝึกที่ 3 ฝึกอ่านคำ 2 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกด

- แบบฝึกที่ 4 ฝึกอ่านคำ 2 พยางค์ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่มีตัวสะกด

แผนการจัดการเรียนรู้

1. จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้มี 8 แผน ดังนี้

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia เป็นคำ 1 พยางค์ กับ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia เป็นคำ 1 พยางค์ กับ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua เป็นคำ 1 พยางค์ กับ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua เป็นคำ 1 พยางค์ กับ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai เป็นคำ 1 พยางค์ กับ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai เป็นคำ 1 พยางค์ กับ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au เป็นคำ 1 พยางค์ กับ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au เป็นคำ 1 พยางค์ กับ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้

ส่วนที่ 1 ส่วนของต้นแผน ประกอบด้วยชื่อแผนการเรียนรู้ ชื่อเรื่อง ชั้นที่ทำการจัดการเรียนรู้ ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการสอน

ส่วนที่ 2 ส่วนเนื้อหาของแผนการเรียนรู้ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3. สารสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. สารการเรียนรู้
6. ผลงานหรือภาระงานของผู้เรียน
7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกประกอบด้วยชุดฝึก จำนวน 4 ชุด ได้แก่

- ชุดฝึกที่ 1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม **-ia** เป็นคำ 1 พยางค์ กับ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด

- ชุดฝึกที่ 2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม **-ua** เป็นคำ 1 พยางค์ กับ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด

- ชุดฝึกที่ 3 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม **-ai** เป็นคำ 1 พยางค์ กับ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด

- ชุดฝึกที่ 4 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม **-ua** เป็นคำ 1 พยางค์ กับ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด

8. การวัดและประเมินผล

9. กิจกรรมการเรียนรู้

- ขั้นการเตรียมความพร้อม
- ขั้นการนำเสนอ
- ขั้นการฝึก
- ขั้นการสรุปทบทวน

ส่วนที่ 3 ส่วนท้ายแผนประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

1. ลงชื่อผู้สอน
2. ความคิดเห็นและการลงนามของผู้บริหาร
3. ผลการจัดการเรียนรู้
4. การปรับปรุงและพัฒนา
5. ลงชื่อผู้สอน
6. ความคิดเห็นและการลงนามของผู้บริหาร

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. สื่อ

- ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษมลายูกลาง
- บัตรคำ
- บัตรภาพ

เครื่องมือวัดและประเมินผล

1. แบบประเมินทักษะการอ่าน
2. เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่าน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน

บรรณานุกรม

- กิตติมา ปรีดีดิลก. (2529). **ทฤษฎีบริหารองค์การ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พระเกษการพิมพ์.
- เกศินี มีคุณ. (2547). **การสร้างแบบฝึกการแก้โจทย์ปัญหาทศนิยม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **หลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546 สำหรับ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม**. คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. **หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 สำหรับ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม**. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- จิรัฐติกาต ไชยธวัช. (2549). **การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 9 คำถาม**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฉวีวรรณ พลสนะ. (2537). **การสร้างและการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย**. ภาควิชาประถมศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2540). **การบริหารการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริม กรุงเทพมหานคร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2528). **ชุดการสอนในระดับประถมศึกษา**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมมาธิราช
- ชวลิต ชูกำแพง. (2550). **การประเมินการเรียนรู้**. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). **นวัตกรรมการศึกษาชุด. แบบฝึกหัด – แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการ อาจารย์ 3 (ครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญและครูเชี่ยวชาญพิเศษ และบุคลากรทางการศึกษา)**. กรุงเทพมหานคร : ชารอักษร.
- ทิสนา แวมมณี. (2548). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ พิมพ์ครั้งที่ 4 .** กรุงเทพฯ ๑ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ทิสนา แวมมณี. (2553). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ พิมพ์ครั้งที่ 13 .** กรุงเทพมหานคร : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ธนธิป พรกุล. (2551). **การออกแบบการสอน การบูรณาการการอ่านคิดวิเคราะห์และการเขียน**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- บันลือ พุกกะวัน. (2532). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- บุญมั่ง ธนศุภวัฒน์. (2537). การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือนิทานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อักษรไทย.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. “แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก”. สารพัฒนาหลักสูตร 14,121 (เมษายน – มิถุนายน 2538) : 53 - 56.
- ประยงค์ งามจิต. (2533). การสร้างแบบฝึกอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี. ปรินิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). จิตวิทยาการบริหารบุคคล. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริม.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดี.
- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). เทคนิคการอ่านเบื้องต้น. นครราชสีมา : สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- พรรณธิดา อ่อนแสง. (2532). การเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นลาว ในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มการสอนโดยใช้ชุดฝึกเสริมสร้าง กระบวนการคิดอย่างมีระบบกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไปในโรงเรียนนครไทยพิทยาคม อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก. ปรินิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร
- โรงเรียนบ้านไทยสมบูรณ์ (กรป.กลางอุทิศ). ม.ป.ป. ใบความรู้เรื่องทฤษฎีการเรียนรู้. โรงเรียนบ้านไทยสมบูรณ์ (กรป.กลางอุทิศ).
- วาสนา สุพัฒน์. (2532). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนตามคู่มือครูโดยการทำแบบฝึกหัดปรนัยชนิดเลือกตอบกับการทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบเรียน. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: แอล ที เพรส จำกัด.
- วิชัย เพ็ชรเรือง. (2531). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่น ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทั่วไปของโรงเรียนสุนทรวัฒนา

- สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.
- วิเชียร เกษประทุม. (2545). แบบฝึกการอ่านออกเสียง ร-ล และคำควบกล้ำ. กรุงเทพมหานคร :
พัฒนา.
- สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- สุคนธ์ สิทธิพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน พิมพ์ครั้งที่
ที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เทคนิค ปรีณิต.
- สุพล วัณสินธุ์. (2536). การจัดทำแผนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. สารพัฒนาหลักสูตร. 114(12) :
3-14, เมษายน-พฤษภาคม.
- สุวิทย์ มูลคำและคณะ. (2549). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพมหานคร :
การพิมพ์.
- สมจิตต์ ธนาคณ. (2530). ศึกษาความก้าวหน้าในการออกเสียง การผันวรรณยุกต์ หลังการสอนซ่อม
เสริมโดยใช้แบบฝึกของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัด
สุรินทร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม. : โรงพิมพ์ประสานการ
พิมพ์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน. กรุงเทพมหานคร : โอเคียนสโตร.
- อัญชลี แจ่มเจริญ. ศึกษา 321 วิธีสอนวิชากลุ่มทักษะภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์.
- อิมรอนเอ็ม ฌรงค์รักษาเขต. (2551). ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : หาดใหญ่กราฟิก.
- อุทัยวรรณ สุระทิพย์. (2551). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านระดับชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หนังสือนิทานชาดกฉบับภาษาอังกฤษ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุมาพร รังสิยานนท์. (2546). การศึกษาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และคิดแก้ปัญหาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้ชุดฝึก

ความคิดแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์. ปรินูญานิพนธ์กศ.ม.(การศึกษาพิเศษ).
กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิโรฒ.

อุไรวรรณ ปราบบริปู. (2543). การใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่มีนิทานเป็นองค์ประกอบกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการทางการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Davis, Kaith. (1967). **Human relation at Work**. New York : McGraw – Hill Book
Company.

Good, Cartor V. (1973). **Dictionary of education**. New York : McGraw – Hill Book
Company.

Woalman, Thomus E. (1973). **Education and Organization Leadership in
Elementary School, Englewood Cliffs, (New Jersay : Prentice –
Hall,1973).**

Stromborg, M.F. (1984). **Selecting an instrument to measureQuality of line**. On
cology Nursing forum.

ภาคผนวก ก

ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง

ชุดฝึกที่ 1

คำนำ

ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางเล่มนี้ เพื่อพัฒนาทักษะการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่าน. ชุดฝึกที่ 1 สำหรับฝึกทักษะการสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด, 2 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการทดลองและประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระดับชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 เพื่อฝึกสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ได้ถูกต้อง เพื่อลดปัญหาการอ่านไม่ออกและพัฒนาการอ่านที่สูงขึ้น

ผู้จัดทำหวังว่าผลงานชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้จัดทำ ในการดำเนินการทำผลงานการค้นคว้าอิสระต่อไป หากผิดพลาดประการใด ผู้จัดทำขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้จัดทำ

นางนาอีมะห์ มุดอ

คำชี้แจงในการใช้ชุดฝึก

การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการสะกดคำ เป็นการเรียนกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนศึกษาตามขั้นตอนด้วยตนเอง และนักเรียนควรปฏิบัติดังนี้ :-

1. ชุดฝึกที่ 1 เรื่อง การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด, 2 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด เวลาเรียนทั้งหมด 2 คาบ (120 นาที)
2. ให้นักเรียนศึกษาจุดประสงค์ของกิจกรรมให้เข้าใจ
3. ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติกิจกรรมในชุดฝึกที่ 1 เรื่อง การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด, 2 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด
4. เมื่อนักเรียนปฏิบัติชุดฝึกทักษะเสร็จ ให้ทำกิจกรรมที่ 1-3 ส่งครูผู้สอนประเมินการทำกิจกรรม
5. ระหว่างทำกิจกรรม ถ้าผู้เรียนมีปัญหาไม่เข้าใจ สามารถปรึกษาหรือซักถามครูผู้สอนได้

จุดประสงค์ของชุดฝึกที่ 1

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักรูปสระเสียงประสม -ia (สระ เอีย) อ่านได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกดได้ เช่น $Li + a = Lia$ และ $Se + ti + a = Setia$
4. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ที่มีตัวสะกดได้ เช่น $Li + ar = Liar$ และ $Se + ti + ap = Setiap$
5. รู้จักคำและความหมายสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ถูกต้อง

ชุดฝึกที่ 1

คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม –ia

- คำ 1 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกดและมี

ตัวสะกด

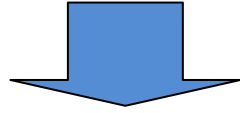
- คำ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกดและมี

ตัวสะกด

คำ 1 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

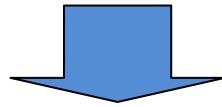
Bia

B + i = Bi

Bi + a = Bia

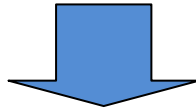
Kia

K + i = Ki

Ki + a = Kia

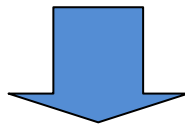
Mia

M + i = Mi

Mi + a = Mia

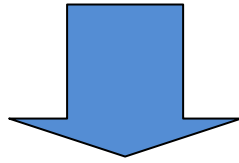
Sia

S + i = Si

Si + a = Sia

Fia

F + i = Fi

Fi + a = Fia

คำ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

Pi + a = Pia

n + o = no

Piano

Pi + a = Pia

l + a = la

Piala

D + u = Du

ni + a = nia

Dunia

H + a = Ha

li + a = lia

Halia

P + e = Pe
ri + a = ria
Peria

คำ 1 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

Di + am

Diam

Bi + ar

Biar

Ki + as

Kias

Ni + at

Niat

Ti + ap

Tiap

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

Durian

D + u = Du
ri + an = rian

Galian

G + a = Ga
li + an = lian

Ketiak

K + e = Ke
ti + ak = tiak****

Teriak

T + e = Te
ri + ak = riak****

Zuriat

Z + u = Zu

ri + at = riat

ชุดฝึกที่ 2

คำนำ

ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางเล่มนี้ เพื่อพัฒนาทักษะการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่าน. ชุดฝึกที่ 2 สำหรับฝึกทักษะการสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม –ua 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด, 2 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการทดลองและประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระดับอิสลามศึกษาปีที่ 2 เพื่อฝึกสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม –ua ได้ถูกต้อง เพื่อลดปัญหาการอ่านไม่ออกและพัฒนาการอ่านที่สูงขึ้น

ผู้จัดทำหวังว่าผลงานชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้จัดทำ ในการดำเนินการทำผลงานการค้นคว้าอิสระต่อไป

หากผิดพลาดประการใด ผู้จัดทำขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้จัดทำ

นางนาอีมะห์ มุดอ

คำชี้แจงในการใช้ชุดฝึก

การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการสะกดคำ เป็นการเรียนรู้กำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนศึกษาตามขั้นตอนด้วยตนเอง และนักเรียนควรปฏิบัติดังนี้ :-

1. ชุดฝึกที่ 2 เรื่อง การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua 1 และ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด เวลาเรียนทั้งหมด 2 คาบ (120 นาที)
2. ให้นักเรียนศึกษาจุดประสงค์ของกิจกรรมให้เข้าใจ
3. ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติกิจกรรมในชุดฝึกที่ 2 เรื่อง การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua 1 และ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด
4. เมื่อนักเรียนปฏิบัติชุดฝึกทักษะเสร็จ ให้ทำกิจกรรมที่ 4-5 ส่ง ครูผู้สอนประเมินการทำกิจกรรม
5. ระหว่างทำกิจกรรม ถ้าผู้เรียนมีปัญหาไม่เข้าใจ สามารถปรึกษาหรือซักถามครูผู้สอนได้

จุดประสงค์ของชุดฝึกที่ 2

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักรูปสระเสียงประสม -ua (สระ อัว) อ่านได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกดได้ เช่น Ju + a = Jua และ Se + mu + a = Semua
4. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ที่มีตัวสะกดได้ เช่น Lu + ar = Luar และ Se + ru + an = Seruan
5. รู้จักคำและความหมายสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ถูกต้อง

ชุดฝึกที่ 2

คำที่ประสมด้วยสระเสียง

ประสม –ua

- คำ 1 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด
- คำ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด

คำ 1 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

Dua

D + u = Du

Du + a = Dua

Dua

Gua

G + u = Gu

Gu + a = Gua

Gua

Jua

J + u = Ju

Ju + a = Jua

Jua

Sua

S + u = Su

Su + a = Sua

Sua

Tua

$$T + u = Tu$$
$$Tu + a = Tua$$

Tua

คำ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

Buaya

Bu + a = Bua

y + a = ya

Buaya

Kuaci

Ku + a = Kua

c + i = ci

Kuaci

Kuali

Ku + a = Kua

l + i = li

Kuali

Tuala

Tu + a = Tua

l + a = la

Tuala

Benua

B + e = Be

nu + a = nua

Benua

คำ 1 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Buah

Bu + ah

Buah

Jual

Ju + al

Jual

Kuat

Ku + at
Kuat

Luar

Lu + ar
Luar

Suam

Su + am

Suam

คำ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

คำ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

$$A = A$$

cu+an = cuan

Acuan

$J + a = Ja$
 $du + al = dual$

Jadual

K + e = Ke
lu + ar = luar

Keluar

S + e = Se
lu + ar = luar

Seluar

T + e = Te
bu + an = buan

Tebuan

ชุดฝึกที่ 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

คำนำ

ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางเล่มนี้ เพื่อพัฒนาทักษะการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่าน. ชุดฝึกที่ 3 สำหรับฝึกทักษะการสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด, 2 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการทดสอบและประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระดับชั้นอิตดาอียะฮ์ปีที่ 2 เพื่อฝึกสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ได้ถูกต้อง เพื่อลดปัญหาการอ่านไม่ออกและพัฒนาการอ่านที่สูงขึ้น

ผู้จัดทำหวังว่าผลงานชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้จัดทำ ในการดำเนินการทำผลงานการค้นคว้าอิสระต่อไป หากผิดพลาดประการใด ผู้จัดทำขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้จัดทำ

นางนาอีมะห์ มูดอ

คำชี้แจงในการใช้ชุดฝึก

การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการสะกดคำ เป็นการเรียนกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนศึกษาตามขั้นตอนด้วยตนเอง และนักเรียนควรปฏิบัติดังนี้ :-

1. ชุดฝึกที่ 3 เรื่อง การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai 1 และ 2 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด เวลาเรียนทั้งหมด 2 คาบ (120 นาที)
2. ให้นักเรียนศึกษาจุดประสงค์ของกิจกรรมให้เข้าใจ
3. ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติกิจกรรมในชุดฝึกที่ 3 เรื่อง การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai 1 และ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด
4. เมื่อนักเรียนปฏิบัติชุดฝึกทักษะเสร็จ ให้ทำกิจกรรมที่1-3 ส่งครูผู้สอนประเมินการทำกิจกรรม
5. ระหว่างทำกิจกรรม ถ้าผู้เรียนมีปัญหาไม่เข้าใจ สามารถปรึกษาหรือซักถามครูผู้สอนได้

จุดประสงค์ของชุดฝึกที่ 3

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักรูปสระเสียงประสม -ai (สระ ไอ) อ่านได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกดได้ เช่น $Da + i = Dai$ และ $La + in = Lain$
4. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ที่มีตัวสะกดได้ เช่น $Ku + ca + i = Kuc ai$ และ $Se + la + in = Selain$
5. รู้จักคำและความหมายสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ถูกต้อง

ชุดฝึกที่ 3

คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม –ai

- คำ 1 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด
- คำ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด

คำ 1 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

Hai

H + a = Ha

Ha + i = Hai

Jai

J + a = Ja

Ja + i = Jai

Lai

L + a = La

La + i = Lai

Sai

S + a = Sa

Sa + i = Sai

Tai

T + a = Ta

Ta+i = Tai

มหาวิทยาลัย

คำ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

Dawai

D + a = Da
wa + i = wai
Dawai

Kucai

K + u = Ku
ca + i = cai
Kucai

Petai

P + e = Pe

ta + i = tai

Petai

Serai

S + e = Se

ra + i = rai

Serai

Tupai

T + u = Tu
pa + i = pai
Tupai

คำ 1 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

Fail

Fa + il

Fail

Kain

Ka + in

Kain

Naik

Na + ik

Naik

Main

Ma + in

Main

Paip

Pa + ip

Paip

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

Cecair

C + e = Ce
ca + ir = cair

Cecair

Menaip

M + e = Me
na + ip = naip

Menaip

Sebaik

S + e = Se
ba + ik = baik

Sebaik

Mengail

M + e = Me
nga + il = ngail

Mengail

Mengait

M + e = Me
nga + it = ngait

Mengait

ชุดฝึกที่ 4

คำนำ

ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลางเล่มนี้ เพื่อพัฒนาทักษะการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่าน. ชุดฝึกที่ 4 สำหรับฝึกทักษะการสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด, 2 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการทดลองและประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระดับอิสลามศึกษาปีที่ 2 เพื่อฝึกสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ได้ถูกต้อง เพื่อลดปัญหาการอ่านไม่ออกและพัฒนาการอ่านที่สูงขึ้น

ผู้จัดทำหวังว่าผลงานชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้จัดทำ ในการดำเนินการทำผลงานการค้นคว้าอิสระต่อไป หากผิดพลาดประการใด ผู้จัดทำขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้จัดทำ

นางนาอีมะห์ มูดอ

คำชี้แจงในการใช้ชุดฝึก

การเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการสะกดคำ เป็นการเรียนกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนศึกษาตามขั้นตอนด้วยตนเอง และนักเรียนควรปฏิบัติดังนี้ :-

1. ชุดฝึกที่ 4 เรื่อง การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด, 2 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด เวลาเรียนทั้งหมด 2 คาบ (120 นาที)
2. ให้นักเรียนศึกษาจุดประสงค์ของกิจกรรมให้เข้าใจ
3. ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติกิจกรรมในชุดฝึกที่ 4 เรื่อง การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด, 2 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกด
4. เมื่อนักเรียนปฏิบัติชุดฝึกทักษะเสร็จ ให้ทำกิจกรรมที่ 8-9 เป็นการบ้าน และส่งให้ครูผู้สอนประเมินการทำกิจกรรม
5. ระหว่างทำกิจกรรม ถ้าผู้เรียนมีปัญหาไม่เข้าใจ สามารถปรึกษาหรือซักถามครูผู้สอนได้

จุดประสงค์ของชุดฝึกที่ 4

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักรูปสระเสียงประสม -au (สระ เอา) อ่านได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au
1 พยางค์ และ 2 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกดได้ เช่น Ta + u = Tau และ Ka + la + u = Kalau
4. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au
1 พยางค์ และ 2 พยางค์ที่มีตัวสะกดได้ เช่น Fa + ul = Faul และ Se + ja + uh = Sejauh
5. รู้จักคำและความหมายสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ถูกต้อง

ชุดฝึกที่ 4

คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม –au

- คำ 1 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด
- คำ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด

คำ 1 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

Cau

C + a = Ca

Ca + u = Cau

Fau

F + a = Fa

Fa + u = Fau

Jau

J + a = Ja

Ja + u = Jau

Kau

K + a = Ka

Ka + u = Kau

Tau

T + a = Ta

Ta + u = Tau

มหาวิทยาลัย

คำ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

D + a = Da

na + u = nau

Danau

L + i = Li

ma + u = mau

Limau

P + i = Pi

sa + u = sau

Pisau

P + u = Pu
la + u = lau
Pulau

S + u = Su
ra + u = rau
Surau

Kaum

K + a = Ka

Ka + um = Kaum

Kaum

Laun

L + a = La

La + un = Laun

Laun

Gaun

G + a = Ga

Ga + un = Gaun

Gaun

Maut

M + a = Ma

Ma + ut = Maut

Maut

Taut

$$T + a = Ta$$
$$Ta + ut = Taut$$
$$Taut$$

มหาวิทยาลัย

D + e = De
da + un = daun

Dedaun

B + e = Be
la + uk = lauk

Belauk

P + e = Pe
pa + uh = pauh

Pepauh

$S + e = Se$
 $ja + uh = jauh$

Sejauh

$S + e = Se$
 $ra + ut = raut$

Seraut

ภาคผนวก ข
แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง สระเสียงประสม -ia 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษามลายู

เวลา 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางนาอิมะห์ มุดอ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

เข้าใจกระบวนการฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน เห็นคุณค่าและมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย และค้นคว้า ความรู้จากแหล่งวิทยาการ เกี่ยวกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

3. สาระสำคัญ

3.1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกด เป็นพื้นฐานของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ -ia ที่ไม่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นคำ 1 หรือ 2 พยางค์

3.2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นคำ 1 หรือ 2 พยางค์ เพื่อสามารถประยุกต์ใช้กับการอ่านคำศัพท์ต่าง ๆ ได้มากขึ้น

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

4.2 ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

4.3 ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกด

5.2 การอ่านออกเสียงคำที่ชัดเจนถูกต้องตามหลักการอ่านของคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกด

6. ผลงานหรือภาระงานของผู้เรียน

6.1 ผลงาน

6.1.1 ใบงานที่ 1

6.1.2 ใบงานที่ 2

6.2 ภาระงาน

6.2.1 การออกเสียงเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อการเรียนรู้

7.1.1 บัตรคำ

7.1.2 ชุดฝึกที่ 1 การสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกด

- คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมที่เป็นคำ 1 พยางค์
- คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมที่เป็นคำ 2 พยางค์

8. การวัดและประเมินผล

8.1 การวัด

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	ผู้ประเมิน	คะแนน
1.ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกด	-วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูก หรือ สะ ก ด คำ ที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกด	- แบบวัดพฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
2.ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	-วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	- แบบวัดพฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
3.ผู้เรียนมีความสนุก สนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกด	- ความร่วมมือในกลุ่ม - ความขยันหมั่นเพียร	- แบบสังเกตพฤติกรรม - แบบบันทึกการมาเรียน	- ครูผู้สอน	10
รวม				30

8.2 เกณฑ์การประเมินผลงาน

คะแนน 27-30 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดีมาก

คะแนน 24-26 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดี

คะแนน 21-23 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปานกลาง

คะแนน 18-20 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับพอใช้

คะแนนต่ำกว่า 18 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม

- ผู้สอนให้สละม, นักเรียนทำความเคารพและอ่านคู่มือก่อนเรียน
- เกริ่นนำ โดยการทำความรู้จักพยัญชนะและสระด้วยการร้องเพลง A, B, C, D

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ

- ผู้สอนชูบัตรคำที่มีสระประสม -ia แล้วถามนักเรียนว่า เมื่อสระ 2 ตัว มาประสมกันจะอ่านว่าอย่างไร? แล้วครูผู้สอนก็นำเข้าสู่บทเรียน ก็คือเรื่องสระเสียงประสม -ia
- ผู้สอนให้นักเรียนลองสะกดสระเสียงประสม -ia ให้ฟัง จากนั้นครูผู้สอนจึงบอกวิธีการอ่านสระเสียงประสม -ia ที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก

- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึกการสะกดคำ 1 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด แล้วอ่านสะกดคำตามผู้สอนพร้อม ๆ กัน จากนั้นก็ให้อ่านเป็นกลุ่ม เมื่อสังเกตเห็นว่าทุกคนอ่านได้แล้ว ครูผู้สอนจึงให้นักเรียนลุกขึ้นยืนเป็นวงกลม ครูผู้สอนจะยืนอยู่ตรงกลางแล้วถามนักเรียนว่า ใครมีชื่อที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ D ให้อ่านสะกดคำที่ปรากฏอยู่บนบัตรคำที่ครูชูอยู่ จากนั้นก็ไล่ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคน โดยที่ครูผู้สอนจะกำหนดบัตรคำให้เช่น Ria, Nia, Zia, Fia, Wia
- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึกสะกดคำ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด แล้วก็ถามนักเรียนว่าแบบฝึก 2 ชุดนี้มีความแตกต่างกันอย่างไร จากนั้นครูผู้สอนจึงอธิบายถึงความแตกต่าง จากนั้นครูก็ให้นักเรียนอ่านสะกดคำตามครูผู้สอนพร้อม ๆ กัน 2-3 ครั้ง จากนั้นก็ให้อ่านสะกดตามผู้สอนเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งครูผู้สอนได้ทวนหลายรอบ เมื่อสังเกตว่านักเรียนเริ่มสะกดได้แล้ว ครูผู้สอนจึงลองสุ่มให้อ่านสะกดคำทีละคน ซึ่งผู้สอนจะคัดเอานักเรียนที่ไม่ค่อยกล้าแสดงออก

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปบทเรียน

- ผู้สอนสรุปบทเรียน โดยการทบทวนเนื้อหาจากใบงานที่ 1 โดยให้ผู้เรียนเติมสระประสม ในช่องว่างที่ขีดเส้นใต้ไว้ และใบงานที่ 2 โดยให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด และสิ้นสุดบทเรียนในคาบนี้ นักเรียนอ่านคู่มือก่อนออกจากห้องเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง สระประสม -ia 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษามลายู

เวลา 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางนาอิมะห์ มุดอ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

เข้าใจกระบวนการฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน เห็นคุณค่าและมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย และค้นคว้า ความรู้จากแหล่งวิทยาการ เกี่ยวกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

3. สาระสำคัญ

3.1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่มีตัวสะกด เป็นพื้นฐานของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ -ia ที่ไม่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นคำ 1 หรือ 2 พยางค์

3.2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นคำ 1 หรือ 2 พยางค์ เพื่อสามารถประยุกต์ใช้กับการอ่านคำที่มีรูปสระเหมือนกันแต่ตัวสะกดต่างกันของคำศัพท์ต่าง ๆ ได้มากขึ้น

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

4.2 ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่มีตัวสะกดได้ อย่างถูกต้อง

4.3 ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระประสม -ia ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่มีตัวสะกด

5.2 การอ่านออกเสียงคำที่ชัดเจนถูกต้องตามหลักการอ่านของคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่มีตัวสะกด

6. ผลงานหรือภาระงานของผู้เรียน

6.1 ผลงาน

6.1.1 ใบงานที่ 3

6.2 ภาระงาน

6.2.1 การออกเสียงเป็นกลุ่ม

6.2.2 การออกเสียงเป็นรายบุคคล

6.2.3 แข่งขันอ่านสะกดคำ

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อการเรียนรู้

7.1.1 บัตรคำ

7.1.2 ชุดฝึกที่ 1 การสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่มีตัวสะกด

- คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมที่เป็นคำ 1 พยางค์
- คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมที่เป็นคำ 2 พยางค์

8. การวัดและประเมินผล

8.1 การวัด

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	ผู้ประเมิน	คะแนน
1. ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia ที่ไม่มีตัวสะกด	- วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ia 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด	- แบบวัดพฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	- วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia 1 พยางค์ และ 2 ที่มีตัวสะกดได้	- แบบวัดพฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
3. ผู้เรียนมีความสุข สนุกในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระประสม -ia ที่มีตัวสะกด	- ความร่วมมือในกลุ่ม - ความขยันหมั่นเพียร	- แบบสังเกตพฤติกรรม - แบบบันทึกการมาเรียน	- ครูผู้สอน	10
รวม				30

8.2 เกณฑ์การประเมินผลงาน

คะแนน 27-30 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดีมาก

คะแนน 24-26 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดี

คะแนน 21-23 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปานกลาง

คะแนน 18-20 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับพอใช้

คะแนนต่ำกว่า 18 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม

- ผู้สอนให้สละม, นักเรียนทำความเคารพและอ่านคฤอาอุก่อนเรียน
- เกริ่นนำ โดยการทวนความรู้ที่ได้เรียนจากคาบที่แล้วประมาณ 5 นาที เพื่อสร้างความเชื่อมโยงของเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ

- ผู้สอนชูบัตรคำที่เขียนคำว่า “ Niat “ แล้วถามนักเรียนว่า ใครสะกดคำนี้ได้บ้าง? จากนั้นครูผู้สอนก็นำเข้าสู่บทเรียน ก็คือเรื่อง การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

- ครูผู้สอนจึงอธิบายวิธีการอ่านสระประสม -ia ที่มีตัวสะกดที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก

- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึกสะกดคำ 1 พยางค์ ที่มีตัวสะกด แล้วอ่านสะกดคำตามผู้สอนพร้อมๆกัน จากนั้นก็ให้อ่านสะกดคำเป็นกลุ่ม เมื่อสังเกตเห็นว่าทุกคนอ่านได้แล้ว ครูผู้สอนจึงให้นักเรียนจัดกลุ่ม ครูผู้สอนให้นักเรียนแข่งขันอ่านสะกดคำที่ปรากฏอยู่บนบัตรคำที่ครูชูอยู่ เช่น Giat, Biar, Niat, Diam, Liar, Gial, Rial, Liat, Siap, Siam กลุ่มไหนสะกดได้มากก็จะได้คะแนนสะสมเพื่อชิงรางวัลต่อไป

- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึกสะกดคำ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด จากนั้นครูก็ให้นักเรียนอ่านสะกดคำตามครูผู้สอนพร้อมๆกัน 2-3 ครั้ง จากนั้นก็ให้อ่านสะกดคำตามผู้สอนเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งครูผู้สอนได้ทวนหลายๆรอบ เมื่อสังเกตว่านักเรียนเริ่มสะกดได้แล้ว ครูผู้สอนจึงลงสุมให้อ่านสะกดคำทีละคน นักเรียนคนไหนอ่านสะกดถูกให้ไปอยู่ทางซ้ายมือ สำหรับคนที่อ่านสะกดคำไม่ถูกให้ไปอยู่ทางขวามือ ผู้สอนอนุญาตให้คนที่อ่านสะกดคำไม่ถูกไปขอความช่วยเหลือให้เพื่อนที่อ่านสะกดคำถูก ช่วยสอนสะกดคำให้ภายในเวลา 5 นาที สำหรับใครที่สะกดไม่ถูกผู้สอนจะให้ความสะดวกห้องเป็นการลงโทษ

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปบทเรียน

- ผู้สอนแจกใบงานที่ 3 ให้นักเรียนทำในห้อง
- ผู้สอนสรุปบทเรียน โดยให้นักเรียนอ่านสะกาดคำที่ครูกำหนดอีกครั้ง
- สิ้นสุดบทเรียนในคาบนี้ นักเรียนอ่านคู่อาก่อนออกจากห้องเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง สระประสม -ua 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษามลายู

เวลา 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางนาอิมะห์ มุดอ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

เข้าใจกระบวนการฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน เห็นคุณค่าและมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย และค้นคว้า ความรู้จากแหล่งวิทยาการ เกี่ยวกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ua ที่ไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

3. สาระสำคัญ

3.1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ua ที่ไม่มีตัวสะกด เป็นพื้นฐานของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ -ua ที่ไม่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นคำ 1 หรือ 2 พยางค์

3.2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่ไม่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นคำ 1 หรือ 2 พยางค์ เพื่อสามารถประยุกต์ใช้กับการอ่านคำศัพท์ต่าง ๆ ได้มากขึ้น

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

4.2 ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

4.3 ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระประสม -ua ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่ไม่มีตัวสะกด

5.2 การอ่านออกเสียงคำที่ชัดเจนถูกต้องตามหลักการอ่านของคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่ไม่มีตัวสะกด

6. ผลงานหรือภาระงานของผู้เรียน

6.1 ผลงาน

6.1.1 ใบงานที่ 4

6.2 ภาระงาน

6.2.1 การออกเสียงเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อการเรียนรู้

7.1.1 บัตรคำ

7.1.2 ชุดฝึกที่ 2 การสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ua ที่ไม่มีตัวสะกด

- คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมที่เป็นคำ 1 พยางค์
- คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมที่เป็นคำ 2 พยางค์

8. การวัดและประเมินผล

8.1 การวัด

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	ผู้ประเมิน	คะแนน
1. ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่ไม่มีตัวสะกด	- วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่ไม่มีตัวสะกด	- แบบวัดพฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	- วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	- แบบวัดพฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
3. ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระประสม -ua ที่ไม่มีตัวสะกด	- ความร่วมมือในกลุ่ม - ความขยันหมั่นเพียร	- แบบสังเกตพฤติกรรม - แบบบันทึกการมาเรียน	- ครูผู้สอน	10
รวม				30

8.2 เกณฑ์การประเมินผลงาน

คะแนน 27-30 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดีมาก

คะแนน 24-26 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดี

คะแนน 21-23 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปานกลาง

คะแนน 18-20 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับพอใช้

คะแนนต่ำกว่า 18 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม

- ผู้สอนให้สละม, นักเรียนทำความเคารพและอ่านคําออกก่อนเรียน
- เกริ่นนำ โดยการทวนความรู้ที่ได้เรียนจากคาบที่แล้วประมาณ 5 นาที เพื่อสร้างความเชื่อมโยงของเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ

- ผู้สอนชูบัตรคําที่มีสระเสียงประสม -ua แล้วถามนักเรียนว่า เมื่อสระ 2 ตัว มาประสมกันจะอ่านว่าอย่างไร? แล้วครูผู้สอนก็นำเข้าสู่บทเรียน ก็คือเรื่องสระเสียงประสม -ua
- ผู้สอนให้นักเรียนลองสะกดสระเสียงประสม -ua ให้ฟัง จากนั้นครูผู้สอนจึงบอกวิธีการอ่านสระเสียงประสม -ua ที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก

- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึกสะกดคํา 1 พยางค์ ไม่มีตัวสะกด แล้วอ่านสะกดคําตามผู้สอนพร้อมๆกัน จากนั้นก็ให้อ่านเป็นกลุ่ม เมื่อสังเกตเห็นว่าทุกคนอ่านได้แล้ว ครูผู้สอนจึงให้นักเรียนยืนเป็นวงกลม ครูผู้สอนจะยืนอยู่ตรงกลางแล้วถามนักเรียนว่า ใครมีชื่อที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ D ให้อ่านสะกดคําที่ปรากฏอยู่บนบัตรคําที่ครูชูอยู่ จากนั้นก็ไล่ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคน โดยที่ครูผู้สอนจะกำหนดบัตรคําให้ เช่น Fua, Jua, Kua เป็นต้น
- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึกสะกดคํา 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด แล้วก็ถามนักเรียนว่าแบบฝึก 2 ชุดนี้มีความแตกต่างกันอย่างไร จากนั้นครูผู้สอนจึงอธิบายถึงความแตกต่าง จากนั้นครูก็ให้นักเรียนอ่านสะกดตามครูผู้สอนพร้อม ๆ กัน 2-3 ครั้ง จากนั้นก็ให้อ่านสะกดตามผู้สอนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งครูผู้สอนได้ทวนหลาย ๆ รอบ เมื่อสังเกตว่านักเรียนเริ่มสะกดได้แล้ว ครูผู้สอนจึงลองสุ่มให้อ่านสะกดคําทีละคน ซึ่งผู้สอนจะคัดเอนักเรียนที่ไม่ค่อยกล้าแสดงออก

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปบทเรียน

- ผู้สอนสรุปบทเรียน โดยการทบทวนเนื้อหาจากบัตรคํา และแจกใบงานที่ 4 โดยให้นักเรียนเขียนแจกลูกคําที่ประสมด้วยสระประสม 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด ที่ได้กำหนดให้
- สิ้นสุดบทเรียนในคาบนี้ นักเรียนอ่านคําออกก่อนออกจากห้องเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง สระประสม -ua 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษามลายู

เวลา 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางนาอิมะห์ มุดอ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

เข้าใจกระบวนการฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน เห็นคุณค่าและมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย และค้นคว้า ความรู้จากแหล่งวิทยาการ เกี่ยวกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

3. สาระสำคัญ

3.1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกดเป็นพื้นฐานของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ -ua ที่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นคำ 1 หรือ 2 พยางค์

3.2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นคำ 1 หรือ 2 พยางค์ เพื่อสามารถประยุกต์ใช้กับการอ่านคำที่มีรูปสระเหมือนกันแต่ตัวสะกดต่างกันของคำศัพท์ต่าง ๆ ได้มากขึ้น

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

4.2 ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

4.3 ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกด

5.2 การอ่านออกเสียงคำที่ชัดเจนถูกต้อง ตามหลักการอ่านของคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกด

6. ผลงานหรือภาระงานของผู้เรียน

6.1 ผลงาน

6.1.1 ใบงานที่ 5

6.2 ภาระงาน

6.2.1 การออกเสียงเป็นกลุ่ม

6.2.2 การออกเสียงทีละคน

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อการเรียนรู้

7.1.1 บัตรคำ

7.1.2 ชุดฝึกที่ 2 การสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ua ที่มีตัวสะกด

- คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมที่เป็นคำ 1 พยางค์
- คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมที่เป็นคำ 2 พยางค์

8. การวัดและประเมินผล

8.1 การวัด

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	ผู้ประเมิน	คะแนน
1. ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกด	-วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกด	- แบบวัดพฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	-วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	- แบบวัดพฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
3. ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ua ที่มีตัวสะกด	- ความร่วมมือในกลุ่ม - ความขยันหมั่นเพียร	- แบบสังเกตพฤติกรรม - แบบบันทึกการมาเรียน	- ครูผู้สอน	10
รวม				30

8.2 เกณฑ์การประเมินผลงาน

คะแนน 27-30 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดีมาก

คะแนน 24-26 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดี

คะแนน 21-23 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปานกลาง

คะแนน 18-20 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับพอใช้

คะแนนต่ำกว่า 18 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม

- ผู้สอนให้สละม, นักเรียนทำความเคารพและอ่านคู่มือก่อนเรียน
- เกริ่นนำ โดยการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนจากคาบที่แล้วประมาณ 5 นาที เพื่อสร้างความเชื่อมโยงของเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ

- ผู้สอนชูบัตรคำที่เขียนคำว่า “ Bua + t ” แล้วบอกกับนักเรียนว่า ใครสามารถอ่านสะกดคำนี้ได้ ครูจะให้ 1 คะแนน แล้วครูผู้สอนก็นำเข้าสู่บทเรียน ก็คือเรื่องสระเสียงประสม -ua 1 พยางค์ กับ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด
- ผู้สอนให้นักเรียนลองสะกดสระเสียงประสม -ua ให้ฟัง จากนั้นครูผู้สอนจึงบอกวิธีการอ่านสระประสม -ua ที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก

- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึก แล้วอ่านสะกดคำตามผู้สอนพร้อมๆกัน จากนั้นก็ให้อ่านเป็นกลุ่มและสุ่มเป็นรายคน เมื่อสังเกตเห็นว่าทุกคนอ่านได้แล้ว ครูผู้สอนจึงให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำในบัตรคำที่ครูชูให้ดูและช่วยกันแก้ไขคำอ่านที่ผิด
- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึกสะกดคำ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด และขอให้นักเรียนตั้งใจ เพราะหลังจากที่อ่านสะกดคำตามครูแล้ว ครูจะเลือกสุ่มให้นักเรียนอ่านสะกดคำเป็นรายบุคคล ใครที่อ่านสะกดคำไม่ถูกครูจะให้ปิดกวาดห้องหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอน จากนั้นครูก็ให้นักเรียนอ่านสะกดตามครูผู้สอนพร้อมๆกัน 2-3 ครั้ง แล้วก็ให้อ่านสะกดตามผู้สอนเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งครูผู้สอนได้ทวนหลายๆรอบ เมื่อสังเกตว่านักเรียนเริ่มสะกดได้แล้ว ครูผู้สอนให้อ่านสะกดคำทีละคน ซึ่งผู้สอนจะคัดเอานักเรียนที่ไม่ค่อยคล่องแสดงออก

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปบทเรียน

- ผู้สอนสรุปบทเรียน โดยการทบทวนเนื้อหาจากใบงานที่ 5 โดยให้นักเรียนวงกลมคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-ua คำ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด
- สิ้นสุดบทเรียนในคาบนี้ นักเรียนอ่านคู่มือก่อนออกจากห้องเรียน ส่วนนักเรียนที่ถูกลงโทษก็ต้องทำความสะอาดห้องให้สะอาดก่อนกลับ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง สระประสม -ai 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษามลายู

เวลา 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางนาอิมะห์ มุดอ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

เข้าใจกระบวนการฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน เห็นคุณค่าและมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย และค้นคว้า ความรู้จากแหล่งวิทยาการ เกี่ยวกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

3. สาระสำคัญ

3.1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกด เป็นพื้นฐานของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ -ai ที่ไม่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นคำ 1 หรือ 2 พยางค์

3.2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นคำ 1 หรือ 2 พยางค์ เพื่อสามารถประยุกต์ใช้กับการอ่านคำศัพท์ต่าง ๆ ได้มากขึ้น

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกด

4.2 ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

4.3 ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกด

5.2 การอ่านออกเสียงคำที่ชัดเจนถูกต้อง ตามหลักการอ่านของคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกด

6. ผลงานหรือภาระงานของผู้เรียน

6.1 ผลงาน

6.1.1 ใบงานที่ 6

6.2 ภาระงาน

6.2.1 การออกเสียงเป็นกลุ่ม

6.2.2 การออกเสียงเป็นรายบุคคล

6.2.3 การทำงานกลุ่ม

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อการเรียนรู้

7.1.1 บัตรคำ

7.1.2 ชุดฝึกที่ 3 การสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกด

- คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมที่เป็นคำ 1 พยางค์
- คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมที่เป็นคำ 2 พยางค์

8. การวัดและประเมินผล

8.1 การวัด

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	ผู้ประเมิน	คะแนน
1. ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกด	-วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกด	- แบบวัดพฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	-วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	- แบบวัดพฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
3. ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกด	- ความร่วมมือในกลุ่ม - ความขยันหมั่นเพียร	- แบบสังเกตพฤติกรรม - แบบบันทึกการมาเรียน	- ครูผู้สอน	10
รวม				30

8.2 เกณฑ์การประเมินผลงาน

คะแนน 27-30 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดีมาก

คะแนน 24-26 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดี

คะแนน 21-23 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปานกลาง

คะแนน 18-20 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับพอใช้

คะแนนต่ำกว่า 18 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม

- ผู้สอนให้สละม, นักเรียนทำความเคารพและอ่านคู่มือก่อนเรียน
- เกริ่นนำ โดยการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนจากคาบที่แล้วประมาณ 5 นาที เพื่อสร้างความเชื่อมโยงของเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ

- ผู้สอนโชว์บัตรคำที่มีสระประสม -ai แล้วถามนักเรียนว่า เมื่อสระ 2 ตัว มาประสมกันจะอ่านว่าอย่างไร? แล้วครูผู้สอนก็นำเข้าสู่บทเรียน ก็คือเรื่องสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกด
- ผู้สอนให้นักเรียนลองสะกดสระเสียงประสม -ai ให้ฟัง จากนั้นครูผู้สอนจึงบอกวิธีการอ่านสระประสม -ai ที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก

- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึกสะกดคำ 1 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด แล้วอ่านสะกดคำตามผู้สอนพร้อมๆ กัน จากนั้นก็ให้อ่านเป็นกลุ่ม เมื่อสังเกตเห็นว่าทุกคนอ่านได้แล้ว ครูผู้สอนจึงให้นักเรียนทุกคนเลือกพยัญชนะคนละ 3 ตัว แล้วประสมกับสระเสียงประสม -ai ที่ไม่มีตัวสะกด จากนั้นให้ลุกขึ้นยืนอ่านสะกดคำทีละคน ๆ ละ 3 พยางค์ จนครบทุกคน
- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึกสะกดคำ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด แล้วครูผู้สอนจึงอธิบายถึงความแตกต่าง จากนั้นครูก็ให้นักเรียนอ่านสะกดตามครูผู้สอนพร้อม ๆ กัน 2-3 ครั้ง จากนั้นก็ให้อ่านสะกดคำตามผู้สอนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งครูผู้สอนได้ทวนหลายๆรอบ จนนักเรียนสามารถสะกดได้เอง
- ผู้สอนให้นักเรียนจัดแถว ๆ ละ 10 คน แล้วทำการเล่นเกม กระซิบบอกต่อ จากนั้นให้หัวหน้าแถวมาหยิบกระดาษคำศัพท์ที่ผู้สอนได้เตรียมไว้แล้ว ต่อจากนั้นก็ต้องสะกดให้คนที่ 2 ฟัง ด้วยการกระซิบ แล้วทำอย่างนี้ไปจนถึงคนสุดท้ายและคนสุดท้ายจะต้องวิ่งไปเขียนสิ่งที่ได้ฟัง

มาลงในกระดานบนโต๊ะครู ทำอย่างนี้ไปจนกว่าคำศัพท์จะหมด เมื่อเสร็จสิ้นจากเกมส์นี้ผู้สอนก็จะเฉลยคำตอบที่ถูกต้องพร้อม ๆ กับนักเรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปบทเรียน

- ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาอีกครั้ง
- ผู้สอนแจกใบงานขั้นที่ 6 ให้ผู้เรียนเป็นการบ้าน
- สิ้นสุดบทเรียนในคาบนี้ นักเรียนอ่านคู่มือก่อนออกจากห้องเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง สระประสม -ai 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษามลายู

เวลา 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางนาอิมะห์ มุดอ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

เข้าใจกระบวนการฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน เห็นคุณค่าและมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย และค้นคว้า ความรู้จากแหล่งวิทยาการ เกี่ยวกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระประสม -ai ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

3. สาระสำคัญ

3.1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่มีตัวสะกดเป็นพื้นฐานของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ -ai ที่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นคำ 1 หรือ 2 พยางค์

3.2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นคำ 1 หรือ 2 พยางค์ เพื่อสามารถประยุกต์ใช้กับการอ่านคำที่มีรูปสระเหมือนกันแต่ตัวสะกดต่างกันของคำศัพท์ต่าง ๆ ได้มากขึ้น

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระประสม -ai ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

4.2 ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสม -ai ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

4.3 ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระประสม -ai ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่มีตัวสะกด

5.2 การอ่านออกเสียงที่ชัดเจนถูกต้องตามหลักการอ่านของคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่มีตัวสะกด

6. ผลงานหรือภาระงานของผู้เรียน

6.1 ผลงาน

6.1.1 ใบงานที่ 7

6.2 ภาระงาน

6.2.1 การออกเสียงเป็นกลุ่ม

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อการเรียนรู้

7.1.1 บัตรคำ

7.1.2 ชุดฝึกที่ 3 การสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่มีตัวสะกด

- คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมที่เป็นคำ 1 พยางค์
- คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมที่เป็นคำ 2 พยางค์

8. การวัดและประเมินผล

8.1 การวัด

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	ผู้ประเมิน	คะแนน
1.ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระประสม -ai 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด	-วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระประสม -ai 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด	- แบบวัด พฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
2.ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	-วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกดได้	- แบบวัด พฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
3.ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ai ที่มีตัวสะกด	- ความร่วมมือในกลุ่ม - ความขยันหมั่นเพียร	- แบบสังเกต พฤติกรรม - แบบบันทึก การมาเรียน	- ครูผู้สอน	10
รวม				30

8.2 เกณฑ์การประเมินผลงาน

คะแนน 27-30 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดีมาก

คะแนน 24-26 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดี

คะแนน 21-23 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปานกลาง

คะแนน 18-20 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับพอใช้

คะแนนต่ำกว่า 18 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม

- ผู้สอนให้สละม, นักเรียนทำความเคารพและอ่านคู่มือก่อนเรียน
- เกริ่นนำ โดยการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนจากคาบที่แล้วประมาณ 5 นาที เพื่อสร้างความเชื่อมโยงของเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ

- ผู้สอนชูบัตรคำที่เขียนคำว่า “ Lain “ แล้วถามนักเรียนว่า ใครสะกดคำนี้ได้บ้าง? จากนั้นครูผู้สอนก็นำเข้าสู่บทเรียน ก็คือเรื่อง การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

- ครูผู้สอนจึงอธิบายวิธีการอ่านสระเสียงประสม -ai ที่มีตัวสะกดที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก

- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึกสะกดคำ 1 พยางค์ ที่มีตัวสะกด แล้วอ่านสะกดคำตามผู้สอนพร้อมๆกัน จากนั้นก็ให้อ่านสะกดคำตามเป็นกลุ่ม และสุ่มนักเรียนบางคนที่ยังเกตเห็นว่าไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการอ่าน

- เมื่อสังเกตเห็นว่าทุกคนอ่านได้แล้ว ครูผู้สอนจึงให้นักเรียนจัดกลุ่ม ครูผู้สอนให้นักเรียนแข่งขันอ่านและสะกดคำที่ปรากฏอยู่บนบัตรคำที่ครูชูอยู่ ซึ่งคำๆ นั้นจะเขียนกระจาย กระจาย เช่น a + p + i + t = taip ถ้ากลุ่มไหนอ่านและสะกดได้มากก็จะได้คะแนนสะสมเพื่อชิงรางวัลต่อไป

- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึกสะกดคำ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด จากนั้นครูก็ให้นักเรียนอ่านสะกดตามครูผู้สอนพร้อมๆกัน 2-3 ครั้ง จากนั้นก็ให้อ่านสะกดตามผู้สอนเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งครูผู้สอนได้ทวนหลายๆ รอบ เมื่อสังเกตว่านักเรียนเริ่มสะกดได้แล้ว ครูผู้สอนจึงลองสุ่มให้อ่านสะกดคำทีละคน

- ครูผู้สอนจึงให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม จากนั้นผู้สอนให้คำศัพท์ 5 คำ โดยที่ผู้สอนจะเป็นผู้อ่านสะกดคำให้ฟังครั้งหนึ่ง แล้วให้นักเรียนเขียนแจกลูกสะกดคำลงในกระดาษ จากนั้นส่งตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ยืนขึ้นอ่านให้เพื่อนๆ ฟัง แล้วรวบรวมส่งครู

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปบทเรียน

- ผู้สอนสรุปบทเรียน โดยให้นักเรียนอ่านสะกดคำที่มีอยู่ในชุดฝึก
- ผู้สอนแจกใบงานที่ 7 ให้เป็นการบ้าน
- สิ้นสุดบทเรียนในคาบนี้ นักเรียนอ่านคู่อากู๋ก่อนออกจากห้องเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

เรื่อง สระเสียงประสม -au 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษามลายู

เวลา 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางนาอิมะห์ มุดอ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

เข้าใจกระบวนการฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน เห็นคุณค่าและมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย และค้นคว้า ความรู้จากแหล่งวิทยาการ เกี่ยวกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

3. สาระสำคัญ

3.1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกด เป็นพื้นฐานของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ -au ที่ไม่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นคำ 1 หรือ 2 พยางค์

3.2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกด เพื่อสามารถประยุกต์ใช้กับการอ่านคำศัพท์ต่าง ๆ ได้มากขึ้น

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกด

4.2 ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

4.3 ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกด

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกด

5.2 การอ่านออกเสียงคำที่ชัดเจนถูกต้องตามหลักการอ่านของคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกด

6. ผลงานหรือภาระงานของผู้เรียน

6.1 ผลงาน

6.1.1 ใบงานที่ 8

6.2 ภาระงาน

6.2.1 การออกเสียงเป็นกลุ่ม

6.2.2 การออกเสียงเป็นรายบุคคล

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อการเรียนรู้

7.1.1 บัตรคำ

7.1.2 ชุดฝึกที่ 3 การสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกด

- คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมที่เป็นคำ 1 พยางค์
- คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสมที่เป็นคำ 2 พยางค์

8. การวัดและประเมินผล

8.1 การวัด

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	ผู้ประเมิน	คะแนน
1.ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกด	-วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกด	- แบบวัดพฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
2.ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ผสมด้วยสระประสม -au ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	-วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	- แบบวัดพฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
3.ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกด	- ความร่วมมือในกลุ่ม - ความขยันหมั่นเพียร	- แบบสังเกตพฤติกรรม - แบบบันทึกการมาเรียน	- ครูผู้สอน	10
รวม				30

8.2 เกณฑ์การประเมินผลงาน

คะแนน 27-30 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดีมาก

คะแนน 24-26 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดี

คะแนน 21-23 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปานกลาง

คะแนน 18-20 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับพอใช้

คะแนนต่ำกว่า 18 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม

- ผู้สอนให้สวัสดี, นักเรียนทำความเคารพและอ่านคู่มือก่อนเรียน
- เกริ่นนำ โดยการทวนความรู้ที่ได้เรียนจากคาบที่แล้วประมาณ 5 นาที เพื่อสร้างความเชื่อมโยงของเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ

- ผู้สอนโชว์บัตรคำที่มีสระประสม (-au) แล้วถามนักเรียนว่า เมื่อสระ 2 ตัว มาประสมกันอ่านว่าอย่างไร? แล้วครูผู้สอนก็นำเข้าสู่บทเรียน ก็คือเรื่องสระเสียงประสม -au
- ผู้สอนให้นักเรียนลองยกตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au คำ ที่ไม่มีตัวสะกด จากนั้นครูผู้สอนจึงบอกวิธีการอ่านสระเสียงประสม -ua ที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก

- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึกสะกดคำ 1 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด แล้วอ่านสะกดคำตามผู้สอนพร้อมๆ กัน จากนั้นก็ให้อ่านเป็นกลุ่ม เมื่อสังเกตเห็นว่าทุกคนอ่านได้แล้ว ครูผู้สอนจึงบอกนักเรียนว่าครูจะให้โอกาสแก่ผู้มีไหวพริบดี ซึ่งครูจะให้นักเรียนนำพยัญชนะ A-z มาประสมกับสระเสียงประสม -au แล้วสะกดให้ครูฟังโดยเริ่มจาก b, c, d, f, j, ...เช่น B + a = Ba + u = Bau เป็นต้น แล้วครูจะให้คะแนนตามจำนวนคำที่นักเรียนได้สะกด
- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึกสะกดคำ 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด แล้วก็ จากนั้นครูก็ให้นักเรียนอ่านสะกดคำตามครูผู้สอนพร้อม ๆ กัน 2-3 ครั้ง จากนั้นก็ให้อ่านสะกดคำตามผู้สอนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งครูผู้สอนได้ทวนหลาย ๆ รอบ เมื่อสังเกตว่านักเรียนสะกดได้แล้ว ครูผู้สอนจึงชูบัตรคำและให้นักเรียนช่วยกันสะกดคำพร้อม ๆ กันให้ถูกเพราะเป็นคำใหม่ที่ไม่อยู่ในชุดฝึก

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปบทเรียน

- ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียนโดยการอ่านสะกดคำที่มีอยู่ในชุดฝึกและบัตรคำ
- ผู้สอนแจกใบงานที่ 8 ให้นักเรียนเป็นการบ้าน
- สิ้นสุดบทเรียนในคาบนี้ นักเรียนอ่านคู่มือก่อนออกจากห้องเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

เรื่อง สระเสียงประสม -au 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษามลายู

เวลา 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางนาอิมะห์ มุดอ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

เข้าใจกระบวนการฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน เห็นคุณค่าและมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย และค้นคว้า ความรู้จากแหล่งวิทยาการ เกี่ยวกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-au ที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

3. สาระสำคัญ

3.1 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-au ที่มีตัวสะกดเป็นพื้นฐานของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ -au ที่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นคำ 1 หรือ 2 พยางค์

3.2 การอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่มีตัวสะกด ไม่ว่าจะเป็นค 1 หรือ 2 พยางค์ เพื่อสามารถประยุกต์ใช้กับการอ่านคำที่มีรูปสระเหมือนกันแต่ตัวสะกดต่างกันของคำศัพท์ต่าง ๆ ได้มากขึ้น

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่มีตัวสะกด

4.2 ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ผสมด้วยสระประสม -au ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง

4.3 ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระประสม -au ที่มีตัวสะกด

5. สาระการเรียนรู้

5.1 การอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่ไม่มีตัวสะกด

5.2 การอ่านออกเสียงคำที่ชัดเจนถูกต้องตามหลักการอ่านของคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่มีตัวสะกด

6. ผลงานหรือภาระงานของผู้เรียน

6.1 ผลงาน

6.1.1 ใบงานที่ 9

6.2 ภาระงาน

6.2.1 การออกเสียงเป็นกลุ่ม

6.2.2 การออกเสียงทีละคน

6.2.3 การแข่งขันอ่านสะกดคำ

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อการเรียนรู้

7.1.1 บัตรคำ

7.1.2 ชุดฝึกที่ 4 การสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม-au ที่มีตัวสะกด

- คำที่ประสมด้วยสระประสมที่เป็นคำ 1 พยางค์
- คำที่ประสมด้วยสระประสมที่เป็นคำ 2 พยางค์

8. การวัดและประเมินผล

8.1 การวัด

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	ผู้ประเมิน	คะแนน
1.ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่มีตัวสะกด	-วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านแจกลูกหรือสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่มีตัวสะกด	- แบบวัดพฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
2.ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	-วัดจากการที่ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่มีตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง	- แบบวัดพฤติกรรม	- ครูผู้สอน	10
3.ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au ที่มีตัวสะกด	- ความร่วมมือในกลุ่ม - ความขยันหมั่นเพียร	- แบบสังเกตพฤติกรรม - แบบบันทึกการมาเรียน	- ครูผู้สอน	10
รวม				30

8.2 เกณฑ์การประเมินผลงาน

คะแนน 27-30 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดีมาก

คะแนน 24-26 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับดี

คะแนน 21-23 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปานกลาง

คะแนน 18-20 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับพอใช้

คะแนนต่ำกว่า 18 คะแนน หมายถึงมีผลการเรียนรู้ ระดับปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม

- ผู้สอนให้สละม, นักเรียนทำความเคารพและอ่านคู่มือก่อนเรียน
- เกริ่นนำ โดยการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนจากคาบที่แล้วประมาณ 5 นาที เพื่อสร้างความเชื่อมโยงของเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ

- ผู้สอนโชว์บัตรคำที่เขียนคำว่า “ Kau + t ” ผู้สอนสุ่มให้นักเรียนอ่านแล้วถามนักเรียนว่า ถ้าเติมตัวสะกดเข้าไปจะอ่านว่าอย่างไร แล้วครูผู้สอนก็นำเข้าสู่บทเรียน ก็คือเรื่องสระเสียงประสม -au คำ 1 พยางค์ กับ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด
- ผู้สอนให้นักเรียนลองสะกดสระเสียงประสม -au ให้ฟัง จากนั้นครูผู้สอนจึงบอกวิธีการอ่านสระประสม -au ที่มีตัวสะกดที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก

- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึก แล้วอ่านสะกดคำตามผู้สอนพร้อมๆกัน จากนั้นก็ให้อ่านเป็นกลุ่ม เมื่อสังเกตเห็นว่าทุกคนอ่านได้แล้ว ครูผู้สอนจึงให้นักเรียนอ่านสะกดคำที่มีอยู่ในชุดฝึกทีละคน ซึ่งครูจะไม่เรียกชื่อแต่ขออาสาสมัครหนึ่งคน สำหรับคนต่อไปก็ให้คนแรกเป็นคนชี้ต่อ ทำอย่างนี้จนครบทุกคน แต่ถ้าคนใดสะกดผิดครูจะให้ยืนและจะนั่งได้ก็ต่อเมื่อเขาสะกดถูก
- ผู้สอนให้นักเรียนดูชุดฝึกสะกดคำ 2 พยางค์ มีตัวสะกด จากนั้นครูก็ให้นักเรียนอ่านสะกดคำตามครูผู้สอนพร้อมๆกัน 2-3 ครั้ง จากนั้นก็ให้อ่านสะกดตามผู้สอนเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งครูผู้สอนได้ทวนหลาย ๆ รอบ เมื่อสังเกตว่านักเรียนเริ่มสะกดได้แล้ว ครูผู้สอนจึงให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ซึ่งจะแข่งขันอ่านสะกดคำ ครูจะไม่ชูบัตรคำก่อนที่ตัวแทนกลุ่มจะลุกขึ้น ถ้ากลุ่มไหนอ่านสะกดคำไม่ถูกก็จะไม่มีคะแนนให้

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปบทเรียน

- ผู้สอนสรุปบทเรียน โดยการแจกใบงานซึ่งจะรวมเนื้อหาทั้ง 4 ชุด จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันขีดเส้นใต้คำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -au คำ 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด
- สิ้นสุดบทเรียนในคาบนี้ นักเรียนร่วมกันอ่านคู่ออู๋ขอให้สิ่งที่ได้เรียนรู้ในช่วงโมงซ่อมเสริมนี้สามารถนำไปใช้ในคาบเรียนต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ภาคผนวก ค
เครื่องมือการวัดและประเมินผล

เครื่องมือการวัดและประเมินผล

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อประเมินความสามารถของนักเรียนโดยใช้ชุดฝึก
ซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง สำหรับนักเรียนชั้นอิตาอียะฮ์ปีที่ 2

คำสั่ง อ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia, -ua, -ai, -au 1 พยางค์ ที่ไม่มี
ตัวสะกด

1. Dia	6. F i + a = ...
2. Ria	7. T i + a = ...
3. Jua	8. D u + a = ...
4. Lai	9. L a + i = ...
5. Kau	10. M a + u = ...

คำสั่ง อ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia, -ua, -ai, -au 1 พยางค์ ที่มี
ตัวสะกด

1. Niat	6. K i + a s = ...
2. Suam	7. M u + a t = ...
3. Puak	8. L u + a r = ...
4. Naik	9. K a + i n = ...
5. Daun	10. P a + u t = ...

คำสั่ง อ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia, -ua, -ai, -au 2 พยางค์ ที่ไม่มีตัวสะกด

1. Setia	6. Mu + li + a =.....
2. Ketua	7. Se + mu + a =.....
3. Dera	8. Be + la + i =.....
4. Laila	9. Ti + ra + i =.....
5. Surau	10. Pu + la + u =.....

คำสั่ง อ่านคำที่ประสมด้วยสระเสียงประสม -ia, -ua, -ai, -au 2 พยางค์ ที่มีตัวสะกด

1. Zulian	6. Pu + ji + an =....
2. Sekian	7. Ku + pi + ah =....
3. Maruah	8. Se + ru + an =....
4. Selain	9. Se + la + in =....
5. Melaun	10. Se + ra + ut =....

Kertas kerja 1 (ใบงานที่ 1)

Nama.....Baq.....Namrah.....Tarikh.....

Arahan : Isikan tempat kosong di bawah ini dengan betul, kemudian eja secara beramai2

1. **B** + ____ = **Bi** **Bi** + **a** = ____

2. **D** + ____ = **Di** **Di** + **a** = ____

3. **J** + **i** = ____ **Ji** + ____ = ____

4. **L** + ____ = ____ **Li** + **a** = ____

5. **M** + **i** = ____ **Mi** + ____ = ____

6. **N** + **i** = ____ **Ni** + ____ = ____

7. **P** + ____ = ____ **Pi** + **a** = ____

8. **R** + ____ = ____ **Ri** + **a** = ____

9. **T** + **i** = ____ **Ti** + ____ = ____

10. **Z** + **i** = ____ **Zi** + ____ = ____

Kertas kerja 2 (ใบงานที่ 2)

Nama.....Baq.....Namrah.....Tarikh.....

Arahan : Gariskan perkataan yang dieja dengan vokal gabungan –ia ,
kemudiasemula di dalam petakkan di bawah.

Tupai kau Setia Benua Pulau Cuaca
Ria Bai Tuala Dia Lau Dunia Mulia
Dua Tirai Suara Kai Tia Sau Tua Fia
Biasa Sau Piala Laila Kau Surau Bua
Jua Zai Derai Muara Belia Kucai
Dawai Tiada Petai

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

Kertas kerja 3 (ใบงานที่ 3)

Nama.....Baq.....

Namrah.....Tarikh.....

Arahan : Betulkan ejaan suku kata 2 di bawah.

1. a + r + i + b = ... + ... = ...

2. m + a + d + i = ... + ... = ...

3. g + i + l + a = ... + ... = ...

4. t + i + g + a = ... + ... = ...

5. l + a + r + i = ... + ... = ...

6. t + l + a + I = ... + ... = ...

7. l + t + a + I = ... + ... = ...

8. i + a + r + l = ... + ... = ...

9. m + s + i + a = ... + ... = ...

10. p + s + i + a = ... + ... = ...

Kertas kerja 4 (ใบงานที่ 4)

Nama.....Baqa.....

Namrah.....Tarikh.....

Arahan : Ejakan suku kata 2 di bawah dengan betul.

1. **Bua** = _____ + _____

2. **Dua** = _____ + _____

3. **Tua** = _____ + _____

4. **Jua** = _____ + _____

5. **Sua** = _____ + _____

6. **Benua** = _____ + _____ + _____

7. **Kedua** = _____ + _____ + _____

8. **Kuasa** = _____ + _____ + _____

9. **Suara** = _____ + _____ + _____

10. **Tuala** = _____ + _____ + _____

Kertas kerja 5 (ใบงานที่ 5)

Nama..... Baqa.....

Namrah..... Tarikh.....

Arahan : Padankan kalimah 2 dengan ejaannya yang betul.

1. Buas

B u + a l

2. Kuat

M u + a l

3. Tuan

R u + a m

4. Muat

B u + a s

5. Bual

T u + a n

6. Puan

L u + a s

7. Mual

L u + a r

8. Luas

K u + a t

9. Luar

M u + a t

10. Ruam

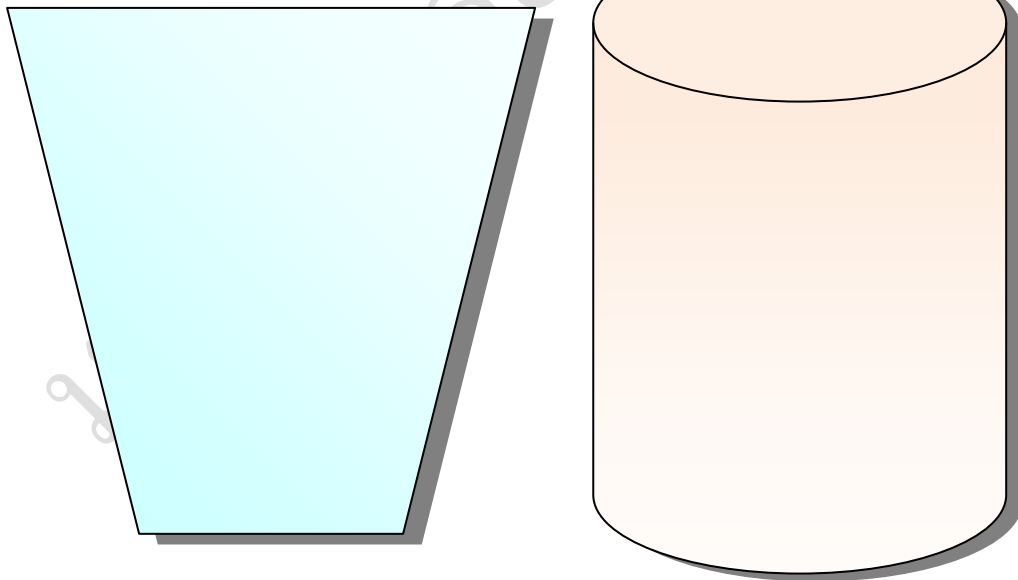
P u + a n

Kertas kerja 6 (ใบงานที่ 6)

Nama..... Baqa..... Namrah..... Tarikh.....

Arahan : Asingkan perkataan yang dieja dengan huruf gabungan -ai dan -ia ke dalam kotak yang disediakan

Mulia Tupai Dunia Tirai Misai Piala Setia Balai Dawai
 Halia Biasa Petai Tiada Kucai Gemia Lalai Pakai Sedia
 Canai Niaga

Kertas kerja 7 (ใบงานที่ 7)

Nama..... Baqa.....

Namrah.....Tarikh.....

Arahan : Gariskan perkataan 2 di dalam petak mengikut kalimah 2 yang disediakan di atas kemudian letakkan number pada huruf yang pertama

1. Kait 2. Naik 3. Sain 4. Kail 5. Naib 6. Cair
7. Kain 8. Paip 9. Main 10. Lain

k	a	i	n	n	a	i	k
a	b	u	a	s	a	i	n
i	a	o	m	a	i	n	a
l	i	r	a	i	c	e	i
l	k	a	i	t	a	m	b
a	a	n	p	a	i	p	a
i	n	g	a	n	r	a	h
n	a	m	r	a	h	k	u

Kertas kerja 8 (ใบงานที่ 8)

Nama..... Baqa.....

Namrah.....Tarikh.....

Arahan : Tandakan alamat (/) pada jawapan yang betul dan alamat (x) pada jawapan yang salah

1. $P + u + l + u + a$

2. $H + i + j + a + u$

3. $T + u + a + b + a + t$

4. $P + i + s + u + a$

5. $K + a + u + s + a + r$

6. $K + i + l + a + u$

7. $K + i + c + u + a$

8. $D + u + a + l + a + t$

9. $R + a + u + d + a + h$

10 $S + u + r + a + u$

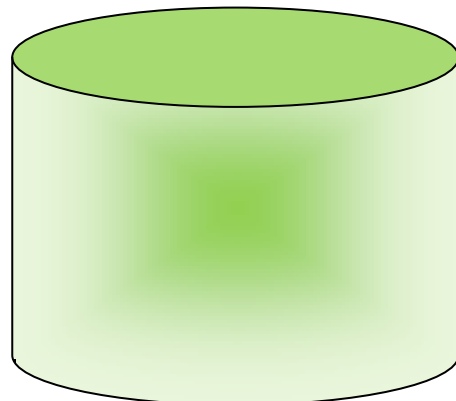
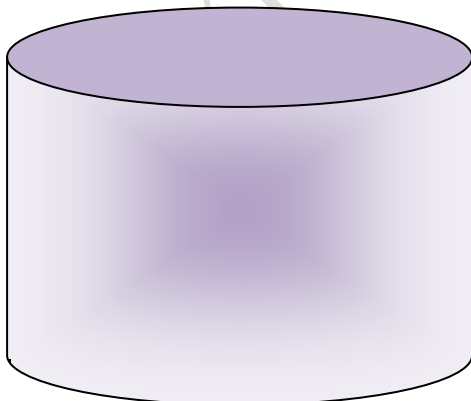
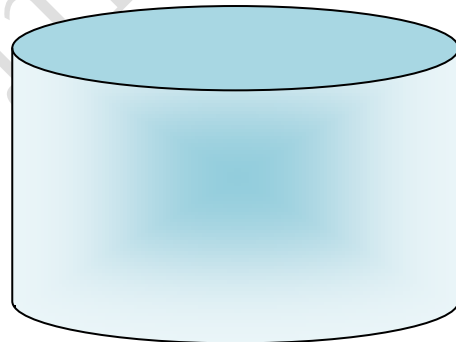
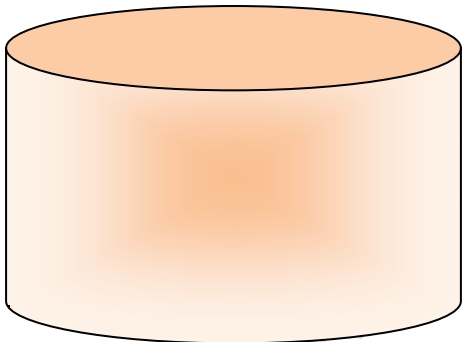
Kertas kerja 9 (ใบงานที่ 9)

Nama..... **Baq**.....

Namrah.....**Tarikh**.....

Arahan : Asingkan perkataan 2 yang dieja dengan huruf gabungan -ia, -ua, -ai, -au ke dalam kotak yang disediakan di bawah

Buat Dia Kau Buaya Zuriat Kicau Petai
Niat Bua Dedaun Sejauh Dunia Kai Pisau
Seluar Kuat Surau Lain Mau Sebaik

การประเมินแบบ Rubrics

เกณฑ์การให้คะแนนแบบภาพรวม (ทักษะการอ่านสะกดคำ)

กลุ่มสาระวิชา ภาษาต่างประเทศ
ช่วงชั้น อิสลามศึกษาตอนต้น

รายวิชา ภาษามลายู
ผู้สอน นางนออีมะห์ มุดอ

เกณฑ์การให้คะแนน

- 10 คะแนน อ่านสะกดคำ ถูกต้อง 9-10 ข้อ
- 9 คะแนน อ่านสะกดคำ ถูกต้อง 7-8 ข้อ
- 8 คะแนน อ่านสะกดคำ ถูกต้อง 5-6 ข้อ
- 7 คะแนน อ่านสะกดคำ ถูกต้อง 4-3 ข้อ
- 6 คะแนน อ่านสะกดคำ ถูกต้อง 1-2 ข้อ

สรุปผลการประเมิน

- ดีมาก หมายถึง คะแนนการอ่านสะกดอยู่ในระดับคะแนน 9 – 10 คะแนน
- ดี หมายถึง คะแนนการอ่านสะกดอยู่ในระดับคะแนน 7 – 8 คะแนน
- พอใช้ หมายถึง คะแนนการอ่านสะกดอยู่ในระดับคะแนน 5 – 6 คะแนน
- ปรับปรุง หมายถึง คะแนนการอ่านสะกดอยู่ในระดับคะแนน 4 – 3 คะแนน
- ไม่ผ่าน หมายถึง คะแนนการอ่านสะกดอยู่ในระดับคะแนน 1 – 2 คะแนน

คำชี้แจง : ให้เขียนเครื่องหมายถูก ✓ ในช่องระดับคะแนน แล้วรวมคะแนนแก่นักเรียน
แต่ละคน รวมทั้งสรุปผล

ที่	ชื่อ - สกุล	ระดับคะแนน					รวม 10 คะแนน	สรุปผล
		10	9	8	7	6		
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								
16								
17								
18								
19								
20								

ลงชื่อ

(.....) ผู้ประเมิน

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง**

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการทราบถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน โดยมีเกณฑ์ในการประเมินดังนี้

ค่าระดับเท่ากับ 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ค่าระดับเท่ากับ 4 หมายถึง พึงพอใจมาก

ค่าระดับเท่ากับ 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ค่าระดับเท่ากับ 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ค่าระดับเท่ากับ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหามีความน่าสนใจและเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน					
2. เนื้อหาเรียงลำดับจากยากไปหาง่าย					
3. เนื้อหาสามารถแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกของนักเรียน					
4. คำอธิบายชัดเจนเข้าใจได้ง่าย					
ด้านการออกแบบบทเรียนหรือชุดฝึก					
5. ชุดฝึกมีความสัมพันธ์กับปัญหาการวิจัย					
6. มีภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหาและช่วยเพิ่มความเข้าใจได้มากขึ้น					
7. แบบฝึกหัดเหมาะสมกับชุดฝึกแต่ละชุด					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรม					
8. คำสั่ง คำอธิบายแต่ละกิจกรรมเข้าใจง่าย ปฏิบัติตามได้ถูกต้อง					
9. กิจกรรมในระหว่างเรียนทำให้ข้าพเจ้ามีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น					
ด้านประโยชน์					
10. ชุดฝึกช่วยเพิ่มความสามารถด้านการอ่าน					
11. จากการเรียนโดยใช้ชุดฝึกข้าพเจ้าสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
12. การเรียนโดยใช้ชุดฝึกช่วยเพิ่มความกล้าแสดงออกให้แก่ข้าพเจ้า					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการค้นคว้าอิสระ

ที่ ศร ๐๕๕๔/ว ๑๖๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
๙๕๐๐๐

๑๘/ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้เครื่องมือในการค้นคว้าอิสระ

เรียน โรงเรียน ไทรเพ็ดวิทยาคาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วยนางนาอีนะห์ บุตอ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา กำลังดำเนินการทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะ
การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอิมติดาอียะห์ปีที่ ๒ โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกกลาง” โดยมี
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรรัตน์ ยามาเร็ง
๒. ดร. ชัมซุ สาอู

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหลัก
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระร่วม

ในการทำการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดกรอกข้อมูล
ในแบบสอบถามเพื่อทดลองเครื่องมือในการค้นคว้าอิสระ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เวศิน นพนิตย์)

รักษาการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๗๓ - ๒๙๙๖๔๔

โทรสาร ๐๗๓ - ๒๙๙๖๔๖

ที่ ศธ ๐๕๕๔/ว ๓๑๑ พ'

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
๙๕๐๐๐

๑๑ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้บังคับกองการที่ ๒๒๒ อำเภอเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วยนางนาอิมะห์ มุตอ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา กำลังดำเนินการทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาทักษะ
การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะห์ปีที่ ๒ โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกกลาง" โดยมี
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรรัตน์ ยามาเร้ง

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหลัก

๒. ดร.จันจุ สาอุ

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการสาขานี้ดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ในการตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำการค้นคว้าอิสระครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เวมิน นพนิตย์)

รักษาการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๗๓ - ๒๕๕๖๔๔

โทรสาร ๐๗๓ - ๒๕๕๖๔๖

ที่ ศธ ๐๕๕๔/ว ๕๑๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
๙๕๐๐๐

๕๑ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ศา.สสจ.สุราษฎร์ธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางนาอิมะห์ มูคอ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา กำลังดำเนินการทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาทักษะ
การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอิตดาอียะห์ปีที่ ๒ โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษาบาลีกลาง" โดยมี
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรรัตน์ ยามาแจ้ง

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหลัก

๒. ดร.จัมจุ สาอุ

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ในการตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำ การค้นคว้าอิสระครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เวทิน นพินิตย์)

รักษาราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๗๓ - ๒๔๔๖๔๔

โทรสาร ๐๗๓ - ๒๔๔๖๔๖

ที่ ศธ ๐๕๕๔/ว ๑๑๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
๘๕๐๐๐

๑๑ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ทางศาสตราจารย์ฯ เจ้าคุณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วยนางนาอิมะห์ มุคอ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา กำลังดำเนินการทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะ
การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอิมดาอียะห์ปีที่ ๒ โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกลาง” โดยมี
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรรัตน์ ยามาเร็ง	อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหลัก
๒. ดร.ชนันท์ สาธุ	อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ในการตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำ การค้นคว้าอิสระครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เวทิน นนทนต์)

รักษาราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๗๓ - ๒๔๔๖๔๔

โทรสาร ๐๗๓ - ๒๔๔๖๔๖

ที่ ศธ ๐๕๕๘/ว ๓๑๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
๕๕๐๐๐

๕๑ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการค้นคว้าอิสระ

เรียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วยนางอิมะห์ มุตอ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา กำลังดำเนินการทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะ
การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอิมดาอียะห์ปีที่ ๒ โดยใช้ชุดฝึกซ่อมเสริมการสะกดคำภาษามลายูกกลาง” โดยมี
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรรัตน์ ชามาเรียง	อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหลัก
๒. ดร.จันชู สาอุ	อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการสาขาวิชาดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ในการตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำ การค้นคว้าอิสระครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เวดิน นพินิตย์)

รักษาราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๗๓ - ๒๕๕๖๕๔

โทรสาร ๐๗๓ - ๒๕๕๖๕๖

ภาคผนวก จ
รายชื่อหน่วยงานที่ให้ทดลองเครื่องมือ

รายชื่อหน่วยงานที่ให้ทดลองเครื่องมือ

โรงเรียนศาสนศึกษา ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ภาคผนวก ฉ
รายชื่อหน่วยงานที่ทำการค้นคว้าอิสระ

รายชื่อหน่วยงานที่ทำการค้นคว้าอิสระ

โรงเรียนวัฒนธรรมอิสลาม 111/1 หมู่ที่ 3 ตำบลพ้อมิ่ง อำเภอบะนาระ จังหวัด
ปัตตานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ชื่อ – สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเชษฐ มาเหรัมย์
 วุฒิการศึกษา กศม.สาขาจิตวิทยาสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ ประสานมิตร
 ตำแหน่ง อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ชื่อ – สกุล ดร.อับดุลฮากัม เฮงปียา
 วุฒิการศึกษา Phd. Education, International Islamic University, (IIUA), Malaysia
 ตำแหน่ง อธิการบดีประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ชื่อ – สกุล นางสาวมาร์ย้า สาแม
 วุฒิการศึกษา Degree of Master of Syariah. University of Malaya, (UM), Malaysia
 ตำแหน่ง ครูสอนศาสนา โรงเรียนวัฒนธรรมอิสลาม
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัฒนธรรมอิสลาม

ภาคผนวก ข

ประกาศนียบัตรและบทความทางวิชาการ

The 2nd YRU National and International Conference on Teaching in Islamic Education
(The 2nd YRU-NICTIE 2014)
“ Islamic Education Towards ASEAN: Future and Challenge ”

Certificate of Appreciation
Awarded to

Naimah Mudor

For presenting the paper entitled:
“A Development of Bahasa Melayu Reading Skills by Using Word Spelling Exercises
for Ibtidaiyah 2 Students ”

On March 11- 12, 2014
At Yala Rajabhat University (YRU), THAILAND

Asst. Prof. Urairat Yamareng
Chairperson of YRU-NICTIE

Assoc. Prof. Dr. Vichit Rueangpan
Director of Graduate Studies Office, YRU

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

การนำเสนอบทความทางวิชาการ

Peningkatan kemahiran membaca Bahasa Melayu dengan menggunakan siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu untuk pelajar II Ibtidaiyah

A Development of Bahasa Melayu Reading Skills by Using Word Spelling Exercises for Ibtidaiyah II Students

Naimah Mudor¹, Urairat Yamareng² dan Samsoo Sa-U³

Abstrak

Kajian ini bertujuan: 1) untuk meningkatkan dan menilai kecekapan siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu mengikut kriteria 80/80 2) untuk membandingkan kemahiran membaca mata pelajaran Bahasa Melayu dan 3) untuk menilai kepuasan pelajar. Kumpulan sasaran terdiri daripada pelajar II Ibtidaiyah Sekolah Wattanatham Islam Daerah Panare Wilayah Pattani sebanyak 30 orang. Alat yang digunakan dalam kajian ini adalah 1) siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu 2) rancangan pelajaran 3) borang penilaian kemahiran membaca dan 4) borang soal selidik kepuasan hati pelajar. Data dianalisis dengan menggunakan statistik seperti purata peratusan sisihan piawai dan ujian-t(t-ujian) model Dependent sample (Sampel Tanggungan) hasil kajian menunjukkan bahawa 1) siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu didapati kecekapan sama dengan 78.25 / 84.83 2) kemahiran membaca Bahasa Melayu selepas belajar melalui siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu lebih tinggi statistik yang signifikan pada paras .05 dan 3) kepuasan pelajar terhadap pembelajaran dengan menggunakan satu siri latihan pemulihan adalah pada tahap tinggi.

Keywords : siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu untuk pelajar II Ibtidaiyah

¹ Pelajar Siswazah Pengajaran Pengajian Islam, Fakulti Pendidikan, Universiti Rajabhat Yala, 95000. Thailand

M.Ed. Student in Teaching in Islamic Education Program, Faculty of Education, Yala Rajabhat University 95000 Thailand.

^{2, 3} Pensyarah dalam Pengajaran Pengajian Islam, Fakulti Pendidikan, Universiti Rajabhat Yala, Thailand 95000.

Lecturers, Teaching in Islamic Education Program, Faculty of Education, Yala Rajabhat University 95000 Thailand

Abstract

The objectives of this study were 1) to develop Bahasa Melayu word spelling exercises which set at 80/80 effective criterion, 2) to compare students' reading skill before and after being taught by the developed exercises and 3) to evaluate students' satisfaction. The target group were 30 student of Ibtidaiyah 2 in Wattanatham Islam School, Amphoe Panarea, Changwat Pattani. Research instruments comprised of 1. The developed Bahasa Melayu word spelling exercises, 2. Learning modules, 3. Reading skill test, and 4. students' satisfaction questionnaires. Data were analyzed by means, percentage, standard deviation and dependent samples *t*-test. The results showed 1. the developed Bahasa Melayu word spelling exercises was exceeded the set effective criterion, 2. Students' achievement on reading skills were significantly increased at .05 level, and 3. Students were satisfied at a high level.

Keywords : exercises, word spelling, Bahasa Melayu, student, Ibtidaiyah level 2

Pendahuluan

Bahasa Melayu adalah bahasa yang digunakan di beberapa buah negara di kawasan Asia Tenggara dan termasuk di kawasan Selatan Thailand. Bahasa Melayu merupakan bahasa perantaraan/komunikasi (Lingua franca) bagi orang-orang yang menetap di kepulauan Melayu semenjak dahulu kala (Rattiya Salleh :2535), juga merupakan bahasa ibunda (Mother tongue language) atau bahasa pertama/utama (first language: L1) bagi penduduk etnik Melayu di wilayah sempadan selatan Thailand.

Menurut kementerian pelajaran dan pendidikan Thailand, telah ditetapkan kurikulum standard pendidikan Islam tahun 2546 dengan kandungan isi dan standard pembelajaran yang bermutu/kualiti kepada tiga bahagian iaitu bahagian kandungan pembelajaran agama Islam, kandungan pembelajaran sosial dan Etika, dan kandungan pembelajaran bahasa. Adapun bahagian bahasa terdiri dari 2 kumpulan iaitu Bahasa Arab dan bahasa Melayu Standard. Pembelajaran Bahasa Melayu yang ditetapkan dalam kurikulum pendidikan Islam ini hanya satu standard iaitu Memahami proses pendengaran, percakapan, bacaan dan tulisan, menghargai dan mempunyai gaya keterampilan dalam menggunakan Bahasa Melayu untuk pengajian dan penyampaian serta pengkajian sumber ilmu mengenai Islam secara bijaksana dan bermutu. (Jabatan akademik, 2546).

Proses pembelajaran Bahasa Melayu bertujuan untuk membina para pelajar agar melahirkan 4 kemahiran iaitu kemahiran membaca, mendengar, berbicara dan menulis, terutama kemahiran membaca adalah sangat penting kerana sebagai tunjang untuk berkomunikasi dan sambung pembelajarannya di peringkat yang lebih tinggi. Walau bagaimanapun, hipotesis dari kajian, penyelidik dengan menggunakan kurikulum pendidikan Agama Islam tahun 2546 pada mata pelajaran Bahasa Melayu kelas 2 Ibtidaiyah di sekolah Wattanatham Islam didapati bahawa pelajar mempunyai asas kemahiran/kepandaian membaca, ejaan dan perbendaharaan kata yang sangat berbeza serta banyak kesilapan/kesalahan ejaan. Dengan demikian, akan mempengaruhi secara langsung terhadap keberhasilan para pelajar dalam menguasai bahasa Melayu sebagai bahasa ibunda mereka.

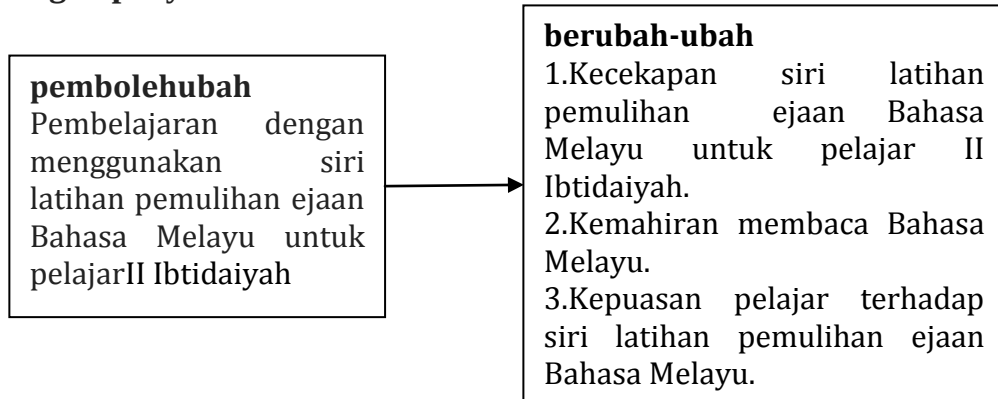
Dewasa ini, model dan strategi pembelajaran bahasa Melayu yang berkesan, mempunyai pelbagai model antaranya model pembelajaran berpusatkan guru (TCM), atau model pembelajaran dengan berpusatkan siswa (SCM) melalui; 1) metode pembelajaran dengan pendekatan perencanaan projek, 2) metode pembelajaran dengan pendekatan pengalaman, 3) metode pembelajaran dengan pendekatan soal-jawab/uji-cuba, (survey) 4) metode pembelajaran dengan pendekatan demonstrasi dan eksperimen. (Tissana Khmemmani, 2553).

Oleh itu, untuk peningkatan mutu pendidikan para pelajar agar mencapai pada tujuan yang telah ditetapkan dalam kurikulum standard pendidikan Agama Islam tahun 2546 serta dapat membaca ejaan biasa dan perbendaharaan kata dengan betul. Penyelidik selaku guru bahasa Melayu selalu melihat kekurangan pelajar dalam 4 kemahiran tersebut di atas. Maka dengan demikian, penyelidik berusaha untuk mencari jalan penyelesaiannya dengan membuat siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu untuk kegunaan peningkatan daya membaca para pelajar sebagai salah satu cara dalam membantu menyelesaikan masalah ejaan-bacaan Bahasa Melayu bagi pelajar tersebut.

Objektif Kajian

1. Untuk peningkatan kualiti kecekapan siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu kelas II Ibtidaiyah.
2. Untuk membandingkan kemahiran membaca Bahasa Melayu sebelum dan setelah pembelajaran.
3. Untuk menilai kepuasan/kegembiraan pelajar terhadap siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu.

Kerangka penyelidikan

Rajah 1 rangka kerja penyelidikan

Kaedah Penyelidikan

Penyelidikan ini merupakan penyelidikan yang menggunakan model eksperiment “One Group Pretest-Posttest Design” yang mana penyelidik telah membina alat serta membuat angket untuk mengukur dan mengumpul data yang diperlukan, antaranya:

1. Siri latihan pemulihan ejaan bahasa Melayu
2. Rancangan/perencanaan pembelajaran 8 metode, dengan tempoh masa 8 jam
3. Borang penilaian kemahiran membaca dengan menggunakan siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu. (Penilaian sebelum dan setelah pembelajaran)
4. Borang penilaian kepuasan/kegembiraan pelajar terhadap siri latihan pemulihan bacaan Bahasa Melayu dengan menggunakan skala Rating 5 peringkat.

Kumpulan sasaran : terdiri daripada pelajar kelas II Ibtidaiyah Sekolah Wattanatham Islam. Pejabat Suruhanjaya Pendidikan Swasta, daerah Panare, wilayah Pattani, dipilih secara khusus (Purposive Sampling) sebanyak 30 orang.

Analisis Data : dalam menganalisis data penyelidik menggunakan metode statistik iaitu purata, peratusan, sisihan piawai dan ujian-t (t-test) dengan Sampel Tanggungan (Dependent Samples)

Hasil Penyelidikan

Bahagian 1 Hasil analisis data, peningkatan dan penilaian siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu untuk pelajar kelas II Ibtidaiyah mengikut kriteria 80/80.

1. Pembinaan siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu untuk kelas pelajar II Ibtidaiyah .

Pembinaan siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu untuk pelajar kelas II Ibtidaiyah ini, penyelidik dapat membina dan membaharui konteks isi kandungan itu selaras dan sesuai dengan kurikulum standard pendidikan Islam tahun 2546 untuk sekolah menengah Islam swasta yang mempunyai 4 set/siri seperti berikut:

1. Siri1 Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-ia

2. Siri2 Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-ua

3. Siri3 Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-ai

4. Siri4 Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-au

Rancangan pembelajaran yang digunakan dalam kajian ini mempunyai 8 rancangan yang mana setiap siri latihan pemulihan ejaan mengandungi 2 rancangan seperti berikut:

Siri 1 Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-ia. rancangan ini terdiri dari dua rancangan, iaitu

(1) Rancangan pelajaran 1 tajuk Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-ia mempunyai 1 dan 2 suku kata tanpa ejaan

(2) Rancangan pelajaran 2 tajuk Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-ia mempunyai 1 dan 2 suku kata ada ejaan

Siri 2 Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-ua. rancangan ini terdiri dari dua rancangan, iaitu

(1) Rancangan pelajaran 1 tajuk Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-ua mempunyai 1 dan 2 suku kata tanpa ejaan

(2) Rancangan pelajaran 2 tajuk Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-ua mempunyai 1 dan 2 suku kata ada ejaan

Siri 3 Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-ai. rancangan ini terdiri dari dua rancangan, iaitu

(1) Rancangan mengajar 1 tajuk Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-ai mempunyai 1 dan 2 suku kata tanpa ejaan

(2) Rancangan mengajar 2 tajuk Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-ai mempunyai 1 dan 2 suku kata ada ejaan

Siri 4 Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-au. rancangan ini terdiri dari dua rancangan

(1) Rancangan mengajar 1 tajuk Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-au mempunyai 1 dan 2 suku kata tanpa ejaan

(2) Rancangan mengajar 2 tajuk Ejaan perkataan campuran dengan vokal berganding-au mempunyai 1 dan 2 suku kata ada ejaan

2. Hasil analisis kecekapan siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu untuk pelajar kelas II Ibtidaiyah dengan menilai secara peratusan dari latihan bagi setiap siri latihan 4 siri dan menilai secara peratusan dari ujian setelah pembelajaran bagi pelajar sebanyak 30 Orang, keterangannya seperti berikut :(lihat jadual 1)

Jadual 1 Skor antara belajar dan mata peratusan siri latihan semasa dan setelah pembelajaran

Ujian	N	Skor penuh	Mean	D dan D ²	E1/E2
Ujian pra	30	40	31.3	78.25	78.25/84.83
Ujian post	30	40	33.93	84.83	

Dari Jadual 1, Didapati bahawa kumpulan sasaran ialah 30 orang pelajar, mendapat skor/nilai dari latihan setiap siri dan mempunyai skor purata 31.3 markah dari nilai total 40 markah, maka dikira peratus sama dengan 78.25, dan skor ujian selepas pembelajaran purata 33.93 markah dari nilai total 40 markah, maka dikira 84.83 peratus. Dari huraian diatas, kecekapan bagi siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu untuk pelajar kelas II Ibtidaiyah pada tahap percubaan di lapangan E1/E2 sama dengan 78.25/84.83. Dengan demikian, siri latihan pemulihan yang dibina ini prestasinya adalah memuaskan. Sebab purata pada satu set/siri latihan menurut kriteria yang ditetapkan adalah 80/80 tetapi tidak lebih daripada 2.5 peratus, maka siri latihan pemulihan ejaan membaca yang dibuat ini dianggap berkesan dan telah memenuhi kriteria yang ditetapkan.

Bahagian 2 Hasil analisis kemahiran membaca bahasa Melayu bagi pelajar kelas II Ibtidaiyah dengan menggunakan siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu sebelum dan setelah pembelajaran seperti butiran mengikut jadual 2 (lihat jadual 2).

Jadual 2 Perbandingan hasil kemahiran membaca bahasa Melayu bagi pelajar kelas II Ibtidaiyah dengan menggunakan siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu sebelum dan setelah pembelajaran.

Ujian	N	Skor penuh	Mean	S.D.	D dan D ²	nilai(t-test)
Ujian Pra	30	40	17.4	3.20	43.4	2.94 *
Ujian Pos	30	40	34.5	1.87	86.2	

* Penting pada tahap 0.05.

Jadual 2 Didapati bahawa pelajar kelas II Ibtidaiyah sebanyak 30 orang dalam ujian kemahiran membaca bahasa Melayu sebelum menggunakan siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu, skor/nilai purata adalah 17.4 mata, sisihan piawai ialah 3.20, anggaran purata 43.4 peratus. Dan kemudian mengadakan ujian dengan soalan siri asal, setelah pelajar mempelajari metode membaca melalui siri latihan pemulihan ini, maka didapati skor/nilai purata 34.5 mean dari nilai total 40 markah, dikira nilai sisihan piawai 1.87, didapati sama dengan 86.2 peratus. Dengan demikian, perhitungan/perkiraan nilai t adalah 2.94 iaitu lebih tinggi dari jadual t ($t .05$, $df = 29$).Ini menunjukkan/ membuktikan bahawa kemahiran membaca bahasa Melayu bagi pelajar (kumpulan sasaran) setelah proses pembelajaran dengan siri latihan pemulihan ini, prestasi secara statistik lebih signifikan dibanding sebelumnya pada paras .05 .

Bahagian 3: Penilaian kepuasan/kegembiraanpelajarterhadapsiri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu seperti butiran mengikut jadual 3:

Jadual 3 purata ($\bar{X}$) dan sisihan piawai (S.D.) kepuasan hati/kegembiraan bagi kumpulan sasaran terhadap siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu.

Perincian	($\bar{X}$)	(S.D.)
Kandungan		
1. Kandungan yang menarik dan berkaitan dengan pelajar	4.60	0.50
2. Dari kandungan yang sukar kepada yang mudah	4.40	0.67
3. Kandungan dapat menyelesaikan masalah tidak pandai membaca	4.30	0.47
4. Penjelasan mudah difahami	4.33	0.66
Jumlah purata	4.41	0.57
Pelajaranreka bentuk ataulatihan		
5. Siri latihan berkaitan dengan masalah penyelidikan	4.50	0.68
6. Ilustrasi yang sesuai dengan kandungan dan membantu meningkatkan pemahaman	4.47	0.63
7. Latihan sesuai dengan siri latihan	4.67	0.55
Jumlah purata	4.54	0.62

Perincian	($\bar{X}$)	(S.D.)
Aktiviti bimbingan		
8. Setiap arahan dan penjelasan mudah difahami serta dapat diikuti	4.27	0.94
9. Aktiviti semasa belajar dapat berinteraksi dengan orang lain	4.50	0.68
Jumlah purata	4.38	0.81
Manfaat		
10. Siri latihan dapat meningkatkan keupayaan membaca	4.57	0.50
11. Pembelajaran dari siri latihan boleh digunakan dalam kehidupan seharian	4.27	0.64
12. Pembelajaran menggunakan siri latihan pemulihan dapat meningkatkan keberanian	4.13	0.63
Jumlah purata	4.32	0.59
Purata keseluruhan	4.41	0.65

Jadual 3 Didapati bahawa secara umum kandungan siri latihan pemilihan ini sangat disukai dan digemari oleh pelajar (kumpulan sasaran), adapun melihat dari aspek kandungan yang terdiri dari 4 bahagian, iaitu 1) bahagian isi kandungan, 2) bahagian bentuk design bahan pembelajaran dan latihan, 3) bahagian aktiviti/kegiatan pembelajaran dan 4) bahagian manfaat dan kegunaan pembelajaran. Penilaiannya rata-rata berada pada tahap yang memuaskan, iaitu Purata 4.41 ($\bar{X} = 4.41$, $SD = 0.65$). Dengan dimikian, dapat membuat kesimpulan bahawa pelajar (kumpulan sasaran), sangat memuaskan (puas hati) dengan pembekalan dengan menggunakan siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu ini.

Ditinjau/dilihat menurut bahagian kandungan terdapat bahagian yang disukai/digemari oleh kumpulan sasaran adalah bahagian reka bentuk dan design siri latihan, adapun tahap kepuasannya (kegemarannya) 4.54 ($\bar{X} = 4.54$, $SD = 0.62$), kemudian bahagian isi kandungan tahap kepuasannya (kegemarannya) 4.41 ($\bar{X} = 4.41$, $SD = 0.57$), adapun bahagian manfaat dan tujuan, didapati tahap kepuasannya (kegemarannya) sangat rendah iaitu 4.32 ($\bar{X} = 4.32$, $SD = 0.59$).

Dan bila meninjau/melihat menurut urutan nombor, item yang paling digemari oleh pelajar (kumpulan sasaran) ialah soal nombor 7, iaitu latihan sesuai dengan siri latihan pemulihan, dengan kepuasannya 4.67 ($\bar{X} = 4.67$, $SD = 0.55$), diikuti oleh nombor 1, iaitu Kandungan isi yang menarik dan berkaitan langsung dengan diri pelajar, dengan tahap kepuasannya 4.60 ($\bar{X} = 4.60$, $SD = 0.55$), kemudian nombor 10, iaitu siri latihan dapat meningkatkan keupayaan membaca dengan nilai kepuasannya 4.57 ($\bar{X} = 4.57$, $SD = 0.50$), adapun nombor 12, iaitu aktiviti mengajar dengan menggunakan siri latihan ini dapat meningkatkan daya semangat dan keberanian adalah merupakan nombor tahap

kesenangan terrendah. Dengan nilai kesukaannya 4.13 ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.63$).

Perbincangan

Kajian ini boleh dibincangkan seperti berikut.

1. Hasil pembinaan siri latihan pemulihan berkesan mengikut kriteria yang ditetapkan. Oleh kerana pembinaan siri latihan ini menurut garis panduan ilmiah. Ini selaras dengan kajian sebelumnya yang telah menggunakan metode pendekatan seperti ini, antaranya Cakapan Khongna (2550) membina siri latihan membaca bahasa Inggeris untuk pelajar kelas 6, Sekolah Luang Phochaem Wadtakong Anusorn, hasil kajiannya didapati kecekapan siri latihan tersebut dengan 75.84/75.12, iaitu berkesan mengikut kriteria yang ditetapkan. Bagi Adul Phupplem (2539) telah membina latihan bagi perkataan yang ejaannya tidak betul mengikut syeksyen ejaan Thai bagi pelajar gred1, kumpulan sasarannya adalah pelajar Sekolah Sukphaiwan daerah Kleng wilayah Rayong, seramai 30 orang, yang rata-rata prestasi pelajar tersebut adalah tingkat pertengahan. Dari hasil kajian tersebut menunjukkan bahawa pelajar yang belajar menggunakan latihan ini dapat membuat latihan pada akhir setiap siri melalui ambang 87.40 peratus dan pelajar boleh melakukan ujian prestasi setelah belajar dengan menggunakan latihan itu, berkesan mengikut skala yang telah ditetapkan 86.66 peratus, iaitu prestasinya lebih tinggi daripada standard yang ditetapkan 80/80. Dan Weerachat Chainaet (2541) telah membina kemahiran membaca Bahasa Inggeris dengan menggunakan pengajaran cerita pendek untuk pelajar sekolah menengah tingkatan 4. Pelaksanaan tersebut hasilnya sangat memuaskan dan berkesan.

2. Hasil penyelidikan kemahiran membaca bahasa Melayu untuk pelajar kelas II Ibtidaiyah setelah menggunakan siri latihan pemulihan ejaan Bahasa Melayu yang dibina ini, didapati pelajar mempunyai kemahiran membaca lebih tinggi daripada sebelumnya yang signifikan dengan statistik .05, dan hal ini selaras dengan penyelidikan pembinaan kemahiran membaca, yang dilakukan oleh Cakkaraphan Khongna (2550: Abstrak) dan Adul Phupluem (2539) bahawa inovasi pengajaran dan pembelajaran yang dibina khusus itu dapat meningkatkan kemahiran berbahasa bagi pelajar pada tataran yang lebih tinggi. Walau bagaimanapun, pembinaan kemahiran yang dibuat itu mesti selaras dengan kandungan isi pembelajaran dan kemampuan/ bakat-minat pelajar di setiap tingkatan.

3. Hasil penyelidikan kepuasan/kegembiraan pelajar terhadap siri latihan pemulihan yang dibina ini, secara umum berada ditahap tertinggi. Khususnya, kesesuaian siri latihan yang ditetapkan. Oleh sebab, latihan yang terkandung di dalam siri latihan itu menggunakan ungkapan yang mudah dan sederhana, sesuai dengan perkembangan umurnya, sehingga pelajar dapat belajar dengan sendiri dan dapat melakukan/membuat latihan (jawab soalan)

dengan mudah dan betul. Kemudian perkara aktiviti mengajar dengan menggunakan siri latihan ini dapat meningkatkan daya semangat dan keberanian, merupakan kepuasan/kegemaran terendah di banding dengan perkara yang lain, kemungkinan disebabkan aktiviti/kegiatan pembelajaran banyak menggunakan metode dan teknik ceramah, tidak memberi tumpuan/menitik berat pada metode lakunan (sosio drama) dan diskusi. Akan tetapi penekanannya yang melibatkan pelajar dalam proses pembelajaran hanya agar pelajar pandai dan mahir membaca Bahasa Melayu sahaja dengan metode resitasi. Oleh itu, metode dan teknik pembelajaran lakunan(sosio-drama) dan diskusi belum memberi perhatian khusus pada kelas pemulihan di kali ini.

Cadangan

1. Guru atau peminat yang berminat untuk mengguna siri latihan pemulihan ejaan bahasa Melayu yang dibina ini, perlu mempelajari petunjuk, matlamat dan isi kandungan sebelum menggunakannya. Supaya dapat memahami dan bersedia/peka dalam pemakaiannya. Hal ini akan memberi faedah yang besar kepada pelajar dalam menyelesaikan masalah membaca bahasa Melayu.
2. Guru perlu menjelaskan dan memperkenalkan pelajar mengenai pengetahuan asas kandungan yang diajar dengan siri latihan pemulihan bahasa Melayu supaya pelajar memberi perhatian dan berseronok dalam pembelajaran.
3. Dalam membuat latihan dan ujian, guru perlu memaklumkan atau melaporkan keputusan kepada pelajar setiap kali untuk membantu pelajar mengetahui kemajuan mereka sendiri berbangga dan keperluan untuk meningkatkan diri selanjutnya.

Bibliografi

- Cakraphan Khongna. (2550). Pembangunan latihan membaca bahasa **Inggeris**.tentang isu ini bagi pelajar bermula Gred 6 sekolah, Luang Por Wat Takong Anusorn wilayah Nakhon Pathom. Tesis sarjana, Jabatan pendidikan kurikulum dan kaedah pengajaran siswazah Sillapakon University.
- Tissana Khaemmani. (2553). **Pengetahuan Sains untuk proses pengajaran pembelajaran yang berkesan**. (Edisi 13). Chulalongkorn University.
- Rattiya Salleh. (2539). **Bahasa Melayu dengan standard ejaan dan sebutan**. Songkhla: Songkhla University.
- Wathanaporn Rangapthuk. (2542). **Rancangan pelajar yang menekankan pengajaran berpusatkan pelajar**. (Edisi ke-2). Bangkok: Alt Media Limited.
- Jabatan Akademik (2546). **Kurikulum Pengajian Islam**, tahun pelajaran

- 2546 (2546). Pejabat Kawasan Pattani pendidikan Zon 1.
 Wichian Ketpratum **Latihan tradisional membaca memandu - dan diftong**. Bangkok: perkembangan dalam 2545.
- Wirachat Chainaet. (2541). "**Mewujudkan pelajaran membaca bahasa Inggeris dengan menggunakan cerita-cerita bagi pelajar di tahun 4**". Master Thesis. Sekolah Pengajian Siswazah Bahasa Inggeris Mahasarakham Universiti, 2546.
- Sunanta Sunthonprasaet. **Membina siri latihan**. Chainat. Kelab meningkatkan pengetahuan dalam undang-undang, 2543.
- Supanee Warathon. (2545). **Pembacaan berkesan**. Fakulti Sastera Chulalongkorn University.
- Adul Phuplaem. (2539). "**Membandingkan Pencapaian Ejaan.**" Bagi pelajar gred 1 dengan menggunakan kumpulan latihan menyediakan latihan dan penyediaan campuran. ". Sarjana Tesis Pendidikan Jabatan Rendah Siswazah Universiti, 2539.

ประวัติผู้ทำการค้นคว้าอิสระ

วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 12 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2519
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 94/2 หมู่ 3 ตำบลพ้อมิ่ง อำเภอบะนาระ จังหวัดปัตตานี 94130
ประวัติการศึกษา	- พ.ศ. 2532 ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพ้อมิ่ง อำเภอบะนาระ จังหวัดปัตตานี - พ.ศ. 2537 มัธยมศึกษาปีที่ 6 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดปัตตานี - พ.ศ. 2551 อนุปริญญา ศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสุลต่านชัยนัลอาบีดิน รัฐลังกานู ประเทศมาเลเซีย - พ.ศ. 2552 ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ ยะลา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัฒนธรรมอิสลาม หมู่ 3 ตำบลพ้อมิ่ง อำเภอบะนาระ จังหวัดปัตตานี รหัสไปรษณีย์ 94130 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	- ปัจจุบัน ตำแหน่งครูสอนอิสลามศึกษา